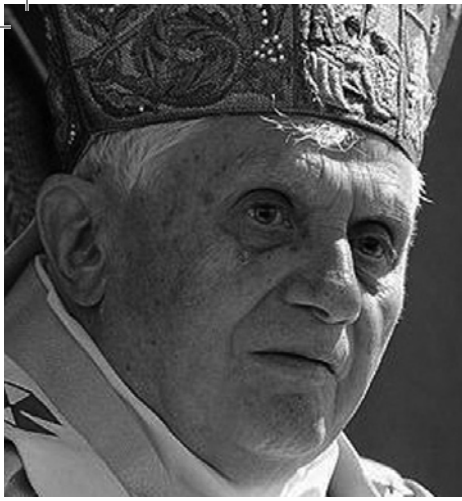

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

ประจำปี 2013

เดือนมีนาคม

เพื่อให้มนุษย์เคารพต่อธรรมชาติมากขึ้น โดยตระหนักว่าสิ่งสร้างทั้งหลาย
นั้นเป็นผลงานของพระเจ้า ที่มอบให้มนุษย์รับผิดชอบดูแล

อันเนื่องมาจาก

ปกหน้า

“พระมหาทรมานของพระเยซูเจ้า” วาดโดย “คาราวาจโจ” (1571-1610)

คาราวาจโจ วาดภาพพระมหาทรมานของพระเยซูเจ้าที่มีชื่อเสียงไว้หลายภาพ แต่ภาพนี้ไม่ค่อยได้ตีพิมพ์ลงในหนังสือรวมภาพของเขาคดมสานต์เพิ่งเคยเห็น จึงนำมาตีพิมพ์ในเทศกาลมหาพรต เพื่อรำพึงถึงรหัสธรรมปัสกา พระมหาทรมาน การสิ้นพระชนม์ และการกลับคืนพระชนมชีพในวันอาทิตย์ปัสกาของพระเยซูเจ้ากับท่านผู้อ่าน หากผู้อ่านท่านใดมีรายละเอียดภาพวาดชิ้นนี้จะส่งรายละเอียดมาแบ่งปันที่อุดมสานต์บ้างก็ได้ครับ

ปกหน้าใน

“พระคูหาอันศักดิ์สิทธิ์” (THE HOLY SEPULCHER) ได้รับการบูรณะเป็นเหมือนซุ้มประตู ในศตวรรษที่ 19 สถานที่นี้เป็นส่วนที่ติดอยู่กับภูเขาดั้งเดิมที่เชื่อกันว่าเป็นพระคูหาที่ฝังพระศพของพระเยซูเจ้า ปัจจุบันเป็นสถานที่แสวงบุญ ที่มีชื่อเสียงของคนทั่วโลก อยู่นอกกำแพงเมืองกรุงเยรูซาเล็ม แผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ ประเทศอิสราเอล

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า

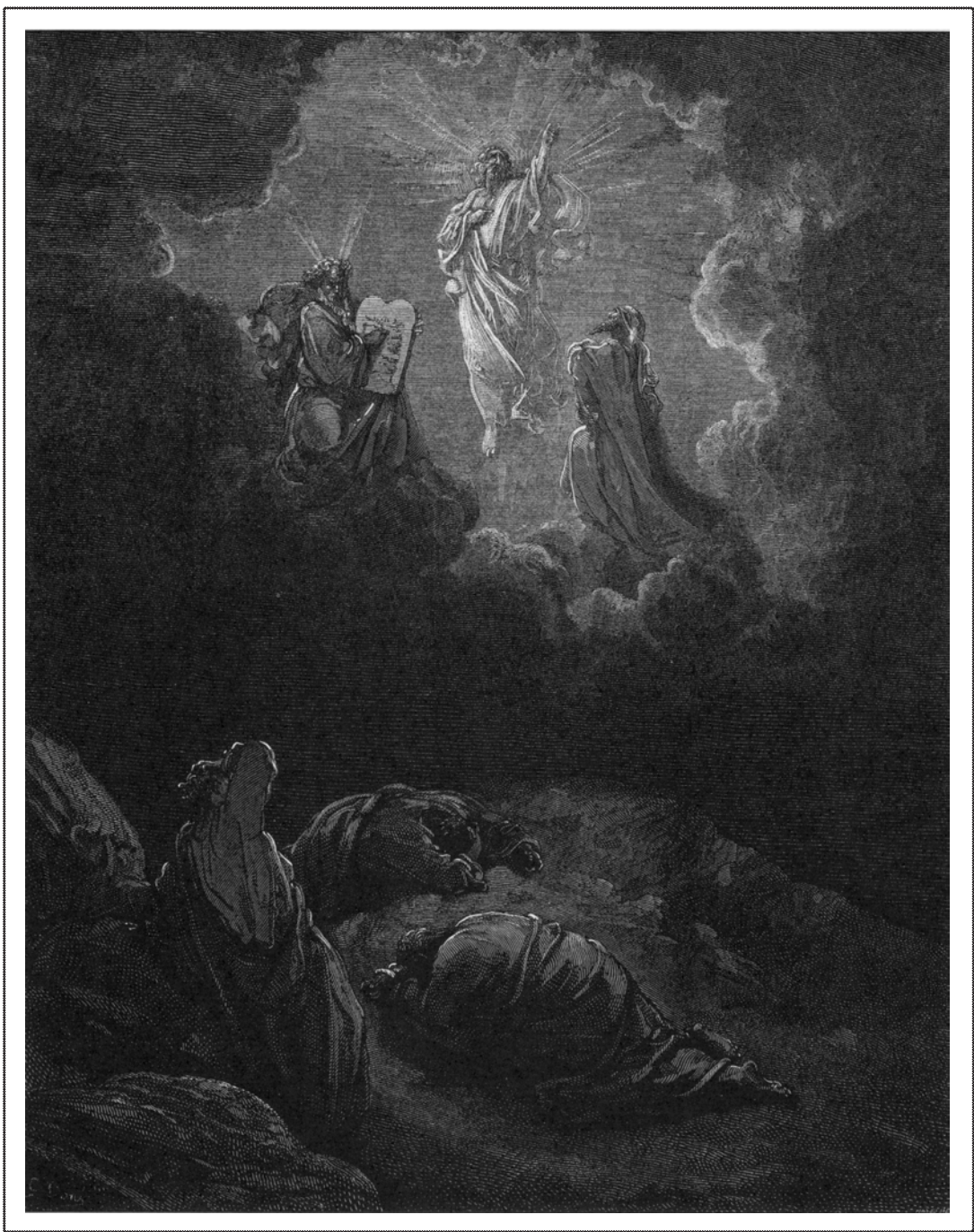
พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้องกับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- + เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- + เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์พระวรสาร
- + เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคม และวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

พระเยซูเจ้าทรงแสดงพระองค์อย่างรุ่งเรือง

(มัทธิว 17:1-8)

พระวรสารตอนนี้เริ่มต้นด้วยประโยคว่า “ต่อมาอีกหกวัน” เราจึงถอยกลับไปดูเรื่องราวก่อนหน้านี้นี้ว่า หกวันที่แล้วเกิดเรื่องอะไร เราก็คพบว่าเป็นเหตุการณ์ที่พระเยซูเจ้าทรงถามบรรดาศิษย์ว่า ผู้คนเขาคิดว่าบุตรแห่งมนุษย์เป็นใคร แต่เมื่อถามพวกสาวกว่า แล้วพวกเขาละคิดว่าบุตรแห่งมนุษย์เป็นใคร ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า “พระองค์คือพระคริสตเจ้า พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงชีวิต” และด้วยคำตอบที่พระบิดาทรงเผยให้แก่กันบุญเปโตรพูดอย่างถูกต้องนี้เอง พระเยซูเจ้าจึงมอบอำนาจปกครองพระศาสนจักรบนแผ่นดินนี้แก่เปโตร โดยตรัสว่า “ท่านคือศิลา และบนศิลานี้ เราจะตั้งพระศาสนจักรของเรา ประตูนรกจะไม่มีวันชนะพระศาสนจักรได้ เราจะมอบกุญแจอาณาจักรสวรรค์ให้ ทุกสิ่งที่ท่านจะผูกบนแผ่นดินนี้ จะผูกไว้ในสวรรค์ด้วย ทุกสิ่งที่ท่านจะแก้ในแผ่นดินนี้ ก็จะแก้ในสวรรค์ด้วย” เรื่องนี้เกิดที่เขตเมืองซีซารียาแห่งฟิลิป “อีกหกวันต่อมา” ก็คงจะหลังจากเหตุการณ์นี้เอง (มธ 16:13-20)

จากนั้นพระเยซูเจ้าชัดเจนขึ้นเรื่อย ๆ ถึงการแบกไม้กางเขนของตนเดินตามพระองค์ไป ตรัสถึงพระทรมาน การสิ้นพระชนม์และการเสด็จกลับฟื้นพระชนม์ชีพ เป็นไปได้ว่า ขณะนั้นพระองค์และบรรดาศิษย์กำลังเดินทางขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็มในปีที่สาม อันเป็นปีสุดท้ายแห่งการเทศน์สอนแล้ว และเพราะเรื่องการรับทรมานบนกางเขน และคำสอนให้ใครที่อยากติดตามพระองค์ไปก็ต้องแบกไม้กางเขนของตน เช่นเดียวกัน (มธ 16:24-28) นี้เอง พระองค์จึงทรงอยากให้กำลังใจแก่บรรดาศิษย์ เพื่อความรุ่งโรจน์ ดูกองพระองค์ทรงพระสิริมงคล มีประกาศกเอลียาห์และโมเสสถือพระบัญญัติ 10 ประการประจักษ์มาสนทนากับพระองค์ เปโตรทูลพระเยซูเจ้าว่า “พระเจ้าข้า ที่นี้สบายน่าอยู่จริง ๆ ถ้าพระองค์มีพระประสงค์ ข้าพเจ้าจะสร้างเพิงขึ้นสามหลัง หลังหนึ่งสำหรับพระองค์ หลังหนึ่งสำหรับโมเสส อีกหลังหนึ่งสำหรับเอลียาห์...พระเจ้าข้า” ทันใดนั้นท้องฟ้ามีเมฆสว่างจ้าก้อนหนึ่งปกคลุมพวกเขาไว้และมีเสียงดังจากเมฆนั้นว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรสุดที่รักของเรา เราพึงพอใจยิ่งนัก จงฟังท่านเถิด”

พระสุรเสียงของพระบิดาจากเมฆสอนพวกลูกให้รู้ว่าการเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อรับทรมาน ล้นพระชนม์ และเสด็จกลับฟื้นพระชนม์ชีพนั้นถูกต้องแล้ว พระบิดาทรงพอพระทัยในหนทางกางเขนของพระบุตรนี้ และให้พวกลูกเชื่อและไว้วางใจในองค์พระบุตร เพราะต้องผ่านทางกางเขนจึงจะเข้าสู่พระเกียรติมงคล ดังที่อัครสาวกทั้งสามได้ประจักษ์แก่สายตาในอัศจรรย์ครั้งนี้เอง ☩

เหมือนมีใคร มองเราอยู่เบื้องบน

“เบน” เพื่อนพระสงฆ์รุ่นน้อง คณะบาลีเขียน ชาวฟิลิปปินส์ ส่งซีดีของ คริส บอตตี ให้ผม ชื่อชุด “When I fall in Love” เขาบอกผมว่า เห็นคุณเคยพูดถึงศิลปินคนนี้ ผมคิดว่ามิตรภาพในต่างแดนให้บรรยากาศต่างไปอีกแบบ มากไปกว่ามิตรภาพคือความใส่ใจในรายละเอียดของกันและกัน สิ่งนี้มีค่ามากที่สุด

ผมคงเป็นบรรณาธิการที่ไม่ค่อยได้เรื่องนัก เพราะมักไม่ค่อยตัดทอนบทความจากบรรดาคอลัมนิสต์ ผมมานั่งทบทวนดูมีเหตุผลใหญ่ๆ อยู่เพียงแค่สองประการ หนึ่งคือผมมองโลกในมุมบวก สองผมให้เกียรตินักเขียนทุกท่าน

หนังสือศาสนาในความเห็นของผมคือเราต้องรักษาจุดร่วม สงวนจุดต่างในระดับที่น่าสนใจ รักษาจุดร่วมคือความเป็นหนังสือที่มีเนื้อหาสาระหนักแน่น แต่ก็เดินไปพร้อมกับยุคสมัย ไม่เชยจนเหมือนพาท่านผู้อ่านย้อนยุคแบบหนังสือประวัติศาสตร์ ไม่ก้าวร้าวจนออกนอกทาง แสดงจุดยืน สงวนพื้นที่ในมุมศาสนา ผมชอบบทเรียนที่ได้รับจากการเดินทางมารับและกลับความรู้เพิ่มเติม มีวิชาหนึ่งที่สอนศาสตร์แห่งความเข้าใจในตัวเอง มีค่าจริงๆ ที่ผมคิดว่าต่อไปนี้จะต้องจำจนตายในการบริหารทั้งองค์กรและชีวิต “วิสัยทัศน์ไม่เคยเปลี่ยน เราทำทุกอย่างเพื่อไปตามวิสัยทัศน์นั้น พันธกิจเป็นสิ่งที่ทำให้วิสัยทัศน์นั้นบรรลุเป้าหมาย” น่าสนใจนะครับ เพราะคำๆ เหล่านี้ ไม่ได้ถูกเขียนเพื่อเก็บไว้บนหิ้ง หน่วยงานที่พัฒนาไปได้อย่างดีเวลาจะทำวิสัยทัศน์ พันธกิจ เขาต้องเข้าใจตั้งแต่ก่อนทำ ปูเรื่องรวมมาจนตกตะกอนแล้วค่อยเริ่มคิด เริ่มขีดเขียน ไม่ใช่หยิบกระดาดขึ้นมาอยากเขียนอะไรก็เขียน และพอได้มาแล้วก็ชื่นชมเพียงแต่การท่องจำ องค์กรที่ประสบความสำเร็จจึงเขียนวิสัยทัศน์จากการมีส่วนร่วมและให้ทุกคนรู้ว่านี่คือชีวิต ชีวิตขององค์กร

อาจารย์ที่สอนผมยังหยิบยกเรื่องราวของบางองค์กรที่เมื่อทำความเข้าใจดี ๆ เกี่ยวกับวิสัยทัศน์องค์กรนั้นก็เดินต่อไปได้ เขายกตัวอย่าง “เรดิโอ เวิร์ดส์” (Radio Veritas) สถานีวิทยุติที่เคียงข้างประชาชนในเหตุการณ์ปฏิวัติโดยประชาชนที่ชาวฟิลิปปินส์ไม่มีวันลืม ในวันนั้นผู้คนเปิดสถานีวิทยุติแห่งนี้ฟังกันทั่วหน้า สิ้นสุดเหตุการณ์การปฏิวัติครั้งนี้มีคนฟังน้อยลงเป็นลำดับ วันเวลาเดินทางมาถึงทางออกใหม่คือทบทวนวิสัยทัศน์ พันธกิจ การปรับเปลี่ยนจึงเกิดขึ้น จากการนำเสนอความจริง มีค่าที่เพิ่มเข้าไปอีกคือใส่ใจหรือห่วงใยผู้ฟัง (Listening and Caring) ได้ผลครับ ผู้ฟังได้สัมผัสถึงวิสัยทัศน์นั้นผ่านทางพันธกิจตามมากอีกมากมายของสถานีวิทยุติ ยอดฟังของผู้รับฟังก็กลับมาในจำนวนที่น่าพอใจ

อุดมการณ์รายเดือนมาถึงหน้าบ้าน ทักทายผู้อ่านด้วยน้ำเสียงของมิตรภาพในทุกคอลัมน์ และเป็นพิเศษเมื่อผู้นำ พระสันตะปาปาของเรากล่าวถ้อยแถลงถึงคริสตศาสนา สื่อมวลชนสีขาวเป็นข่าวใหญ่ทั่วหน้า สื่อศาสนาของนำเสนอในมุมมองของคาทอลิกและความเกี่ยวข้องกับสังคมไทย ติดตามได้ในเล่ม

นอกจากนั้นยังทำหน้าที่ต่อไปในการยืนยันความจริง มอบความรู้ ไม่พยายามดำเนินคดีเตน ส่องข่าวคราวของพระศาสนจักรทั้งในและต่างประเทศ ประมวลความเคลื่อนไหวและคัดกรองสิ่งที่มีประโยชน์ที่สุดแก่ผู้อ่านในเนื้อหาอันน้อยนิด พบความหลากหลายจากนักคิด นักเขียน นักวิชาการ นักออกแบบเล่านิทาน พร้อมรับฟังคำถามให้คำตอบ และชี้ชวนให้แนะนำกัน ฯลฯ มันจึงไม่น่าพิศถาผมจะคิดว่า เรามองโลกในมุมบวกและเราให้เกียรติกัน แต่ผมคิดว่าวันหนึ่งอาจจะถึงช่วงเวลาต้องเชียววิสัยทัศน์ พันธกิจ รูปแบบกันอีกครั้ง ไม่ใช่เพราะสื่อข้างนอกรุก ยอดขายตก หรือกลัวผู้ใดเขาไม่ได้ แต่เราต้องพัฒนาตัวตนในโลกสื่อสมัย พระสันตะปาปาตอกย้ำในสัปดาห์นี้สื่อมวลชนสากลในปีนี้มีมุมมองดีๆ ให้ชาวสื่อได้ค้นหา เพราะเมื่อเราไม่ทำอะไรให้กับคนในยุคของเรา โดยไม่รู้ตัว เราก็กำลังตัดโอกาสของช่องทางแพร่ธรรมที่เปิดพร้อมและกว้างยิ่งขึ้น

เสียงทรมานเปิดของคริส บอตตี ยังอดอดัน หัวใจไหว ไม่ต่างจากหลายๆ เพลงที่เคยฟัง ซีดีเดินทางมาถึงเพลงที่ 7 ชื่อเพลง “Someone to Watch Over Me” บางคนเฝ้ามองดูเราอยู่เบื้องบน ผมเชื่อว่ามิเช่นนั้นอยู่จริง แม้ว่าเหตุการณ์วันเปลี่ยนผ่านของผู้นำจะมาถึงจริงในปลายเดือนกุมภาพันธ์ก็ตาม กองล้อของประวัติศาสตร์ยังหมุนต่อไป พระศาสนจักรยังเคลื่อนไปพร้อมกับโลก เพื่อบอกกับโลกว่า สิ่งใดคือคุณค่าที่แท้จริงของชีวิต

บรรณาธิการบริหาร

อุดมสาธน์

ประธานสื่อนมวชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ภราดาหลุยส์ ซาแนล
อ.ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง
(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิก
แห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา

ผู้อำนวยการและจิตตธิการ
คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ
สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมสาธน์

นิตยสารรายเดือน

คำบำรุงปีละ 400 บาท โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาซอยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก
ธนาคารในนามซิสเตอร์ศักดิ์ศรี งามวงศ์
สั่งจ่าย ป.ณ. ชานนาวา 10120

สำนักงาน

122/11 ซ.นาครสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี
แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร : 0-2681-5401
CATHOLIC PRESS OF THAILAND
UCIP/SEACPA (THAILAND)
122/11 Soi Nak Suwan (Nonsi 14), Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yan Nawa,
Bangkok, 10120 Thailand.
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805
Fax : 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website: www.udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

เพลง

บริษัท วิ.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สัปดาห์/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16...
- 13 การวางแผนทางภาษาให้เด็กไทย
พูดได้หลายภาษาก่อนอายุ 3 ขวบ
โรซิงญา...
- 18 สารพระแม่มาเรียแห่งน็อค
- 22 เปิดประตูวัดคาทอลิก
- 32 เปิดกรุเรื่องเก่า
- 34 ภาพเก่าเล่าเรื่อง

พระคัมภีร์ - ชีวิตคริสตชน

- 37 ท่วงทำนองแห่งรัก
- 38 บทความเตือนใจ
- 41 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 42 ข้างธรรมาสน์
- 44 วันละก้าวกับพระเยซู
- 46 คริสต์ กิด กับนักจิตฯ
- 48 ช่อนไว้ในจังหวะชีวิต
- 50 ระหว่างเดือน
- 58 คุยกับเกสซักร
- 60 บันทึกกรรมทูต
- 62 ดูหนัง
- 64 ผ่านมา 55 ปี พอลจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 66 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 69 พจนมาลา
- 70 ภาพเคียงคำ
- 71 พงศ์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

- 72 สโมสรอุดมสาธน์
- 73 การ์ตูนครูต้อย
- 78 ขวonn้องคุย
- 84 กำลังใจ...จากเพื่อนถึงเพื่อน
- 85 มุมเด็กศิลป์
- 88 ขวณคิดชวนอ่าน

กีฬา

- 90 จดหมายจากผู้อ่าน
- 92 เขียนบทกวีเขียนชีวิต

อุดมสาธน์
มีนาคม 2013

5

สมเด็จพระสันตะปาปา เบเนดิกต์ ที่ 16 พระสันตะปาปา ผู้ประกาศสละจากตำแหน่ง แสงสว่างแห่งดวงดาว ของพระองค์ ยังฉายส่องพวกเรา

เริ่มเรื่องราวของเช้าวันนั้นกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

เย็นวันนั้นข้อความเตือนในมือถือจากสำนักข่าวใหญ่อย่างซีเอ็นเอ็น (CNN) ขึ้นว่า “สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ทรงสละตำแหน่ง...” ผมรีบเช็คข่าวจากช่องทางสื่อเท่าที่พอจะหาได้ แต่รูปแบบนี้ไม่น่าเชื่อใครเท่าเว็บไซด์ข่าววาติกันอย่างเป็นทางการ www.vatican.va ใช่ว่า พระสันตะบิดรที่รักยิ่งของเรา ได้ทรงประกาศสละจากตำแหน่งของพระองค์

บรรทัดต่อจากนี้เป็นการเรียบเรียงเรื่องราวอีกหน้าหนึ่งของประวัติศาสตร์ที่โลกต้องบันทึก เพราะตำแหน่งพระสันตะปาปาเป็นตำแหน่งที่โลกทั้งโลกจับตามอง มีกระแสต่อต้านและคัดค้าน หลายร้อยปีที่ผ่านมาเราไม่เคยรับรู้เลยว่า พระสันตะปาปาสามารถลงจากตำแหน่งได้ก่อนเวลา ความคิดต่างๆ มากมายเกิดขึ้น ไม่เว้นแม้กระทั่งการคาดเดาถึงพระสันตะปาปาองค์ถัดไป ต่างคนต่างพากันไปตามความเชื่อ ความรู้ ความเข้าใจ “อุดมศานต์” ขอบรรณวลเรื่องราวที่เกิดขึ้นและเกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับสังคมไทยมาให้ติดตามกัน

การสละจากตำแหน่งพระสันตะปาปาไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นไม่ได้

การสละจากตำแหน่งหรืออำนาจของพระสันตะปาปาเคยเกิดขึ้นครั้งแรกในช่วงยุคกลาง โดยพระสันตะปาปาองค์แรกที่ประกาศสละจากตำแหน่งคือสมเด็จพระสันตะปาปาเซเลสติน ที่ 5 และเป็นการลาออกด้วยเหตุผลด้านสุขภาพและวัยสูงอายุ เป็นกรณีเดียวกับสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ส่วนพระสันตะปาปาองค์ที่ 2 ที่ทรงลาออกก็คือสมเด็จพระสันตะปาปาเกรกอรี ที่ 12 ในปี 1415 เนื่องจากเกิดความแตกแยกขึ้นภายในพระศาสนจักร การลาออกถือเป็นการยุติการแตกแยกนั้น

เราสามารถเทียบดูจากกฎหมายของพระศาสนจักรในมาตราที่ 332 วรรค 2 “หากเกิดกรณีที่พระสันตะปาปาสละตำแหน่งของท่าน เพื่อให้การสละตำแหน่งมีผล ต้องให้การสละตำแหน่งนั้นเป็นไปอย่างอิสระและต้องแสดงเจตจำนงอย่างถูกต้อง โดยไม่จำเป็นต้องให้ผู้ใดยอมรับการสละตำแหน่งดังกล่าว”

ดังนั้นเราจึงพบเหตุการณ์ของเช้าวันที่ไม่มีใครคาดคิด

เช้าวันนั้นกับเรื่องที่ไม่คาดคิด

เช้าวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2013 หลังจากการประชุมเพื่อสรุปเรื่องการสถาปนานักบุญองค์ใหม่ องค์สมเด็จพระสันตะปาปาได้อ่านเอกสารชื่อโลก ถ้อยแถลงนั้นมีความว่า

พี่น้องที่รักทั้งหลาย

ข้าพเจ้าเรียกท่านทั้งหลายมาประชุมคณะพระคาร์ดินัลครั้งนี้มิใช่เพื่อแต่งตั้งนักบุญ 3 องค์เท่านั้น แต่เพื่อที่จะแจ้งให้ท่านทั้งหลายทราบถึงการตัดสินใจที่มีความสำคัญต่อชีวิตของพระศาสนจักรด้วย หลังจากข้าพเจ้าทำการพิจารณาในธรรมของข้าพเจ้าเสมอต่อพระเจ้า ข้าพเจ้ามีความมั่นใจว่า เนื่องจากอายุขัยพลกำลังของข้าพเจ้าไม่เอื้ออำนวยอีกต่อไปแล้วที่จะทำหน้าที่แทนนักบุญเปโตรได้ดีเท่าที่ควร ข้าพเจ้าตระหนักดีว่าหน้าที่นี้ เพราะธรรมชาติฝ่ายจิตที่จำเป็น จะต้องดำเนินไปไม่ใช่ด้วยวาจาและการกระทำเท่านั้น ที่สำคัญไม่น้อยไปกว่านั้นก็คือ การสวดภาวนาและการพลีกรรม แต่จะอย่างไรก็ดี ในโลกเรากว้านี้ที่กำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วและกำลังถูกกระหน่ำด้วยคำถามมากมายที่เกี่ยวกับความเหมาะสมของชีวิตในความเชื่อ เพื่อที่จะดูแลสภาพของนักบุญเปโตรและทำการประกาศพระวรสาร ความเข้มแข็งทั้งกายและจิตเป็นสิ่งจำเป็น พลังดังกล่าวของข้าพเจ้าในสองสามเดือนที่ผ่านมาได้ตกต่ำลงจนถึงขั้นที่ข้าพเจ้าต้องยอมรับว่าตนเองไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะทำหน้าที่ที่ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายนี้ได้อีกต่อไป ด้วยเหตุนี้ และเมื่อตระหนักถึงการตัดสินใจที่สำคัญนี้ ข้าพเจ้าจึงขอประกาศด้วยใจอิสระว่าข้าพเจ้าขอลาออกจากตำแหน่งพระสังฆราชแห่งโรม ผู้สืบทอดอำนาจจากนักบุญเปโตร ซึ่งบรรดาพระคาร์ดินัลได้มอบให้ข้าพเจ้าเมื่อวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 2005 โดยมีผล นับตั้งแต่วันที่ 28 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2013 เวลา 20.00 น. เป็นต้นไป ตำแหน่งผู้ปกครองสันตะสำนัก สำนักแห่งนักบุญเปโตรจะว่างลง และจะมีการประชุมลับของบรรดาพระคาร์ดินัลเพื่อเลือกพระสันตะปาปาองค์ใหม่ พี่น้องที่รัก ข้าพเจ้าขอขอบคุณทุกท่านอย่างจริงใจสำหรับความรักและงานที่พวกท่านได้ร่วมมือให้ความช่วยเหลือในพันธกิจของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าต้องขอโทษสำหรับข้อบกพร่องต่าง ๆ ของข้าพเจ้าด้วย

บัดนี้ขอให้เราขอบพระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ไว้ในความดูแลของผู้อภิบาลสูงสุด ซึ่งได้แก่พระเยซูคริสตเจ้า ทูลวอนขอพระมารดาของพระองค์เพื่อพระแม่จะได้ช่วยเหลือบรรดาพระคาร์ดินัลด้วยความเอื้ออาทรดุจแม่ของพระนางในการเลือกพระสันตะปาปาพระองค์ใหม่ สำหรับตัวข้าพเจ้าเองแล้ว ข้าพเจ้าใคร่ที่จะอุทิศตนรับใช้พระศาสนจักรของพระเจ้าต่อไปในอนาคตโดยอาศัยชีวิตที่อุทิศให้กับการสวดภาวนา

ถ้อยแถลงในวันนั้นมีความกระชับในระดับหนึ่ง แน่นอนบางเรื่องอาจจะต้องใช้เวลาศึกษาทำความเข้าใจ ซึ่งบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในสันตะสำนักคงต้องจัดให้เหมาะสมกันต่อไป แม้ว่าจะชัดเจนกระชับ แต่ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงการตีความและปฏิกิริยารอบด้านได้

ปฏิกิริยารอบด้าน

ความเจริญทางเทคโนโลยีทำให้เราสามารถหาข่าวได้หลากหลาย สำหรับข่าวของพระศาสนจักรวิธีที่ผมใช้เสมอคือเข้าไปที่หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก เมื่อได้คำตอบแน่นอนแล้วจึงเช็คปฏิกิริยาของสื่อออนไลน์เดียวกัน และคอยรับฟังความคิดเห็นอ่านรอบด้าน แอปพลิเคชันข่าวที่ให้ข้อมูลได้หลากหลายซึ่งผมเลือกใช้เสมอๆ มีชื่อว่า Hitpad จุดเด่นของแอปพลิเคชันนี้คือ การแบ่งข่าวออกเป็นหมวดหมู่ ในวันนั้นข่าวพระสันตะปาปาอยู่ในหมวดข่าวฮอตฮิต

นอกจากการแบ่งหมวดของข่าวแล้ว แอปพลิเคชันนี้ยังให้เราสามารถเลือกข่าวเดียวในวิธีการนำเสนอ 4 แบบ คือ เนื้อข่าว คลิป (ภาพเคลื่อนไหว) ข่าว ภาพ (นิ่ง) ข่าว และรายงานข่าวสั้น ในวิธีการนำเสนออันนี้จะมีแหล่งข้อมูลข่าวแทบจะทุกแหล่ง เราพอสรุปได้ว่าในช่วงเวลานั้นข่าวพระสันตะปาปาจัดว่า เป็นข่าวที่มาแรงที่สุดหลังจากที่มีการประกาศข่าวนี้ออกไป ซีเอ็นเอ็นนำภาพกลับมาฉายซ้ำไปมาสำหรับถ้อยแถลงที่พระองค์

ได้รหัส FOX แสดงปฏิริยาชื่นชมการตัดสินใจ แต่ก็นำเสนอในเชิงลบอยู่บ้าง ในสื่อของไทยเองในรายการโทรทัศน์สัมภาษณ์**คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง** ผู้อำนวยการ สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ในประเด็นนี้

เป็นข่าวที่สร้างปฏิริยาในโลกโซเชียลว่ามีคนแชร์ (ส่งต่อ) มากที่สุด เฟซบุ๊กที่ใช้ภาษาอังกฤษบางเฟซบุ๊กเปิดประเด็นกันเลยว่า “คุณคิดอย่างไรกับการลาออกครั้งนี้ของพระสันตะปาปา”

ผมคิดว่าข่าวนี้เป็นข่าวที่มีทั้งคนเห็นด้วยและคัดค้านแม้ว่าคนส่วนใหญ่จะชื่นชมกับการตัดสินใจของพระองค์ท่าน แต่บนโลกใบนี้เราก็หลีกเลี่ยงไม่ได้กับความคิดต่าง ความจริง ความถูกต้อง และจุดยืนของการตัดสินใจในแต่ละเรื่องในแต่ละคนต้องชัดเจนก่อน

เมื่อโฆษกของสำนักวาติกันออกมาสรุปข่าว และจุดยืนในประเด็นการสละจากตำแหน่งของพระสันตะปาปา

คุณพ่อเฟเดริโก ลอมบาร์ดี สงฆ์คณะเยสุอิต ผู้ทำหน้าที่ผู้อำนวยการศูนย์ข่าววาติกัน (โฆษกสำนักวาติกัน) แถลงว่า สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 จะทรงสละจากตำแหน่งอย่างเป็นทางการในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ ซึ่งแน่นอนเป็นเรื่องที่ไม่มีใครคาดคิดมาก่อน โดยตรัสเพียงว่าพระองค์มีพระชนมายุมากเกินไปที่จะดำรงตำแหน่งต่อ

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ทรงขึ้นดำรงตำแหน่งประมุขแห่งพระศาสนจักรโรมันคาทอลิกเมื่อปี 2005 หลังสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 สวรรคต

โดยสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ตรัสชี้แจงในแถลงการณ์ว่า หลังพระองค์ทรงพิจารณาความรู้สึกต่อหน้าพระผู้เป็นเจ้าอย่างถี่ถ้วนแล้ว พระองค์มั่นใจว่าพระพลานามัยที่ไม่แข็งแรง อันเนื่องมาจากที่พระองค์ทรงมีพระชันษามาก เป็นเหตุให้ปกครองพระศาสนจักรได้ไม่เต็มที่ จึงตัดสินใจสละตำแหน่งสิ้นเดือนกุมภาพันธ์นี้

นอกจากนั้นโฆษกของสำนักวาติกันท่านนี้ยังไขข้อกระจ่างต่างๆ ตามที่สื่อมวลชนสนใจ เช่น เรื่องพระองค์จะพักที่ไหนหลังจากนี้ ชุดที่พระองค์สวมใส่ เพราะมีแต่พระสันตะปาปาพระองค์เดียวเท่านั้นที่จะทรงใส่ชุดสีขาว พระองค์จะอยู่ในตำแหน่งที่เรียกว่าอะไร พระตำรงค์ ที่เหมือนเป็นสัญลักษณ์ที่จะต้องถูกทำลายเมื่อได้พระสันตะปาปาพระองค์ใหม่ ฯลฯ คำถามเหล่านี้ บางเรื่องกระจ่างชัด บางเรื่องต้องใช้เวลาศึกษา แต่คำถามที่สำคัญเราได้รับคำตอบแล้ว พระองค์ทรงสละตำแหน่งด้วยสุขภาพ อายุขัย และได้ทรงพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนต่อหน้าพระเจ้า พระองค์ชัดเจน

ในที่สุดคือความจริง “ยอมรับและขอบคุณพระ” : ปฏิริยาผู้นำสำคัญๆ ของโลก

เมื่อข่าวได้แพร่สะพัดออกไป ลองมาฟังปฏิริยาจากผู้นำสำคัญๆ ของโลก

บัน คิมุน เลขาธิการองค์การสหประชาชาติได้กล่าวถึงองค์สมเด็จพระสันตะปาปากับเหตุการณ์นี้พอสรุปใจความสำคัญได้ว่า “เห็นความชัดเจนของพระองค์ในการเสวนากับพี่น้องต่างความเชื่อ ความหาญกล้าในการช่วยเหลือพี่น้องผู้ยากไร้ หรือแม้กระทั่งการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสันติ หวังว่าสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้างไว้จะได้รับการสานต่อ”

บารัค โอบามา ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ได้กล่าวว่า “ตามธรรมเนียมของอเมริกันชนในทุกๆ แห่งรวมทั้งข้าพเจ้าและภริยาก็สวดภาวนาให้ความตั้งใจของพระองค์ท่านบรรลุผล ในถ้อยแถลงของพระองค์กล่าวถึงพระศาสนจักรที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ท้าทายไม่ต่างไปจากประเทศอเมริกาและโลก”

โฮเซ มานูเอล บาร์โรโซ ประธานคณะกรรมการการยุโรปได้กล่าวว่า “ข้าพเจ้าเรียนรู้จากคำประกาศของพระองค์ว่าเต็มไปด้วยความลึกซึ้ง พระองค์ได้สะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าที่แท้จริง ในการนำสันติสุขและเคารพสิทธิของมนุษยชน”

กษัตริย์ฮวน คาร์ลอส แห่งประเทศสเปน ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับประเทศสเปน องค์

สมเด็จพระสันตะปาปาได้เสด็จมาเยือนประเทศสเปนถึง 3 ครั้งด้วยกัน

นอกจากนั้นในประเทศที่นับถือศาสนาอิสลามอย่างอิสราเอล **ประธานาธิบดีชิมอน เปเรส** ได้แสดงความรู้สึกเสียใจต่อการตัดสินใจครั้งนี้ และกล่าวว่าได้พบกับพระองค์ในการเสด็จเยือนอิสราเอลในปี 2009 พระองค์เป็นนักคิดที่ยิ่งใหญ่ เป็นบุคคลที่มีความเชื่ออย่างแท้จริง ปรรณนาที่จะสร้างสันติสุข และมีพระปรีชาในการสร้างสัมพันธ์ในการเปลี่ยนแปลงประวัติศาสตร์โดยปราศจากการลดทอนซึ่งคุณค่า

ส่วนเสียงจากบรรดาพระคาร์ดินัลในพื้นที่ต่างๆ ทั่วโลกไม่ว่าจะเป็นจากฝั่งแอฟริกา ยุโรป อเมริกา หรือเอเชียอย่าง**พระคาร์ดินัลตาเกล** ต่างกล่าวเป็นประโยคคล้ายๆ กันว่า “แม้ว่าจะแปลกใจ เสียใจ กังวลใจ ในที่สุดเราต้องยอมรับการตัดสินใจและขอบพระคุณพระ”

บุคคลที่จะกลายเป็นตำนาน

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 มีพระนามเดิมว่า **พระคาร์ดินัลโยเซฟ รัตซิงเกอร์** เป็นชาวเยอรมัน พระองค์ทรงขึ้นดำรงตำแหน่งพระสันตะปาปาลำดับที่ 265 ขณะที่มิพระชันษา 78 พรรษา ซึ่งถือว่ามากที่สุดนับตั้งแต่มีการเลือกมา

พระองค์ได้รับเลือกจากการประชุมคณะพระคาร์ดินัลเมื่อวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 2005 ในการประชุมครั้งที่ 4 จากจำนวนพระคาร์ดินัลที่เข้าร่วมประชุม 115 องค์ 52 ประเทศ (หนึ่งในนั้นมีพระคาร์ดินัลจากเมืองไทยของเราด้วย **พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู... ผู้เขียน**)

บิดาของพระองค์ชื่อ**โยเซฟ มารดาชื่อ แมรี รัตซิงเกอร์** บิดาเป็นตำรวจมาจากครอบครัวชาวนาประสูติวันที่ 16 เมษายน ค.ศ. 1927 ในมาร์เคิล อัม อินน์ แคว้นบาวาเรีย ภาคใต้ ประเทศเยอรมนี สมัยเป็นเยาวชนได้ถูกเกณฑ์เข้าร่วมเยาวชนนาซี เหมือนเด็กหนุ่มทั่วไป ประจำอยู่ชายแดนออสเตรีย ฮังการี ต่อมาได้หลบหนีทัพกลับบ้านเกิดของตน

ค.ศ. 1945 ถูกจับเป็นเชลยศึก และได้รับการปล่อยตัว เดือนมิถุนายน ค.ศ. 1945 จากประสบการณ์ชีวิตช่วงนี้เองทำให้เกิดความคิดและกระแสเรียกอยากเป็นพระสงฆ์เพื่อความจริงและเสรีภาพของประชาชน

บวชเป็นพระสงฆ์ ค.ศ. 1951 ร่วมกับพี่ชายคือ**คุนฟ็อจอร์จ รัตซิงเกอร์** และเรียนต่อจนจบปริญญาเอกด้านเทววิทยา ค.ศ. 1953

ได้รับแต่งตั้งเป็นพระอัครสังฆราชสังฆมณฑลมิวนิกและไฟริง เดือนมีนาคม ค.ศ. 1977

ได้รับแต่งตั้งเป็นพระคาร์ดินัล ค.ศ. 1977 โดยสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6

ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานสมณกระทรวงพระสังฆธรรม จากสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2

ได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าคณะพระคาร์ดินัล ค.ศ. 2002

ได้รับเลือกเป็นพระสันตะปาปา วันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 2005

และต่อไปเราจะต้องเดิมน่า พระองค์ได้สละตำแหน่งในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2013

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 กับบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2

พระองค์ทรงทำงานใกล้ชิดกับบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 มานานถึง 24 ปี ในเรื่องที่สำคัญคือ ข้อคำสอนของพระศาสนจักร ในปี ค.ศ. 1992 สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 ทรงประกาศใช้หนังสือคำสอนของพระศาสนจักรเล่มใหม่ วันที่ 11 ตุลาคม ค.ศ. 1992

ค.ศ. 2002 สมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ทรงแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าคณะพระคาร์ดินัล (Dean of the College of Cardinals) พระองค์ทรงเป็นผู้ประกาศแจ้งข่าวการสวรรคตของสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ในวันที่ 2 เมษายน ค.ศ. 2005

พระองค์เป็นประธานถวายมิสซาปลงพระศพสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 วันที่ 8 เมษายน ค.ศ. 2005 ท่ามกลางบรรดาพระคาร์ดินัล พระสงฆ์ นักบวช ผู้นำประเทศต่างๆ และคริสตชนหลายล้านคนที่ร่วมพิธีในวันนั้น และเป็นพันล้านคนที่ติดตามการถ่ายทอดสดจากโทรทัศน์

ที่มาที่ไปของพระนามเบเนดิกต์

พระองค์ทรงเลือกพระนามเบเนดิกต์ เพื่อระลึกถึงสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 15 (ค.ศ. 1914-1922) สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 พระองค์ทรงกล้าและยืนหยัดมั่นคงในความเป็นกลาง ขณะที่สังคมมีความขัดแย้งกันอย่างรุนแรงในด้านการเมือง แม้ในกลุ่มประเทศที่เป็นคริสต์ ได้คัดค้านความรุนแรง การใช้กำลัง ทรมาน ช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากสงคราม และเป็นผู้เสนอแผนสันติภาพ 7 ประการแก่สังคมโลก

นักบุญเบเนดิกต์ (ค.ศ. 480-547) เป็นผู้ก่อตั้งอารามฤๅษีขึ้นและเผยแพร่ทั่วไป ด้วยการถือชีวิตสันโดษ และเคร่งครัด ต่อการทำงานและภาวนา คือคณะเบเนดิกติน และสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 ทรงประกาศยกย่องให้ท่านนักบุญเป็นองค์อุปถัมภ์เอกของยุโรป

ผลงานของพระองค์ท่าน

องค์สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 จัดว่าเป็นนักคิด นักวิชาการ นักเขียน ผลงานของพระองค์ที่ได้รับการถ่ายทอดเป็นภาษาไทยแล้วได้แก่

พระสมณสาส์น

“พระเจ้าคือความรัก” (Deus Caritas Est) ออกในวันที่ 25 ธันวาคม 2005

“รอดพ้นด้วยความหวัง” (Spe Salvi) ออกในวันที่ 30 พฤศจิกายน 2007

“ความรักในความจริง” (Caritas in Veritate) ออกในวันที่ 29 มิถุนายน 2009

หนังสือพระนิพนธ์

พระเยซูเจ้าแห่งนาซาเร็ธ เล่ม 1-3

พระสมณลิขิตเดือน

พระวาจาขององค์พระผู้เป็นเจ้า (Verbum Domini) ในเรื่องพระวาจาของพระเจ้าในชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักร (หลังการประชุมสมัชชาพระสังฆราช ครั้งที่ 12 ระหว่างวันที่ 5-26 ตุลาคม 2008)

ประตูแห่งความเชื่อ (Porta Fidei) โอกาสประกาศปีแห่งความเชื่อวันที่ 11 ตุลาคม ค.ศ. 2012 – 24 พฤศจิกายน ค.ศ. 2013 แปลเป็นไทยในชื่อ ก้าวไปสู่ปีแห่งความเชื่อ ซึ่งร่วมกับข้อมูลอื่นๆ ในปีแห่งความเชื่อด้วย

พระดำรัสเตือน

ศีลมหาสนิท ศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งความรัก (Sacramentum Caritatis) บ่อเกิดและจุดสูงสุดแห่งชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักร (หลังการประชุมสมัชชาพระสังฆราช สมัยสามัญ ครั้งที่ 11 ระหว่างวันที่ 2-23 ตุลาคม ค.ศ. 2005)

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 กับพระศาสนจักรคาทอลิกไทย

ในส่วนของพระศาสนจักรในเมืองไทย เมื่อมีข่าวการสละตำแหน่ง เพื่อกันความผิดพลาดและสับสนทางสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทยจึงออกประกาศในเรื่องนี้ลงวันอังคารที่ 12 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2013 โดยพระอัครสังฆราชหลุยส์ จำเนียร สันติสุขนิรันดร์ ในนามประธานสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ในสมณสมัยของพระองค์ท่านความสัมพันธ์ยังมีเหตุการณ์เด่นๆ คือการที่สภาพระสังฆราชไทยได้มีโอกาสดำเนินการถวายรายงานในปี 2008 มีพระดำรัสจากพระองค์ต่อสภาพระสังฆราชฯ

พระดำรัสหลายตอนที่น่าสนใจและเป็นเข็มทิศสำหรับงานอภิบาลภายในพระศาสนจักรไทย อาทิ “วันสมโภชพระจิตเจ้า ซึ่งเราได้ทำการฉลองเมื่อไม่นานมานี้ เตือนใจเราว่า พระจิตของพระเจ้า บันดาลให้โลกเปี่ยมล้นด้วยพลังและช่วยกระตุ้นให้เรานำพระคริสตเจ้าไปยังมนุษยทุกคน ในประเทศของท่าน พวกท่านได้ทำพันธกิจของคาทอลิกกลุ่มเล็กๆ ในบริบทแห่งความสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับพุทธศาสนิกชน แท้จริงแล้วพวกท่านก็ได้กล่าวถึงความนับถือต่อพระสงฆ์ทางพุทธศาสนาและความประทับใจที่พวกท่านมีต่อบทบาทของพระสงฆ์เหล่านั้นในสังคมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตของชาวไทย

การอยู่ร่วมกันของศาสนิกชนที่มีความเชื่อต่างกันในทุกวันนี้ แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่อยู่ตรงข้ามกับโลกาภิวัตน์” พระองค์ทรงแต่งตั้งพระสังฆราชชาวไทย 7 องค์ ได้แก่ พระอัครสังฆราชฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช พระสังฆราชฟิลิป บรรจง ไชยรา พระสังฆราชยอแซฟ ชูศักดิ์ สิริสุทธิ์ พระสังฆราชฟรังซิสเซเวียร์ วีระ อาภรณ์รัตน์ พระสังฆราชซิลวีโอ สิริพงษ์ จรัสศรี พระสังฆราชยอแซฟ พิบูลย์ วิสิฐนนทชัย พระสังฆราชยอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย

พระสังฆราชฟรังซิสเซเวียร์ วีระ อาภรณ์รัตน์ หนึ่งในพระสังฆราชไทยที่ได้รับการแต่งตั้งโดยสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 กล่าวว่า “วันที่ทราบข่าวการสละตำแหน่งของสมเด็จพระสันตะปาปา พ่ออยู่ที่เบรเลสม ประเทศอิสราเอลกับมาเซอร์คณะเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร ชิสเตอร์รักกางเขนอุบลฯ และชิสเตอร์แม่ปอน รวม 42 คน มีนักข่าวมาขอสัมภาษณ์ความรู้สึกต่อข่าวนี้ เราไม่กล้าให้สัมภาษณ์เพราะไม่แน่ใจว่าจริงจนเมื่อกลับมาเปิดอินเทอร์เน็ตอ่านคำประกาศของพระองค์ รู้สึกเห็นใจพระองค์ รักพระองค์มากขึ้น และชื่นชมพระองค์มากๆ ที่ทรงสละตำแหน่งด้วยเหตุผลดังกล่าวที่ว่า “ต้องปฏิบัติหน้าที่มิใช่เพียงคำพูด และกิจการ แต่ด้วยคำกาวนาและความทุกข์” เรามั่นใจในพระสัญญาที่ว่า “เราจะอยู่กับท่านทุกวัน ตลอดไปตราบจนสิ้นพิภพ” ขอบขอบคุณพระองค์ เราต้องภาวนาให้พระองค์”

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ทรงมอบเครื่องอิสริยาภรณ์ประดับเกียรติยศแก่คริสตชนพระสงฆ์ นักบวช จำนวน 12 ท่าน โอกาสฉลองครบ 5 ปีแห่งสมณสมัย ได้แก่ คุณพอล แมรี สุวิข สุวรจิพร คุณอาดรีอาโน กวี อังศวานนท์ ดร.นิโคลาส นิตี ไมเยอร์ คุณโยเซฟ ปราโมทย์ พูลโภคผล ดร.คริสโตเฟอร์ อภิชาติ อินทวิศิษฐ์ คุณหญิงเทเรซา ปัทมา ลีสวัสดิ์ตระกูล คุณมารีอา อรณรงค์ ชื้อเพียรธรรม ดร.เทเรซา วิรัชนี้ พรหมสุนทร คุณอิกแนส พัทธรา พูลโภคผล คุณพ่อชาร์ล เวลาร์โด คณะซาเลเซียน ภราดาประทีป มาร์ติน โกมลมาส คณะเซนต์คาเบรียล และเซอร์ลอเรตตา โยเซฟ แซมโบ คณะเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร

ไม่เพียงแต่ความชื่นชมยินดีที่มอบให้ ในวันเวลาที่คนไทยทั้งประเทศมีความทุกข์ยากลำบากจากเหตุการณ์น้ำท่วมครั้งใหญ่ พระองค์ส่งสาส์นแสดงความห่วงใย และเงินสนับสนุนในการฟื้นคืนความสดชื่นให้กลับคืนมาอีกครั้ง ดังสาส์นพิเศษที่ได้มอบให้

สาส์นพิเศษในสถานการณ์น้ำท่วมประเทศไทย

“สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ทรงทราบและห่วงใยต่อสถานการณ์ภัยน้ำท่วมที่เกิดขึ้นในหลายจังหวัดของประเทศไทย จึงทรงขอให้สมณสภากร์ อนุม ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยฯ ส่งความช่วยเหลือมายังสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย เป็นจำนวนเงิน 50,000 US พร้อมกันนี้ พระคาร์ดินัลทาร์ซีซิโอ แบร์โตเน เลขาธิการนครรัฐวาติกัน ได้ส่งสาส์นของพระองค์มาถึงสภาพระสังฆราชฯ ความว่า “สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 มีความรู้สึกเสียใจต่อการสูญเสียชีวิตและความเสียหายมากมายอันเกิดจากฝนที่ตกหนักในประเทศไทย พระองค์ทรงแสดงความเสียใจมายังบรรดา

ครอบครัวที่ได้รับความลำบากพร้อมกับคำภาวนาของพระองค์มายังผู้ที่สูญเสียทั้งหลาย ขอมอบทุก ๆ คนให้อยู่ในความรักและพระเมตตาของพระเจ้า พระสันตะปาปาทรงเฝ้าภาวนาวิงวอนเพื่อทุก ๆ คนจากใจจริง ให้ได้รับพระพรจากพระเป็นเจ้าผู้ทรงความดีล้นเหลือ ให้เป็นหลักยึดเหนี่ยวอันแข็งแกร่งและความบรรเทาใจอันอบอุ่นเสมอ”

ความเป็นสากลของพระศาสนจักรเราจึงสัมผัสได้ว่า พระองค์เป็นห่วงลูกแกะของพระองค์ทั่วโลก ชายผู้สูงวัยพระองค์นี้ ทำงานอย่างหนักหน่วงมาตลอด 8 ปีแห่งสมณสมัย

การเลือกพระสันตะปาปา (Conclave) ที่กำลังจะมาถึง

พระสันตะปาปา (Pope) คือประมุขสูงสุดของศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก เป็นผู้แทนของพระเยซูคริสตเจ้าสืบต่อมาจากนักบุญเปโตรจนถึงปัจจุบันคือสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 พระชนมายุ 85 พรรษา อยู่ในสมณสมัย 8 ปี เป็นองค์ที่ 265 ชาวเยอรมัน พระสันตะปาปาพระองค์แรกคือนักบุญเปโตร หัวหน้าคณะอัครสาวก ซึ่งเคยมีชีวิตอยู่ร่วมกับพระเยซูเจ้า และเป็นพระเยซูเจ้าเองที่แต่งตั้งให้ท่านเป็นผู้สืบตำแหน่งแทนพระองค์

พระสันตะปาปาทรงมีฐานะ 2 อย่างคือ เป็นประมุขของศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกทั่วโลก และเป็นประมุขนครรัฐวาติกัน (City State) หรือผู้นำประเทศหนึ่งด้วย

ในฐานะที่ได้รับเลือกเป็นพระสันตะปาปา พระองค์ก็ทรงดำรงตำแหน่งพระสังฆราชแห่งกรุงโรมด้วย และมีมหาวิหารลาเตรัน เป็นวัดของกรุงโรม

ในฐานะที่เป็นผู้นำประเทศ ก็มีโครงสร้างคล้ายกับประเทศต่าง ๆ แม้เป็นประเทศเล็ก ๆ แต่ก็มีกระทรวงทบวง มีทูตประจำประเทศต่าง ๆ ฯลฯ

ในส่วนของการขึ้นตอนการเลือก วิธีการปฏิบัติพระศาสนจักรมีระบุไว้ชัดเจนอยู่แล้วในเอกสารของพระศาสนจักร สำหรับในครั้งนี้ จำนวนพระคาร์ดินัลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งพระสันตะปาปาปัจจุบันมี 117 องค์ คาดว่าการเลือกตั้งพระสันตะปาปาองค์ใหม่ โฆษกประจำสำนักวาติกัน ได้แถลงข่าวในวันที่ 16 กุมภาพันธ์ ใจความสำคัญว่า การเลือกพระสันตะปาปาองค์ใหม่อาจจัดให้มีเร็วขึ้นจากที่ตอนต้นจะมีขึ้นกลางถึงปลายเดือนมีนาคมตามที่ต้องใช้เวลา 15 วันขึ้นไป หรือไม่ถึง 20 วันหลังจากตำแหน่งว่างลง แต่การตีความอาจจะตีความไปได้อีกลักษณะหนึ่ง เพราะในวันนั้นจะเป็นวันที่พระคาร์ดินัลมาอยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตาแล้ว

แน่นอนสิ่งที่ไม่ใช่สื่อทางการของศาสนาย่อมมีวิธีคิดและมีพระคาร์ดินัลที่คิดว่าจะมาเป็นผู้แทนตำแหน่งพระสันตะปาปาในอนาคต แต่คำที่เป็นคำตอบของพระคาร์ดินัลคาทอลิกน่าจะเป็นคำคล้าย ๆ กับที่พระคาร์ดินัลตาเกล ผู้มีอาวุโสน้อยที่สุดได้กล่าวไว้ “อาจจะมีการผัดแพกันไปในบุคลิกแต่ความเชื่อและข้อคำสอนย่อมไม่เปลี่ยนแปลง” สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ผู้ทรงเป็นพระสันตะปาปาองค์แรกในรอบ 600 ปีที่สละตำแหน่งหลังจากลาเกษียณอย่างทางการแล้ว พระองค์จะเสด็จไปพำนักที่พระราชวังฤดูร้อน กัสเตล กันดอลโฟ ดำเนินชีวิตในอารามเพื่อสวดภาวนาอย่างสงบ ขณะที่พระสันตะปาปาองค์ใหม่จะประทับอยู่ที่วาติกัน

ผมนึกภาพบรรยากาศหลังจากสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 อานถ้อยแถลงที่ตรัสถึงการสละตำแหน่งของพระองค์ท่านไม่ได้ทั้งหมด แต่ผมคิดว่าความรู้สึกที่ไม่ต่างกันคือความเศร้า เสียใจ เสียหาย ผูกพันและอาลัยรัก แต่พระองค์ไม่ได้จากเราไปไหน

บทสรุปของพระคาร์ดินัลอันเยโล โซดาโน หัวหน้าคณะพระคาร์ดินัลที่ได้แสดงความรู้สึกทันทีในวันที่พระองค์ประกาศสละตำแหน่ง พระคุณเจ้ากล่าวว่า “พันธกิจของพระองค์ท่านจะถูกสานต่อ พระคุณเจ้าตรัสกับพวกเราว่าอยู่เคียงข้างพวกเราในการเป็นพยานและคำภาวนา แน่แน่นอนแสงสว่างแห่งสวรรค์ยังฉายส่องนำ และแสงสว่างของพระองค์ท่านยังฉายโชนท่ามกลางเรา พวกเราจะยังเคียงกัน พระสันตะบิดรโปรดภาวนาเพื่อพวกเรา” ☩

การวางแผนทางภาษาให้เด็กไทย พูดได้หลายภาษาก่อนอายุ 3 ขวบ¹

(ต่อจากเดือนที่แล้ว)

2.1.8 ข้อจำกัดของการหาครอบครัวชาวต่างประเทศ

การหาครอบครัวชาวต่างชาติที่จะรับเด็กไปดูแลเพื่อสอนภาษานั้นเป็นสิ่งที่ค่อนข้างกระทำได้ไม่มากนัก หากพ่อแม่ไม่มีคนรู้จักที่สนิทด้วยแล้ว โอกาสได้ครอบครัวชาวต่างชาติที่จะรับสอนภาษานั้นมีไม่มาก บางภาษาก็จะหาครอบครัวที่จะสอนได้ง่ายกว่าอีกหลายภาษา. อาจกล่าวได้ว่า ภาษาทางตะวันออกเฉียงใต้จะหาได้ง่ายกว่าภาษาของตะวันออกไกล และภาษาทางตะวันออกไกลก็จะหาได้ง่ายกว่าภาษาทางยุโรป ทั้งนี้มีสาเหตุเนื่องมาจากวิถีชีวิตของแต่ละประเทศไม่เหมือนกัน. ชาวลาว เขมร พม่า เวียดนาม จะคล้ายกันในการเป็นสังคมรวมกลุ่มใกล้ชิดกัน. คนเหล่านี้ย่อมเต็มใจรับเลี้ยงดูสอนภาษาแก่เด็กหากได้เงินจำนวนหนึ่งที่พอใจ. ในขณะที่เงินจำนวนเดียวกันที่จ่ายเป็นค่าจ้างให้กับคนเหล่านี้จะไม่เป็นที่สนใจแก่ชาวญี่ปุ่น เกาหลี หรือจีนได้ห้วนเลย เพราะเขาเหล่านั้นสามารถไปทำงานข้างนอกบ้านได้เงินมากกว่านี้. ในขณะที่ชาวยุโรปจะไม่ค่อยยอมรับดูแลเด็กที่ไม่ใช่ลูกหลานในบ้าน เนื่องจากต้องรับผิดชอบสูงหากเด็กเกิดเป็นอะไรไปในบ้านอาจถูกฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายได้. นอกจากนี้ ชาวยุโรปเหล่านี้ทำงานได้เงินเดือนสูง มีรายได้งาม หลังจากทำงานกลับบ้านแล้วต่างก็ต้องการชีวิตส่วนตัว และการพักผ่อนเป็นส่วนตัว ย่อมจะไม่ต้องการมาเสียเวลากับรายได้อันไม่มากจากการดูแลเด็ก อีกทั้งเด็กเล็กก็ยังเป็นภาระหลายอย่างด้วย.

2.1.9 ความสับสนในภาษา

เพื่อให้การเรียนรู้ภาษาของเด็กมีประสิทธิภาพ มีปัจจัยที่จะต้องคำนึงถึงดังนี้

1. เพื่อป้องกันความสับสนของเด็ก ครูคนหนึ่งควรสอนแค่ภาษาเดียวกับเด็ก หากเด็กจะเรียนภาษาใหม่ก็ควรใช้ครูคนใหม่ แม้ครูคนเก่าจะรู้หลายภาษาก็ตาม.
2. การแบ่งเวลาการเรียนรู้ภาษา ต้องจัดแบ่งเวลาให้เหมาะสมเพื่อให้เด็กได้ใช้ภาษาที่เรียนมาในอัตราส่วนที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการสับสนของเด็ก.

1 ผู้เขียนรำลึกถึงพระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู ระหว่างการสอนผู้เขียนในชั้นเรียนปีการศึกษา 1972 ได้สนับสนุนแนวคิดการเรียนหลายภาษาของผู้เขียน. จัดให้มีการเรียนภาษาต่างประเทศเพิ่มเติมขึ้นทันที ทำให้ผู้เขียนได้มีโอกาสศึกษาและวิจัยแนวทางการศึกษาภาษาต่างประเทศมาตลอดตั้งแต่นั้น. บทความนี้พิมพ์เพื่อเป็นการเชิดชูท่าน เนื่องในวโรกาสท่านอายุครบ 7 รอบ 24 มกราคม 2013.

2.2 การวางแผนให้เด็กเรียนได้หลายภาษาโดยอาศัยโรงเรียน

2.2.1 ความจำเป็นที่จะต้องเรียนหลายภาษาในโรงเรียน

การสอนให้เด็กพูดได้หลายภาษาโดยให้เด็กไปเรียนกับครอบครัวเจ้าของภาษานั้น แม้จะเป็นวิธีที่ดี แต่ก็เหมาะสำหรับการเรียนภาษาที่มีจำนวนคนที่เรียนน้อย การหาครอบครัวเจ้าของภาษากระทำได้ไม่ยาก. แต่ในกรณีบางภาษาที่มีคนจะเรียนเป็นจำนวนมากอย่างเช่นภาษาจีนกลางและภาษาอังกฤษ การหาครอบครัวเจ้าของภาษาให้พอเพียงกับความต้องการของเด็กที่จะเรียนไม่สามารถกระทำได้ง่าย. กรณีนี้การเรียนแบบกลุ่มในโรงเรียนจึงจำเป็น.

2.2.2 แผนการสอนหลายภาษาในโรงเรียน

โดยทั่วไป เด็กไทยจะเข้าโรงเรียนในชั้นอนุบาลเมื่ออายุประมาณ 3 ขวบ และจะเริ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 โดยจะเริ่มที่การเรียนอ่านและเขียนจากครูซึ่งเป็นครูคนไทยที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา ไม่ใช่การเรียนฟังพูดจากเจ้าของภาษา เด็กจะไม่สามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ส่วนใหญ่เป็นการเรียนแปลศัพท์และหลักไวยากรณ์ เรียนอย่างไร้ความหมายเท่าไร เด็กก็ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี.

การเรียนภาษาพูดที่จะได้เร็วขึ้น ประการที่สำคัญข้อหนึ่งคือผู้สอนควรมีจำนวนมากกว่า 2 คนขึ้นไป เนื่องจากเด็กจะต้องฟังก่อนจึงจะเข้าใจและเริ่มเรียนที่จะเลียนการพูดหลังจากที่ได้ฟังภาษาต่อเนื่องเป็นเวลานานพอสมควร. หากคนสอนมีมาก คนสอนก็สามารถที่จะคุยกันเอง เด็กก็จะได้รับฟังไปด้วย. แต่ในกรณีที่คนสอนมีเพียงคนเดียว หากคนสอนเป็นคนไม่ค่อยพูดมาก เด็กก็จะเรียนภาษาได้ช้าเพราะการพูดของครูมีจำกัด ไม่สามารถพูดติดต่อกันได้นาน.

ข้อนี้ต่างจากการเรียนในโรงเรียนที่มีครูผู้สอนเพียง 1 คนกับเด็กที่เรียนภาษา 20 ถึง 40 คน อีกทั้งเด็กทั้งหมดในห้องยังพูดภาษาแม่เดียวกันได้อีกด้วย เด็กก็จะเอาแต่คุยกันด้วยภาษาแม่ของตน ครูคนเดียวพูดกับเด็กเด็กก็ไม่เข้าใจ เพราะไม่ได้เห็นได้ฟังครูพูดภาษาใหม่กับคนอื่นแล้วอ่านพฤติกรรมการโต้ตอบจากอีกฝ่าย. นอกจากนั้นเด็กในชั้นยังถูกจำกัดการพูดโดยครูอีกด้วย เด็กจะถูกห้ามพูดคุยกันและจะถูกสั่งให้นั่งฟังนิ่ง ๆ.

ก่อนที่เด็กจะเข้าชั้นอนุบาลจึงเป็นช่วงที่เหมาะสมที่จะให้เด็กได้เรียนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนโดยจัดให้เป็นเด็กก่อนอนุบาลดังนี้

12 ถึง 36 เดือน (3 ปี)	3 ถึง 6 ปี	6 ปีขึ้นไป
ก่อนอนุบาล	อนุบาล	ประถม

ช่วงก่อนอนุบาลจึงเป็นช่วงการเรียนรู้ภาษาของเด็กที่สำคัญ. ในระยะนี้ การเรียนรู้ภาษาแม่ที่เด็กได้รับมาจากบ้านยังไม่สมบูรณ์ ระบบเสียงของภาษาแม่ยังไม่ฝังรากอยู่ในสมองของเด็กจึงสามารถเรียนรู้ภาษาใหม่ได้ง่าย. ระหว่างภาษาจีนกลางและภาษาอังกฤษนี้ควรจัดให้เด็กได้เรียนภาษาจีนกลางก่อน เนื่องจากการจัดหาครูที่จะมาสอนกระทำได้ง่ายกว่าครูสอนภาษาอังกฤษและราคาถูกกว่าด้วย. ในช่วงก่อนอนุบาลนี้ครูผู้สอนเด็กยังต้องอนุบาลดูแลเด็กด้วยเนื่องจากเด็กต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิดและยัง

ช่วยเหลือตัวเองได้ไม่มากนัก.

การเลือกครูที่จะมาดูแลและสอนภาษาในช่วงนี้ หากเป็นทั้งครอบครัวเดียวกันคือพ่อแม่ลูกจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด จะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะเด็กจะได้เรียนรู้แบบอยู่ในครอบครัวของเจ้าของภาษาจริงๆ. อย่างไรก็ตาม ในบางภาษาที่ไม่สามารถหาครูที่สอนที่เป็นครอบครัวเดียวกัน ความแตกต่างของอายุของผู้สอนก็สามารถทดแทนกันได้เช่นกัน.

หลังจากที่เด็กเรียนภาษาจีนกลางไปได้ประมาณ 10 เดือน ก็สามารถให้เด็กเริ่มเรียนภาษาที่ 3 หรือภาษาอังกฤษได้ โดยแบ่งเวลาเรียนของวันเป็น 2 ช่วง ช่วงแรกเรียนภาษาจีนกลางกับครูชุดเดิมอยู่ ช่วงที่ 2 เรียนเรียนภาษาอังกฤษกับครูชุดใหม่.

เมื่อเด็กอยู่ในชั้นก่อนอนุบาลจนถึงอายุ 3 ขวบ เด็กก็จะสามารถเรียนรู้ได้ 3 ภาษาสำคัญ. จากนั้นทั้งเด็กที่เรียนภาษาจากครอบครัวและเด็กที่เรียนภาษาจากโรงเรียนก็จะถึงวัยเข้าสู่หลักสูตรของชั้นอนุบาลตามปกติ ซึ่งในหลักสูตรชั้นอนุบาลนี้เด็กจะได้เริ่มเรียนการอ่านและการเขียน. การจัดแบ่งเวลาเพื่อให้เด็กได้เรียนทั้ง 3 ภาษาเท่าๆ กัน เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เด็กได้พัฒนาความรู้ทางภาษาที่ได้เรียนมาไปพร้อมๆ กัน.

หลังจากที่เด็กจบอนุบาล เด็กจะมีอายุได้ 6 ขวบ เด็กก็จะสามารถพัฒนาภาษาที่เรียนมาทั้ง 3 ภาษาได้สมบูรณ์เท่าเทียมกับเจ้าของภาษาตามที่ศรีเรือน (1976) ได้สรุปไว้. ถึงขั้นนี้ เด็กจะมีทรัพย์สินทางภาษาสะสมไว้เพียงพอที่จะเรียนด้วยภาษาอะไรก็ได้ในระดับชั้นประถมต่อไป.

3 การเลือกภาษาที่จะใช้ในการเรียนการสอน

ในการเลือกภาษาที่จะใช้ในการเรียนการสอนขั้นต้นรวมทั้งการศึกษาในระดับสูงขึ้นไปนั้นควรจะต้องเข้าใจและคำนึงถึงจิตวิทยาทางด้านภาษา การเมือง และทัศนคติทางด้านเศรษฐกิจซึ่งประชาชนในสังคมหลายภาษานั้นมีต่อการศึกษาโดยใช้ภาษาของชนกลุ่มน้อยและต่อการศึกษาแบบ 2 หรือแบบหลายภาษาด้วย.

ความคิดที่ว่าควรใช้ภาษาแม่ในการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นได้รับการปลูกฝังหยั่งรากลึกมาตั้งแต่ทศวรรษ 1950. แม้ว่าสามัญสำนึกจะชี้ให้เห็นว่าเด็กๆ จะเรียนได้ดีกว่าถ้าถูกสอนโดยใช้ภาษาแรกของตน แต่ผลของการวิจัยกลับพบว่าไม่มีส่วนสัมพันธ์กันแต่อย่างใด (Fasold 1984:312). ดังนั้น การใช้ภาษาแม่หรือไม่ในการเรียนการสอนนั้นไม่ใช่ข้อสำคัญ. ที่สำคัญคือควรเป็นภาษาที่เด็กอยากใช้เรียนและภาษานั้นมีการใช้ในสังคมนอกโรงเรียนด้วย ซึ่งจะเป็นข้อสนับสนุนช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนของตนเอง (Ring 1987:23). จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นอาจกล่าวได้ว่า การที่จะประสบความสำเร็จเป็นผู้พูดได้หลายภาษาอย่างชำนาญและอย่างมีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่จะมีโอกาสได้สัมผัสและใช้ภาษาเหล่านั้นทั้งในด้านการฟังและการพูดมากนักน้อยเพียงไร.

สรุป

การเรียนรู้หลายภาษาโดยเฉพาะภาษาจีนกลางและภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็น. แม้ว่าตัวภาษาเองอาจจะไม่สามารถทำเงินได้ แต่การเรียนรู้หลายๆ ภาษาก็สามารถช่วยในการประกอบอาชีพและการทำงานเพื่อทำเงินได้. โรงเรียนต่างๆ ควรตระหนักและจัดให้มีการสอนภาษาจีนกลางและภาษาอังกฤษ รวมทั้ง

ภาษาอื่นๆ ที่จำเป็น แก่เด็กตั้งแต่ก่อนอนุบาล. การเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่เด็กทำให้ได้รู้เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา และยังช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพของเด็กในการเรียนวิชาต่าง ๆ อีกด้วย.

หนังสืออ้างอิง

- Baker, Colin. 1996. *Foundations of Bilingual Education and Bilingualism*. 2nd edition. Clevedon: Multilingual Matters.
- Eastman, Carol M. 1983. *Language Planning: An Introduction*. San Francisco: Chandler & Sharp Publishers.
- Fasold, Ralph. 1984. *The Sociolinguistics of Society*. Volume I. Oxford: Blackwell.
- Hinton, Leanne. 2001. "Language Planning". In Leanne Hinton and Ken Hale (eds.) *The Green book of Language Revitalization in Practice* pp. 51-59. San Diego: Academic Press.
- Paulston, C.B., Chee Chen, P. and Connerty, M.C. 1993. "Language Regensis: A Conceptual Overview of Language Revival, Revitalisation and Reversal". *Journal of Multilingual and Multicultural Development* 14.4:275-286.
- Platt, John T. 1985. "Bilingual Policies in a Multilingual Society: Reflections of the Singapore Mandarin Campaign in the English Language Press". In David Bradley (ed.) *Papers in South-East Asian Linguistics No. 9: Language Policy, Language Planning and Sociolinguistics in South-East Asia* pp. 15-30. Canberra: Department of Linguistics, Research School of Pacific Studies, The Australian National University.
- Ring, James Andrew. 1987. *Planning for Literacy: A Sociolinguistic Survey of Multilingualism in Ghana*. Ph.D. Dissertation. Georgetown University.
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. 1976. *จิตวิทยาฝ่ายภาษา (Psychology of Language)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แพรวพิทยา.

“โรฮิงญา”

ประสบการณ์แห่งความหวัง

กับ

ความเชื่อในความรัก
ผ่านทางงานเมตตากิจ

โรฮิงญา ถือเป็นกลุ่มย่อยใน 19 กลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศพม่า ซึ่งนับถือศาสนาอิสลาม อาศัยอยู่ในรัฐอาราคาน (Arakan) ด้านทิศตะวันตกของพม่า มีพรมแดนติดต่อกับประเทศบังกลาเทศ ในอดีตชนกลุ่มน้อยชาวโรฮิงญาในพม่าเคยประสบชะตากรรมการปราบปรามอย่างรุนแรงกว้างขวางครั้งใหญ่ถึง 2 ครั้ง จากรัฐบาลเผด็จการทหารพม่า (ช่วงปี พ.ศ. 2521 และ พ.ศ. 2544) ผลของการปราบปรามอย่างรุนแรงทั้งสองครั้ง ทำให้ชาวโรฮิงญาหนีภัยไปอาศัยอยู่ในประเทศบังกลาเทศ และแม้ว่าสำนักข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยของสหประชาชาติ (UNHCR = United Nations High Commissioner for Refugees) จะช่วยให้ชาวโรฮิงญาเดินทางกลับไปยังถิ่นฐานเดิมในพม่า ช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2544-2548 แต่เนื่องจากพื้นที่ที่เคยอาศัย ถูกเพื่อนบ้านเข้าไปครอบครองเกือบหมดแล้ว และพวกเขาเองก็ไม่ได้รับสัญชาติพม่า สถานภาพจึงกลายเป็นบุคคลไร้สัญชาติในประเทศพม่า และยังคงพบกับการปราบปรามอย่างต่อเนื่องจากฝ่ายทหารพม่า จำเป็นต้องหนีกลับไปยังค่ายอพยพของ UNHCR และค่ายซึ่งประเทศบังกลาเทศจัดให้

ภายใต้สภาพความเป็นอยู่ในค่ายอพยพ ที่ไม่เอื้ออำนวยต่อวิถีการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะในเรื่องของสาธารณสุข และสาธารณูปโภค หลายคนจึงดิ้นรนเพื่อที่จะหาแหล่งพักพิงใหม่ โดยเลือกที่จะหนีออกจากค่ายผู้อพยพ เพื่อออกเดินทางไปยังแผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์มากกว่าอย่างไม่รู้อนาคต ด้วยความหวังว่าจะพบเจอชีวิตที่ดีกว่า การดิ้นรนเพื่อจะมีชีวิตที่ดีกว่าของคนจำนวนหนึ่งเป็นโอกาสให้คนอื่นอีกจำนวนหนึ่งแสวงหาผลประโยชน์เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการค้ามนุษย์

ยาเสพติด การเอารัดเอาเปรียบ ฯลฯ

กลุ่ม “โรฮิงญา” เป็นที่รู้จักอย่างรวดเร็วทั่วประเทศไทย เมื่อปรากฏข่าวการขึ้นฝั่ง และถูกจับตัวในเขตทะเลอ่าวไทย และทะเลอันดามัน ทางภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งมีทั้งชายฉกรรจ์ ผู้หญิง และเด็ก ตามกฎหมายแล้วชาวโรฮิงญาเหล่านี้ ไม่ต่างอะไรกับผู้หลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย จึงจำเป็นที่จะต้องมีการกักตัวเพื่อคัดกรองตามกฎหมาย ภาพของสภาพร่างกายที่หิวโซ อ่อนเพลียของชาวโรฮิงญา และจำเป็นที่จะต้องอยู่ในห้องกัก ท่ามกลางความแออัด เป็นที่จับตามอง และพร้อมยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือขององค์กรสิทธิมนุษยชน ตลอดจนผู้มีจิตศรัทธาหลายต่อหลายท่าน พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย ด้วยอุดมการณ์ในคำสอนแห่งความรัก โดยเฉพาะกับผู้ยากไร้ ไม่ได้นิ่งเฉยต่อสถานการณ์เช่นนี้ ได้หยิบยื่นความช่วยเหลือผ่านทางองค์กรการกุศลไทยแลนด์ (Caritas Thailand) ร่วมกับ ศูนย์สังคมพัฒนา สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี

คุณพ่อไพรัช ศรีประเสริฐ ผู้ช่วยเลขาธิการสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย ฝ่ายสังคม (Caritas Thailand) ได้แบ่งปันแนวปฏิบัติ สำหรับการทำงานด้านสังคมของสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทยว่า “เมื่อเกิดปัญหาขึ้นในสังฆมณฑลใดก็ตาม จะประสานกับผู้รับผิดชอบงานด้านสังคมในท้องถิ่นนั้น สิ่งแรกที่คำนึงคือ พวกเขาได้รับการดูแลในฐานะมนุษย์อย่างทั่วถึงหรือไม่ มีอาหาร น้ำ เสื้อผ้า มีความปลอดภัยด้านสุขภาพหรือไม่ ถ้ายังไม่มียุติการใดช่วยเหลือ ก็จะจัดผู้เกี่ยวข้องเข้าไปช่วยเหลือ ตามด้วยหน่วยแพทย์ พยาบาล ของใช้ที่จำเป็น ซึ่งในเบื้องต้นหลังจากทราบข่าวกลุ่มโรฮิงญา ได้ปรึกษากับผู้อำนวยการศูนย์สังคมพัฒนาสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี ถึงการดำเนินการ และมีอะไรที่สามารถร่วมมือกันได้ สิ่งที่เป็นรูปธรรมสำหรับฝ่ายสังคมสภาพระสังฆราชคาทอลิกฯ นั่นคือ ความพร้อมของหน่วยแพทย์เวชบุคคล ซึ่งพร้อมจะรวมตัวและเดินทางได้ภายใน 1 – 2 วัน หากต้องการความช่วยเหลือ”

คุณพ่อสุวัฒน์ เหลืองสอาด ประธานคณะกรรมการฝ่ายสังคม สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี ได้แบ่งปันหลักในการทำงานด้านสังคม ของสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานีในกรณีนี้ว่า “โดยปกติ เมื่อเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ เรามีระยะเวลาในการทำงานแบ่งเป็น 3 ช่วงเวลา คือ 1. ระยะเร่งด่วน 2.ระยะเวลาของการฟื้นฟู 3. ระยะยาวเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ในกรณีของกลุ่ม “โรฮิงญา” แม้ไม่ใช่ภัยพิบัติทางธรรมชาติ แต่สังฆมณฑลก็มีความพร้อมสำหรับการช่วยเหลือ ในเบื้องต้น ได้ประสานงานกับองค์กรต่างๆ ที่ทำงานในพื้นที่ ที่มีกลุ่มโรฮิงญา ถูกกักตัว เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ประเมินสถานการณ์ จากนั้นได้รณรงค์ประสานงาน เพื่อขอความร่วมมือ ในการนำความช่วยเหลือต่างๆ ส่งมอบให้กับผู้ที่มีความต้องการ ในเบื้องต้นได้พยายามช่วยเหลือเชิงมนุษยธรรม ด้วยการจัด ข้าวสาร อาหารแห้ง สิ่งจำเป็นเบื้องต้นสำหรับการดำรงชีพ เช่น ผ้าห่ม ผ้าถุง ผ้าขาวม้า ชุดชั้นใน สบู่ ยาสีฟัน แปรง-สีฟัน ฯลฯ การดูแลช่วยเหลือด้านสุขภาพ ได้ร่วมมือกับ

หน่วยแพทย์เคลื่อนที่ของ Caritas Thailand เพื่อจัดหน่วยแพทย์ให้บริการในพื้นที่ และจัดสรรงบประมาณจำนวนหนึ่งเพื่อช่วยเหลือฉุกเฉินด้านสุขภาพ สำหรับผู้ป่วยบางรายที่จำเป็นต้องได้รับการรักษาอย่างเร่งด่วน ต่อเนื่องจากโรงพยาบาล หลังจากนี้ในช่วงระยะเวลาของการกักตัวอยู่ในประเทศไทย มีโครงการสำหรับการจัดกิจกรรมเพื่อเยียวยา และบรรเทาใจ โดยเฉพาะสำหรับเด็กและสตรี

อย่างไรก็ตาม สำหรับโรฮิงญากลุ่มนี้ เราคงไม่สามารถทราบได้ว่าอนาคตของพวกเขาก็คงจะเป็นอย่างไร แต่ขณะนี้ช่วงเวลานี้ที่เขาอยู่ที่ในประเทศไทย พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย ได้เป็นพยานถึงความเชื่อในความรัก ผ่านทางงานเมตตาภิจ ด้วยการส่งมอบกำลังใจ กำลังทรัพย์ วัสดุสิ่งของที่เขาจำเป็นต้องใช้ และคำภาวนาสำหรับพวกเขา ขอพระเจ้าโปรดให้ทุกสิ่งเป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์

สำหรับเราคริสตชน เมื่อองค์สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ได้นำเสนอในพระสมณสาส์น Deus Caritas Est พระองค์เริ่มจากคำยืนยันของนักบุญยอห์นว่า “เรารู้และเชื่อในความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเรา” (1ยอห์น 4:16) การที่คริสตชนตระหนักว่า พระเจ้าทรงรักเราก่อน โดยการมอบพระบุตรของพระองค์เป็นเครื่องหมายแห่งความรักนี้ และสั่งสอนเราให้รักเพื่อนพี่น้องด้วยเช่นเดียวกัน คำสั่งสอนของพระองค์จึงไม่เป็นเพียงแค่คำสั่งเท่านั้น แต่คริสตชนผู้มีความเชื่อตระหนักว่านี่คือ ช่วงเวลาแห่งการตอบสนองต่อพระพรแห่งความรักที่พระเจ้าได้เสด็จมาประทับอยู่ใกล้ชิดเราดังนั้น สำหรับคริสตชนทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ผู้ที่ทำงานด้านเมตตาภิจ” การที่ได้พบกับพระเจ้าในองค์พระเยซูคริสตเจ้า ทำให้ความรักของพวกเขาดันตัวขึ้น พร้อมทั้งจะเปิดใจไปสู่ผู้อื่น ผลที่ตามมาคือ ความรักต่อเพื่อนบ้านจะไม่เป็นเสมือนบทบาทบุญญิตินำมาใช้บังคับพวกเขาจากภายนอกอีกต่อไป แต่เป็นผลที่เกิดจากความเชื่อ ความเชื่อที่กระทำการโดยอาศัยความรัก พวกเขาจะเปิดใจกว้างต่อเพื่อนบ้านอย่างเป็นรูปธรรม ด้วยการตระหนักว่าตนได้รับความรัก การอภัย และการรับใช้จากพระคริสตเจ้า ผู้ทรงก้มลงล้างเท้าอัครสาวก และทรงมอบตนเองเป็นบูชายันไม้มากงเพื่อที่จะดึงดูดมนุษยชาติให้เข้าไปสู่ความรักของพระคริสตเจ้า”

งานด้านเมตตาภิจ ได้เป็นภาพสะท้อน การแพร่ธรรมของคาทอลิก

เมื่อ พันตำรวจโทบรรพต กิตติวิระ รองผู้กำกับการด่านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา ได้กล่าวถึงความรู้สึกของตนเอง หลังจากได้ร่วมงานกับฝ่ายสังคมของคาทอลิกว่า “เดิมทีเดียว รู้สึกกังวล และหนักใจ หากต้องดูแลกลุ่ม “โรฮิงญา” และเป็นภาระที่หนักพอสมควร แต่วันนี้พบเห็นการทำงานของหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ของ Caritas Thailand และเจ้าหน้าที่ทุกคนมีความสุขกับการช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก ปลื้มใจที่แต่ละท่านทำด้วยหัวใจเกิน 100 สามารถแบ่งเบาระหนักส่วนหนึ่งไปจากเจ้าหน้าที่รัฐ รู้สึกภาคภูมิใจ และทั้งในการเป็นผู้ให้ของคริสตชน” ๕

สารพระแม่มารีย์แห่งน็อค

(Message from Our Lady of Knock)

ความหมายลึกซึ้ง และทันสมัย

น็อคในภาษาไอริชแลนด์ใช้ว่า “An Cnoc” แปลว่า “เนินเขา” ชาวไอริชแลนด์เรียกว่า “เนินเขาแห่งพระแม่มารีย์ผู้ปฏิสนธินิรมล” เป็นหมู่บ้านเล็กๆ ในมณฑลมาโย สถานที่ซึ่งพระแม่มารีย์ได้ประจักษ์มาเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม ค.ศ. 1879 สักการสถานพระแม่มารีย์แห่งน็อคเป็นจุดหมายปลายทางสำคัญซึ่งผู้แสวงบุญที่เดินทางมาไอริชแลนด์แวะเยือน รวมถึงบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2

ตำนานเล่าว่า วันที่ 21 สิงหาคม ค.ศ. 1879 ชาวบ้านสตรี 2 คน และชายหญิงและเด็กในละแวกนั้นอีก 13 คน เห็นพระแม่มารีย์ประจักษ์มา พระนางทรงสวมอาภรณ์สีขาว สวมมงกุฎสีทองงามอร่ามตา เหนือมงกุฎมีแสงระยิบระยับของกางเขนพระแม่มารีย์กางเขนพระเนตรขึ้นเบื้องบน พระหัตถ์ทั้งสองยกสูงระดับไหล่ ทรงดื่มด่ำในการภาวนา ด้านขวามือเป็นนักบุญยอแซฟ สวมอาภรณ์สีขาว ศีรษะโน้มลงแสดงความเคารพต่อพระแม่ ส่วนด้านซ้าย เป็นนักบุญยอห์น ผู้รับพันธสัญญา มี

ภาพวาดภาพการประจักษ์ของแม่พระนักบุญยอแซฟ และนักบุญยอห์น ผู้รับพันธสัญญา

ชายถือหนังสือเปิดอยู่ มือขวายกขึ้นเหมือนกำลังกล่าวบทเทศน์ บนพระแท่นมีลูกแกะและกางเขนสีขาว สัญลักษณ์สื่อถึงพระเยซูคริสต์เจ้าผู้ทรงพลีพระองค์เป็นเครื่องบูชาบนพระแท่น ฉากหลังมีทูตสวรรค์ และดวงดาว ปรากฏอยู่บนท้องฟ้า

ความอดอยากทั่วไอริชแลนด์เมื่อ 30 ปีก่อน เกิดขึ้นอีกครั้งใน ค.ศ. 1879 ที่เมืองน็อคและดินแดนทางตะวันตกของประเทศ ชุมชนน็อค

ในขณะนั้นประสบความยากลำบาก ฝนดินแห้งแล้ง ประชาชนอดอยาก คริสตชนคาทอลิกแม้จะยากจน แต่ความเชื่อเข้มแข็งราวกับไข่มุกล้ำค่า สภาพเศรษฐกิจและความแร้นแค้น ทำให้ชาวบ้านจำนวนมากต้องจากบ้านเกิดไปหางานทำในต่างแดน และไม่มีโอกาสได้กลับมาอีก

การประจักษ์ของพระแม่มารีย์ ณ สักการสถานแห่งน็อค พระแม่ไม่ได้ตรัสข้อความใดดังเช่นที่ทรงเตือนในการประจักษ์ที่อื่น จึงมีผู้สงสัยในการประจักษ์ครั้งนั้น นักวิชาการได้ตีความ

ว่าสารของพระแม่แห่งน็อค ลึกซึ้งและทันสมัย นำคริสตชนเข้าสู่การรำพึงภาวนา เพราะหนทางของพระศาสนจักร คือหนทางของกางเขนที่จะนำไปสู่พระสิริรุ่งโรจน์ และพระแม่ทรงได้รับมอบหมายให้มีส่วนในแผนการไถ่กู้ให้รอด

ภาพการประจักษ์ของแม่พระ (วว 12:1-2) เป็นภาพแห่งพระสิริรุ่งโรจน์ของสวรรค์ เพื่อบรรเทาใจชาวไอริชแลนด์ผู้กำลังทนทุกข์ เสมือน

เสียงเตือนจากสวรรค์ดังปรากฏในหนังสือวิวรณ์ว่า “นี่คือที่พำนักของพระเจ้าในหมู่มนุษย์ พระองค์จะทรงพำนักอยู่ในหมู่เรา เราจะเป็นประชากรของพระองค์ พระองค์จะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยด จะไม่มี ความตาย, การคร่ำครวญ, และความทุกข์อีก เพราะโลกเดิมผ่านพ้นไปแล้ว” (วว 21:3-4)

“ลูกแกะ ทูตสวรรค์ และดวงดาว ตาม พระวรสารโดยนักบุญยอห์น หมายถึงพระผู้ไถ่ที่จะเสด็จมา ‘นี่คือลูกแกะของพระเจ้า ผู้ทรงลบล้างบาปของโลก’ (ยน 1:29) หรือที่องค์พระเจ้าตรัสแก่โมเสสและอาโรนในแผ่นดินอียิปต์ว่า ‘ท่านทั้งสองจงบอกชุมชนอิสราเอล ให้แต่ละคนเลือกลูกแกะหรือลูกแพะตัวหนึ่ง อย่างกินกับขนมปังไร้เชื้อและผักสด จงกินอย่างรีบเร่ง นี่เป็นปัสกาขององค์พระเจ้า’ (อพย 12:3-11)”

หนังสือที่นักบุญยอห์นถือเชื่อเชิญคริสตชนให้ศึกษาพระวาจาของพระเป็นเจ้า

การ ประจักษ์ ของ พระแม่ ณ สักการสถานแห่งนี้ คือ เดือนประชากรของพระเป็นเจ้าให้เผยแผ่ข่าวดีด้วยพลังแห่งศรัทธาซึ่งเป็นพระพรยิ่งใหญ่ที่สุด นอกจากพระพรการรักษาโรค พระเป็นเจ้ายังประทานพระจิตแห่งปรีชาญาณ ความเข้าใจ ความอดทน ความศรัทธา และความยำเกรงพระเป็นเจ้า การประทับอยู่ของพระแม่มารีย์ตามสักการสถานต่างๆ มีพลังนำผู้แสวงบุญให้ดำเนินชีวิตก้าวหน้าในความศักดิ์สิทธิ์ สถานที่ประจักษ์ของแม่พระปัจจุบันสร้างเป็นวัดน้อยประจำสักการสถาน

วันสมโภชนักบุญทั้งหลาย ใน ค.ศ. 1954 ณ มหาวิหารนักบุญเปโตรในกรุงโรม สมเด็จพระ

สันตะปาปาปิโอ ที่ 12 ประทานเหรียญทองที่ระลึกแก่ผู้แทนสักการสถานแม่พระ 20 แห่งทั่วโลก พระอัครสังฆราชแห่งตูแอม เป็นผู้แทนจากสักการสถานแห่งนี้ที่ได้รับเกียรตินี้

วันที่ 2 มิถุนายน ค.ศ. 1960 โอกาสครบ 25 ปี ก่อตั้งสมาคมสักการสถานแห่งนี้ บุนยราตี สมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ที่ 23 ทรงมอบหมายให้พระคาร์ดินัลโจวันนี แบตติสตา มอนติเนเลขาธิการรัฐวาติกัน ในเวลาต่อมาได้รับเลือกตั้งเป็นสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 ส่งสมณสาส์นประทานพรแด่สักการสถานแห่งนี้

วันที่ 21 พฤศจิกายน ค.ศ. 1964 สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 ทรงปิดสมณสมัยประชุมที่ 3 ของสภาสังคายนาวาติกัน ที่ 2 ภายในมหาวิหารนักบุญเปโตร พระองค์ทรงเชิญพระสังฆราช 24 องค์ที่ปกครองสักการสถานแม่พระให้ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ ในจำนวนนี้ พระอัครสังฆราชผู้ปกครองสักการสถานแห่งนี้ร่วมพิธีฯ

วันที่ 19 พฤศจิกายน ค.ศ. 1957 สมณหน่วยงานอภิบาลผู้สำนักผิด ประกาศประทานพระคุณการุณย์บริบูรณ์แก่ผู้แสวงบุญที่เดินทางมาสักการสถานแห่งนี้

ที่ใดก็ตามที่รับศีล และสวดภาวนาตามข้อกำหนดของการรับพระคุณการุณย์

วันสมโภชการประจักษ์ของพระแม่มารีย์แห่งนี้ จัดเป็นการภายใน วันที่ 25 มีนาคม ค.ศ. 1979 ตรงกับวันสมโภชการแจ้งสารเรื่องพระวจนาตถ์ทรงรับสภาพมนุษย์ และฉลองต่อเนื่องจนถึงวันที่ 8 ธันวาคม วันสมโภช

พระแม่มารีย์แห่งน็อก...ราชินีแห่งไอร์แลนด์

พระแม่มารีย์ผู้ปฏิสนธินิรมล ผู้แสวงบุญ มาเยือนสักการสถานในโอกาสสำคัญนี้มาก เป็นประวัติกาล ชาวไอร์แลนด์จากทุก สังคมชนชาติ ผู้แทนคณะนักบวช แสวงบุญ มายังสักการสถานแห่งนี้

วันที่ 30 กันยายน ค.ศ. 1979 บุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 เสด็จเป็นประธานสมโภช 100 ปี แม่พระประจักษ์ที่สักการสถานแห่งนี้ พระองค์ตรัสในบทเทศน์ว่า “วันนี้ข้าพเจ้า ได้มาถึงจุดหมายปลายทางในไอร์แลนด์ ณ สักการสถานแม่พระดังที่ตั้งใจไว้ ข้าพเจ้า ถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่จะเยือนสักการสถาน แม่พระเสมอๆ ตั้งแต่เป็นวัยรุ่นได้ไปตามสักการสถาน แม่พระในโปแลนด์ประเทศบ้านเกิด วันนี้ข้าพเจ้า มาที่นี่ในฐานะผู้แสวงบุญ ข้าพเจ้าขอถวายพระพร แม่พระแม่ด้วยบทพระวรสารประจำวัน ว่า “เธอได้รับพระพรยิ่งกว่าหญิงใดๆ และลูกของเธอก็ได้รับ พระพรด้วย” (ลก 1:42) ด้วยความกตัญญูที่เต็ม เปี่ยมหัวใจ เช่นเดียวกับความปีติยินดีของท่าน ทั้งหลายที่ได้อุทิศตนถวายพระเกียรติแด่ พระแม่ เป็นธรรมเนียมปฏิบัติด้านจิตวิญญาณที่ สืบทอดต่อเนื่องยาวนาน ดังในบทอ่านแรก ว่า “ข้าพเจ้าหยั่งรากในประชากรรุ่งเรืองที่องค์พระผู้- เป็นเจ้าทรงเลือกไว้เป็นมรดกของพระองค์” (บสร 24:12)

หลังพิธีบูชาขอบพระคุณ บุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 ได้ประทานสิทธิ พิเศษ 2 ประการ ทรงประกาศให้วัดที่สร้างขึ้นใหม่ ซึ่งจุผู้ร่วมพิธีได้มากถึง 10,000 คน ได้รับนามว่า “มหาวิหารพระแม่มารีย์ ราชินีแห่งประเทศไอร์แลนด์” ซึ่งพระสันตะปาปาเท่านั้นที่ประทานสิทธินี้ได้ และ พระองค์ทรงมอบช่อดอกกุหลาบทองคำเป็นของ ที่ระลึกประจำสักการสถาน เครื่องหมายแห่งการสำนึก ในพระมหากรุณาธิคุณต่อพระแม่มารีย์ พระมารดา แห่งสวรรค์และสากลโลก

วันที่ 22 มิถุนายน ค.ศ. 2012 พระอัครสังฆราชและคณะสงฆ์จาก ประเทศไทยถวายมิสซาบริเวณที่แม่พระประจักษ์มา ในค.ศ. 1879

ฝั่งตรงข้ามกับที่จัดแสดงสายประคำปีปีติ มหาการุญ ค.ศ. 2000 และช่อดอกกุหลาบทองคำ เป็นอาคารสำหรับผู้มาขอรับศีลอภิบาล มีพระสงฆ์ ประจำเกือบตลอดทั้งวัน ภายในอาคารหลังนี้ ยัง เป็น “ศูนย์อภิบาลชีวิตครอบครัว” (Family Life Center) มีพระสงฆ์ให้คำปรึกษาปัญหาคบครัว

การเสด็จเยือนของบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 เป็นเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ แห่งประวัติศาสตร์ของสักการสถานแห่งนี้ตั้งแต่ คำวันนั้นเป็นต้นมา แต่ละปี คริสตชนกว่า 1.5 ล้านคน ส่วนใหญ่จากทวีปยุโรปและจากทั่วโลก นิยมแสวงบุญมายังสักการสถานแห่งนี้

วันที่ 5 มิถุนายน ค.ศ. 1993 บุญราศีคุณแม่ เทเรซา แห่งกัลกัตตา ได้เยือนสักการสถานแห่งนี้ และได้กล่าวถึงผลแห่งการภาวนาไว้น่าประทับใจ ว่า

“คำภาวนา ก่อให้เกิดความรัก (Fruit of Prayer is LOVE.)

ความรัก ก่อให้เกิดการรับใช้ (Fruit of LOVE is SERVICE.) และ

การรับใช้ ก่อให้เกิดสันติสุข (Fruit of SERVICE is PEACE.)”

ให้เราร่วมมือภาวนาถวายพระเกียรติแด่ พระแม่มารีย์ผู้ปฏิสนธินิรมล ด้วยสิ้นสุดจิตใจ

บางนกแขวก

ประวัติศาสตร์หน้าหนึ่งของการแพร่ธรรมของคณะเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร ในประเทศไทย

20 พฤษภาคม 1913 - 31 มกราคม 1925

(ต่อจากเดือนที่แล้ว)

งานอภิบาล

ในบรรดาผู้ใหญ่ที่มาศึกษาเล่าเรียน มีบางคนต้องพันแผลให้ และมีจำนวนมากที่ไม่มีงานทำในฤดูน้ำหลาก พวกเขาจึงพากันมาเรียนและรักษาแผล สำหรับบุคคลพวกนี้ จำเป็นต้องมีความอดทนอย่างสูง ทั้งผู้สอนและผู้เรียน ตั้งแต่เรื่องการทำเครื่องหมายสำคัญมหากางเขน การสวดภาวนาและการเรียนคำสอน จำเป็นที่จะต้องสอนทุกอย่าง คนที่สามารถอ่านได้ ก็เป็นเรื่องง่าย ส่วนคนที่อ่านหนังสือไม่ออก ก็ต้องสอนพวกเขาทีละคำ การสอนเช่นนี้ นับว่าได้บุญมาก เพราะต้องสอนให้พวกเขาได้เรียนรู้เท่ากับเด็กๆ ที่จะรับศีลมหาสนิทครั้งแรก

เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เด็กๆ ร้องเพลงเล่นๆ ที่พวกเขาได้ยินจากคนต่างศาสนา จึงจำเป็นต้องให้พวกเขาร้องเพลงภาษาละติน ด้วยเหตุนี้ ทุกๆ วัน หลังจากหย่อนใจครึ่งชั่วโมงแล้ว ก็จะมีการฝึกร้องเพลงมิสซา เพลงแม่พระ 2 – 3 เพลง เมื่อได้ฝึกซ้อมบ่อยๆ เด็กๆ ก็สามารถร้องเพลงได้

บรรดาคฤศชนในเขตวัดนี้ มีความศรัทธาต่อพระหฤทัยอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูเจ้า ดังนั้นในทุกวันศุกร์ต้นเดือน จึงมีการเฉลิมฉลอง มีคนรับศีลมหาสนิทประมาณ 300 คน มีการเคารพนมัสการศีลมหาสนิทหลังมิสซา และสวดบทภาวนาถวายตัวแด่พระหฤทัยอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูเจ้า และยังมี การสวดบทเร้าวิงวอนพระหฤทัยเป็นภาษาละตินอีกด้วย

วันทารกผู้วิมล วัดบางนกแขวก

เซอร์มาร์ติน-โจเซฟ รับหน้าที่เป็น “พี่เลี้ยง” ของคณะภคินีรักกางเขน ที่บางช้าง เมื่อพวกเซอร์มาถึงบางนกแขวกนั้น มีนักบวชหญิงอยู่ 11 คน และสมัครณรี 2 คน คนหนึ่งอยู่ในนวกสถานมาแล้ว 13 ปี ส่วนอีกคนหนึ่ง 12 ปี ทุกอย่างเป็นเรื่องที่ต้องทำอย่างเร่งด่วน เพราะหญิงสาวเหล่านี้ ไม่รู้จักการปฏิบัติตนตามพระวินัย แม้จะมีพระวินัยอยู่ฉบับหนึ่ง แต่ก็ไม่มีใครอธิบายให้เข้าใจ ด้วยเหตุนี้ นวกสถานของที่นี่จึงมีแนวโน้มว่าจะยุบ เพราะเป็นเวลา 9 ปีมาแล้ว ที่ไม่มีเด็กสาวคนใดมาสมัคร แต่หลังจากการมาถึงของพวกเซอร์ได้หนึ่งเดือน คือในเดือนมิถุนายน 1913 ก็ได้มีเด็กสาวชาวเวียดนามคนหนึ่งอายุ 18 ปี มาสมัครเข้าในนวกสถาน เธอเป็นหลานสาวของคุณพ่อพื้นเมืององค์หนึ่ง พวกเด็กสาวก่อนหน้านี้หลาย ๆ คน ยังไม่มีความมั่นคง พวกเธอเป็นสมัครณรีนาน 10 – 12 ปี พวกเธอต้องคอยที่จะปฏิญาณความนอบน้อมเชื่อฟัง งานอบรมนวกะของที่นี่เป็นแบบเดียวกับที่สามเสน

ในปี 1918 อารามเริ่มมีชีวิตชีวาขึ้นมาอีก เพราะมีผู้มาสมัครเข้าใหม่ รวมทั้งนวกณรี ประมาณ 15 คน กำลังศึกษาและฝึกงานด้วยความสงบสันติ เพื่อเตรียมถวายตัว

ในปี 1920 พวกเซอร์มีความหวังว่า จะได้ซิสเตอร์หลายคน เพราะมีนวกณรีถึง 15 คน

ซิสเตอร์ที่บางนกแขวกมีส่วนช่วยงานของมิสซังสยามเป็นอย่างมาก ซิสเตอร์ส่วนใหญ่เป็นลูกสาวชาวจีน ซึ่งมีอาชีพทำสวน พวกซิสเตอร์จึงทำงานสวน ปลูกข้าวเพื่อนำมาเลี้ยงเด็กกำพร้า ทำขนมเพื่อที่จะขาย เมื่อได้กำไรมา ก็จะนำไปซื้อสิ่งที่จำเป็นเช่น อาหารของคุณพ่อ และบุคลากรในอาราม

เซอร์มาร์ติน-โจเซฟ ซึ่งเป็นผู้อบรมซิสเตอร์เหล่านี้ จึงนับได้ว่า ได้มีส่วนอย่างงดงาม ในกิจการแพร่พระวรสารนี้

เซอร์มาร์ติน-โจเซฟ กับภคินีรักกางเขน บางช้าง

1925 : ปิดบ้าน ปิดงาน

ในวันที่ 31 มกราคม 1925 เซอร์เซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร 2 ท่านที่ได้ทำงานที่บางนกแขวกเป็นเวลานานถึง 12 ปี ก็ได้เดินทางออกจากที่นี่ การปิดบ้านที่บางนกแขวกนั้น เนื่องจากไม่มีบุคลากรที่จะมาแทนเซอร์ทั้งสองได้ เซอร์มาริลด์ ขอลกลับไปพักผ่อนที่ฝรั่งเศส ส่วนเซอร์มาร์ติน-โจเซฟ และภคินีรักกางเขนบางส่วนได้ถูกรวมเข้ากับคณะภคินีรักกางเขนที่สามเสน

ดังนั้น เซอร์มาริลด์ และเซอร์มาร์ติน-โจเซฟ จึงเดินทางออกจากบ้านที่บางนกแขวก หลังจากที่ได้ดำเนินชีวิต และทำงานเป็นประจักษ์พยานนานถึง 12 ปี

....จาก 20 พฤษภาคม 1913 - 31 มกราคม 1925...

....ลาก่อน...บางนกแขวก....

12 ปี...ที่บางนกแขวก

จากปี 1913 - 1925 นับเป็นเวลานานถึง 12 ปี ที่เซอร์ทั้ง 2 อยู่ที่บางนกแขวก

...12 ปี... ที่เซอร์ทั้ง 2 ได้อุทิศชีวิต...ร่างกาย...แรงใจในการอบรมสั่งสอนเด็กๆ...ในการรักษาพยาบาลผู้ป่วย...ในการเป็น “พี่เลี้ยง” และดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางคณะภคินีรักกางเขน

...12 ปี... ที่เซอร์ทั้ง 2 ต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม...ผู้คน...ภาษา...วัฒนธรรม...ความคิดจนกลายเป็นหนึ่งในพวกเขา

...12 ปี... ในความอ้างว้าง...โดดเดี่ยว...จำเอนห่างไกลจากเพื่อนสมาชิก...ในความยากจน...ขาดสน...เหน็ดเหนื่อยในความนอบน้อมเชื่อฟัง เพื่อจะเปลี่ยนน้ำใจตนให้กลายเป็น น้ำพระทัยของพระเจ้า

...12 ปี... ที่เซอร์มาริลด์ “มาเซอร์หมอ” และเซอร์มาร์ติน-โจเซฟ ได้ดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์...เรียบง่าย ขยันทุ่มเท เป็นประจักษ์พยานถึงความรัก ความเมตตาของพระเจ้าท่ามกลางคริสตชนชาวบางนกแขวก

บัดนี้กาลเวลาได้ผ่านมาถึง 99 ปี นับตั้งแต่ เซอร์ทั้ง 2 มาถึงบางนกแขวก วันนี้เซอร์เซนต์ปอลฯ รุ่นปัจจุบันได้พยายามรื้อฟื้นและรำลึกถึงคุณงามความดีที่เซอร์ทั้ง 2 ได้กระทำที่บางนกแขวก ด้วยการ “จาริกตามรอยวิถีแห่งบรรพชน” เพื่อประกาศและรำลึกถึง “กิจการเล็กๆ ที่เซอร์ได้กระทำด้วยความรักอันยิ่งใหญ่” ต่อพระเป็นเจ้า ของเซอร์มาริลด์และเซอร์มาร์ติน-โจเซฟ เพื่อให้เซอร์เซนต์ปอลฯ ทุกคนในปัจจุบันได้รำลึกถึงด้วยความกตัญญูรู้คุณในความดีที่ท่านทั้ง 2 ได้อุทิศชีวิตทั้งครบแด่พระคริสตเจ้าด้วยหยาดเหงื่อ...ด้วยน้ำตา...ด้วยความทุกข์ยากต่างๆ

เซอร์เซนต์ปอลฯ ทั้งในอดีตและปัจจุบันขอขอบพระคุณพระศาสนจักรท้องถิ่น “บางนกแขวก” บรรดาคุณพ่อและสัตบุรุษ ที่ได้ต้อนรับ...เป็นมิตร...ช่วยเหลือ...ให้ความร่วมมือและดูแลเซอร์มาริลด์ และเซอร์มาร์ติน-โจเซฟ เป็นเวลานานถึง 12 ปี ทำให้ “บางนกแขวก” เป็นประวัติศาสตร์หน้าหนึ่งที่งดงามในการแพร่ธรรมของคณะเซอร์เซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร ในประเทศไทยที่เซอร์รุ่นหลังต้องไม่ลืมและจดจำไว้และไม่ลืมตลอดไป ❀

อาสนวิหารอัครเทวดามีคาแอล “บ้านของพระ ที่พึ่งพิงของพี่น้องคริสตชนบ้านท่าแร่”

หมู่บ้านท่าแร่ คำนี้ไม่ต้องอธิบายกันมาก เพียงแต่ว่าเรื่องราวที่ได้ยินจากปากคนอื่น หรือจะสัมผัสมาพบเห็นด้วยตาตนเอง

หมู่บ้านท่าแร่ จ.สกลนคร มีลักษณะคล้ายกับบ้านเมืองในแถบประเทศตะวันตก สถาปัตยกรรมต่างๆ เรียงรายตลอดสองข้างทางของถนนสายหลักในหมู่บ้าน ยิ่งในเทศกาลคริสต์มาสแล้ว ชุมชนท่าแร่จะมีเทศกาลประจำปี คือการ “แห่ดาว” ซึ่งสืบเนื่องมาจากคาทอลิก ในโอกาสวันพระคริสตสมภพ มีการประดับประดาบ้านเรือนด้วยดวงไฟหลากสี ขบวนแห่ดาว การละเล่นต่างๆ เป็นการเชื่อมโยงระหว่างชีวิตและความเชื่อ

ลองมาทำความรู้จักกับอาสนวิหารที่ท่าแร่กัน อาสนวิหารอัครเทวดามีคาแอล แต่เดิมเป็นอาคารไม้ สร้างขึ้นระหว่าง ค.ศ. 1898-1900 จนปี ค.ศ. 1978 / พ.ศ. 2521 ได้ชำรุดทรุดโทรมมาก พระคุณเจ้าเกี้ยนเสมอพิทักษ์ ประมุขอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง ในขณะนั้น ได้ปรึกษากับคณะกรรมการวัดและเห็นพ้องต้องกันว่า ควรสร้างอาสนวิหารขึ้นใหม่

สถาปัตยกรรม อาคารหลังใหม่เป็นรูปทรงเรือใหญ่ เป็นสัญลักษณ์ของการเคลื่อนย้ายคริสตชนจากสกลนครมายังท่าแร่ และเรียกชื่อว่า อาสนวิหารอัครเทวดามีคาแอล “ท่าแร่” หรือ “ท่าแสะ” ชื่อนี้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ในฐานะที่เป็นหมู่บ้านคาทอลิกที่มีจำนวนคาทอลิกมากที่สุดในประเทศไทย

เมื่อ ค.ศ. 1881 / พ.ศ. 2424 คุณพ่อโยฮัน บัปติสต์ โปรคม และคุณพ่อชาเวียร์ เกโก พระสงฆ์คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส ได้รับมอบหมายจากพระสังฆราชหลุยส์ เวย์ ให้มาเผยแผ่ศาสนาที่ภาคอีสาน เดินทางมาถึงจังหวัดอุบลราชธานี และตั้งกลุ่มคริสตชนที่บึงกะเทว ครั้นถึงเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1883 คุณพ่อโปรคม และคุณพ่อรองแคล ได้เดินทางจากอุบลฯ มาถึงนครพนมเป็นครั้งแรกเพื่อสำรวจเส้นทาง สถานการณ์ทั่วไป รวมถึงการดำเนินชีวิตของชาวบ้านสำหรับวางโครงการแพร่ธรรมในอนาคต

เมื่อได้ใช้เวลาสำรวจไปถึงหนองคายและเวียงจันทน์ ในระยะเวลาหนึ่งแล้ว คุณพ่อทั้งสองได้เดินทางกลับอุบลฯ หลังจากฉลองปีสกาเดือนเมษายน ค.ศ. 1884 / พ.ศ. 2427 คุณพ่อโปรคม คุณพ่อเกโก และครูทัน ครูเถรวาทเวียดนาม ได้เดินทางจากอุบลฯ มานครพนมอีกครั้งหนึ่ง และตั้งกลุ่มคริสตชนที่นั่น เมื่อตั้งกลุ่มคริสตชนที่นครพนมเรียบร้อยแล้ว ต่อมาในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1884 คุณพ่อโปรคมเดินทางไปสกลนครพร้อมกับครูทัน ตั้งใจไปเยี่ยมคริสตชนที่มาจากประเทศเวียดนามตามที่ได้อนิมานว่ามาตั้งหลักปักฐานอยู่ที่นี่ คุณพ่อได้รับการต้อนรับอย่างดีจากคริสตชนชาวเวียดนาม และมีชาวเวียดนามจำนวนหนึ่งแจ้งความจำนงจะเป็นคริสตชน จึงมอบให้ครูทันดูแล ส่วนคุณพ่อเดินทางกลับนครพนม ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1884

วันเวลาผ่านไปไม่สูญเปล่า ผู้คนสนใจเข้าเป็นคริสตชนมากขึ้น โดยส่วนใหญ่เป็นชาวเวียดนามที่ได้รับการปลดปล่อยจากการเกณฑ์แรงงาน ทำให้จำนวนคริสตชนเพิ่มมากขึ้น คุณพ่อเกโกมีความลำบากใจมากในการที่จะจัดหาที่ดินเพื่อพักอาศัยและทำกินสำหรับคริสตชนเหล่านี้ในตัวเมืองสกลนคร ประกอบกับการถูกกลั่นแกล้งไม่หยุดหย่อนจากเจ้าหน้าที่บางคน คุณพ่อจึงได้คิดหาทำเลสำหรับตั้งหมู่บ้านคริสตชนใหม่ และในคำค้นวันหนึ่งหลังวันสมโภชนักบุญทั้งหลาย ค.ศ. 1884 คุณพ่อเกโก และครูทัน จึงได้ตัดสินใจย้ายกลุ่มคริสตชนโดยจัดทำแพใหญ่ซึ่งทำด้วยเรือเล็กและไม้ไผ่ผูกติดกันบรรทุกทั้งคนและสัมภาระลงแพ ใช้ผ้าห่มและผืนผ้าจึง

แทนใบให้ลมพัดไปในทิศทางที่พระเป็นเจ้าทรงประสงค์ ที่สุดพวกเขาสามารถข้ามไปยังอีกฟากหนึ่งของหนองหาร อย่างปลอดภัยและตั้งหลักแหล่งที่นั่น นับเป็นการเดินทาง ที่น่าอัศจรรย์ แต่ก็เหมือนกับการนำทางของพระเจ้า

กลุ่มคริสตชนกลุ่มแรกที่ย้ายมา 20 ครอบครัว ประมาณ 150 คน นับที่ได้รับศีลล้างบาปแล้วและผู้ที่กำลัง เตรียมรับศีลล้างบาป ซึ่งมีทั้งชาวเวียดนามและคนพื้นเมือง ส่วนมากเป็นทาสที่ได้รับการไถให้เป็นอิสระ และเนื่องจาก คริสตชนเหล่านั้นได้สวดภาวนาร้องขอความช่วยเหลือ จากอัครทูตคามีคาแอลเป็นประจำเพื่อใหช่วยปกป้อง คุ่มครอง ที่สุดเมื่อสร้างวัดหลังแรกที่มีลักษณะเป็น โรงเรือนชั่วคราวแล้วตั้งชื่อว่า “วัดมหาพรหมมีคาแอล หนองหาร”

คุณพ่อโปรดมได้แต่งตั้งให้คุณพ่อโยแซฟ กอม- บุรีเออ เป็นเจ้าอาวาสองค์แรก คุณพ่อต้องรับผิดชอบ คริสตชนที่ทำแร่ตามลำพังกับครูตัน โดยมีคุณพ่อเกโก จากวัดคำแก้มแวงเวียนมาเยี่ยมบ้างเป็นครั้งคราว

ในช่วงต้นปี ค.ศ. 1901 / พ.ศ. 2444 คุณพ่อเห็นว่าวัดหลังแรกนั้นชำรุดทรุดโทรมมาก จึงขอความร่วมมือ จากลูกวัดเพื่อช่วยกันสร้างวัดหลังใหม่ แต่การดำเนินการ สร้างเป็นไปอย่างล่าช้า เพราะประสบปัญหาด้านแรงงาน และความยากลำบากในการลำเลียงอุปกรณ์ก่อสร้าง แต่ คุณพ่อไม่ได้ย่อท้อ กลับหาช่องทางสร้างจนสำเร็จ ซึ่งมี โครงสร้างถาวรผนังก่ออิฐถือปูน มีหอสูงด้านหน้า 1 หอ และด้านหลัง 2 หอ ใช้เวลาร่วม 5 ปี จึงแล้วเสร็จ และมี พิธีเปิดเสกโดยคุณพ่อโยแซฟ บัปติสต์ โปรดม อุปสังฆราช ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1906 / พ.ศ. 2449 ซึ่งวัด หลังที่ 2 ยังคงใช้ชื่อ “วัดมหาพรหมมีคาแอล”

ในวันที่ 18 ธันวาคม ค.ศ. 1965 / พ.ศ. 2508 สังฆมณฑลท่าแร่ – หนองแสง ได้รับการสถาปนา พระฐานานุกรมเป็นอัครสังฆมณฑล และพระอัครสังฆ- ราชมีคาแอล เกียน เสมอพิทักษ์ ได้รับการแต่งตั้งเป็น พระอัครสังฆราชองค์แรก พระคุณเจ้าจึงดำริที่จะสร้าง อาสนวิหารใหม่ แทนวัดเก่าที่ชำรุดทรุดโทรมและคับแคบ ตามกาลเวลา โดยมีพิธีเสกและวางศิลาฤกษ์เมื่อวันที่ 16 เมษายน ค.ศ. 1968 / พ.ศ. 2511 พระคุณเจ้าเกียนมี ความตั้งใจและให้เริ่มลงมือก่อสร้างตามสถาปัตยกรรม สมัยใหม่ที่มีลักษณะเป็นรูปหัวเรือ เพื่อจะได้นำ อัครสังฆมณฑลใหม่นี้ฝ่าคลื่นลมไปสู่ความสำเร็จและเจริญ รุ่งเรือง เช่นเดียวกับสำเนาของโนอาห์ และแพใหญ่ของ

คุณพ่อเกโก ที่แรกเริ่มได้นำพากลุ่มคริสตชนกลุ่มแรกของ ชาวท่าแร่จากตัวเมืองสกลนครข้ามหนองหารมาขึ้นฝั่งที่ ท่าแร่อย่างปลอดภัย

อาสนวิหารอัครทูตคามีคาแอล ท่าแร่ หลังปัจจุบัน นับเป็นหลังที่ 3 และใช้เวลาในการก่อสร้าง 3 ปี จึงแล้ว เสร็จสมบูรณ์ มีพิธีเสกและเฉลิมฉลองอย่างยิ่งใหญ่เมื่อ วันที่ 16 เมษายน ค.ศ. 1971 / พ.ศ. 2514 โดยพระอัคร- สังฆราชมีคาแอล เกียน เสมอพิทักษ์ เป็นประธานในพิธี

สถานที่ต่างๆ โดยรอบบริเวณตัวอาสนวิหาร ยัง ได้รับการปรับปรุง บำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งคุณพ่อ เจ้าอาวาสแต่ละองค์ แต่ละสมัยต่างก็ช่วยกันทำนุบำรุง ต่อเติม เสริมฐานให้อาสนวิหาร หรือบ้านของพระหลังนี้ ให้เป็นที่พึ่งพิง หลบภัย ทั้งกายและใจของพี่น้องคริสตชน บ้านท่าแร่ตลอดไป

“บ้านท่าแร่” ซึ่งเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปในฐานะที่ เป็นหมู่บ้านคาทอลิกที่มีจำนวนมาก เป็นหมู่บ้านริม หนองหาร บนทางหลวงแผ่นดินสาย 22 อุดรธานี- นครพนม หลักกิโลเมตรที่ 169-170 ตั้งอยู่ทางเหนือ ของเมืองสกลนคร ห่างจากตัวเมืองโดยทางรถยนต์ประมาณ 21 กิโลเมตร และประมาณ 6 กิโลเมตรทางน้ำ และเมื่อ เดินทางไปแสวงบุญที่อาสนวิหารแห่งนี้แล้ว ยังสามารถ แวะเที่ยวชมหนองหาร ซึ่งเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่ใหญ่ ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และใหญ่เป็นอันดับ 2 (รองจากบึงบอระเพ็ด) ของประเทศ

ปัจจุบันมีคุณพ่อทวีชัย ศรีวรกุล เป็นเจ้าอาวาส คุณพ่อภคพล มหัตกุล คุณพ่ออดินัย พิลาจันทร์ และ คุณพ่อทินกร เหลือหลาย เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาส มีเนื้อที่ 20 ไร่ จำนวนสัตบุรุษประมาณ 12,000 คน เวลามิสซา วันอาทิตย์ เวลา 06.00 น. 07.30 น. 10.30 น. และ 19.00 น. วันธรรมดา เวลา 06.00 น. สนใจแสวงบุญ เยี่ยมชม โทร. 0-4275-1090, 0-4275-1207

การเดินทางท่องเที่ยววัดคาทอลิกนอกจากจะได้รับความเพลิดเพลินกับบรรยากาศแล้ว ยังเพิ่มพูนความศรัทธา ได้พบเห็นร่องรอยของประวัติศาสตร์แห่งความเชื่อ ที่ไม่เพียงแต่อ่านในตำราทั่วไปจากฝั่งยุโรป แต่ยังพบว่า ประเทศไทยของเราก็ได้สละเสลาและลงรากความเชื่อ ไว้เนิ่นนานจากวัฒนธรรมหนึ่ง สู่อีกวัฒนธรรมหนึ่ง โดยมีความเชื่อเป็นแกนกลาง ครั้นหน้าสงสัยว่าจะพาไป ทวีร์สวรรค์ พบกันใหม่นะคะ

ผู้อำนวยการ อาสนวิหารฯ ทำแร่ หนองแสง ขอแซฟ ประสิทธิ์ บริบูรณ์

ขอแซฟ ประสิทธิ์ บริบูรณ์ อายุ 56 ปี เป็น “เลขาธิการ” สภากาชาดอาสนวิหารอัครเทวดามีกาแอล หรือทั่วไปเรียกว่า “พ่อ.ผู้อำนวยการ” แห่งอีสานเหนือ ได้รับหน้าที่เมื่อ 1 พฤษภาคม ค.ศ. 2011 มีสมาชิก 120 คน สัตบุรุษ 12,000 คน (หนึ่งหมื่นสองพันคน) เรียกว่า พ่อสมน้ำสามเนื้อ

คุณพ่อทวิชัย ศรีวรกุล เจ้าอาวาส และผู้ช่วยอีกสององค์คุณพ่ออดัย พิลาจันท์ และคุณพ่อภคพล มหัตถกุล เพิ่งเรียนจบมาจากโรมหมาดๆ

คุณประสิทธิ์ เกิดที่วัดพระวิสุทธิวงส์ นิรมัย อ.กุสุมาลย์ เมื่ออายุ 10 ขวบ พ่อแม่ย้ายไปอยู่วัดแม่พระมหาการุณย์ บ้านหนองบก อ.ท่าตาก้า ต่อมาได้ติดตามคุณพ่อมนตรี มณีจิตร ซึ่งมาจากราชบุรี

ต่อมาได้มีโอกาสรับใช้พระคุณเจ้าเกียน เสมอพิทักษ์ อยู่ระยะหนึ่ง

พ.ศ. 2515 แต่งงานกับคุณสมพร มีบุตรด้วยกัน 3 คน

นอกจากงานของพระศาสนจักรที่วัดแล้ว ยังมีงานราชการ เป็นกำนันตำบลท่าแร่อีกด้วย ได้รับเลือกมา 2 ปี อีกตำแหน่งหนึ่งด้วย ก่อนหน้านั้น เป็นผู้ใหญ่บ้านมา 2 ปี

อาสนวิหารหลังปัจจุบันนี้เริ่มก่อสร้าง ค.ศ. 1968 และทำพิธีเสก ค.ศ. 1971 ใช้เวลาสร้าง 3 ปี สมัยพระคุณเจ้าเกียน เสมอพิทักษ์ ลักษณะเป็นรูปเรือสำเภา

ส่วนประวัติวัดตั้งแต่แรกสร้าง ค.ศ. 1884 คุณพ่อชาเวียร์ เกโก ได้อพยพคริสตัง 150 คน หรือ 20 ครอบครัวมาจากอีกฟากหนึ่งของหนองหารมาขึ้นที่บ้านท่าแร่ ด้วยแพไม้ และสร้างบ้านสร้างวัดใหม่ด้วยไม้ ชื่อ “วัดมหาพรหมมีกาแอล หนองหาร”

ค.ศ. 1901 คุณพ่อโยแซฟ กอมบูรีเออ เจ้าอาวาสองค์แรกและอยู่ที่นั่นจนมรณะ รวมกว่า 50 ปี ได้สร้างวัดเป็นอิฐถือปูน และใช้มาถึงสมัยพระคุณเจ้าเกียน ได้สร้างใหม่เป็นรูปเรือ เพื่อรำลึกถึงการอพยพครั้งแรก มาขึ้นบกที่ท่าแร่นี้แหละครับ และได้บูรณะเล็กๆ น้อยๆ เรื่อยมา

ค.ศ. 2012 บูรณะครั้งใหญ่ ทั้งภายในและด้านนอกด้วย เรียกว่า เอาเรือ “ขึ้นบก”

คุณประสิทธิ์ แบ่งปันความคิดว่า “อยากให้พระศาสนจักรในประเทศไทย ได้ทุ่มเทใจเอาวิถีชุมชนวัด (บีอีซี.) เป็นเครื่องมืองานอภิบาล เพราะเป็นเหมือนหย่อนอวนลงในที่ลึก จะได้ปลาตัวใหญ่ และเป็นจำนวนมาก”

หากคุณพ่อเจ้าวัดแต่ละแห่งร่วมมือกับสังฆมณฑลฯ ผลักดันเรื่องวิถีชุมชนวัดให้เป็นรูปธรรมชื่อว่า “บีอีซี.” เป็น “วัคซิน” ที่จะช่วยเยียวยาสังคมให้ดีขึ้นได้

ที่สำคัญอยู่ที่คุณพ่อเจ้าอาวาสแต่ละแห่งเป็นหลักสำคัญครับ!

ธรรมเนียมนี้เป็นพยาน หนองหารจะมีปลาใหญ่เหลืออยู่อีกสักกี่ตัว เพราะได้ข่าวแว่วๆ มาว่า เกาะกลางหนองหารกำลังโดนหารอยู่นะครับ! ๕

มาการิตา กมล สุริยพงศ์ประไพ ครูดีที่น่าชื่นชม

“เราทุกคนต่างได้รับพระพร เพื่อมารับใช้ซึ่งกันและกัน และถูกเลือกสรรให้มาร่วมทำงาน ในแผนการความรอดของพระองค์...” บทเพลง “จงมีความเชื่อมั่นกัน” ยังคงดังก้องเรียกกร้อง และย้ำเตือนให้ผู้ร่วมงานของพระศาสนจักร โดยเฉพาะ “ครูคำสอน” ให้ยืนหยัดมั่นคงในความเชื่อ และกล้าประกาศข่าวดีของพระเยซูเจ้า ให้กว้างไกลไปจนสุดปลายแผ่นดิน

ครูดีที่ไม่ได้มีเฉพาะจิตวิญญาณของความเป็นครูเท่านั้น หากแต่จะต้องถ่ายทอดความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยลูกศิษย์ให้เติบโตเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ ไม่สร้างภาระให้สังคม เป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ลูกศิษย์ และเป็นที่เคารพนับถือของคนในชุมชนและสังคม นี่คือคุณสมบัติของครูที่จะแนะนำให้รู้จักเดือนนี้ คุณครูกมล สุริยพงศ์ประไพ อายุ 46 ปี สัตบุรุษวัดนักบุญเปโตร สามพราน

ครูกมล สำเร็จการศึกษาปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ จากมหาวิทยาลัยศิลปากร และสำเร็จการศึกษาด้านคำสอน ปริญญาตรี ด้านคำสอนแพร่ธรรม Collegio Missionario “Mater Ecclesiae” กรุงโรม ประเทศอิตาลี (1993)

ครูกมล ปฏิบัติหน้าที่เป็นครูคำสอน ที่โรงเรียนนักบุญเปโตร และยังรับหน้าที่เป็นครูจิตตาศาสนาบาลานซ์งาน 2 ของฝ่ายการศึกษาอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ และสิ่งที่ครูยึดเป็นหลักในการทำงานคือ รักงาน ใฝ่รู้ ทำงานอย่างเต็มความสามารถ ด้วยความรับผิดชอบ แสวงหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอเพื่อพัฒนางาน และเน้นการทำงานเป็นทีม และครูกมลยังรับงานอีกหลายอย่าง อาทิ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายจิตตาศาสนาฯ เลขานุการสภาภิบาลวัด เลขานุการคณะกรรมการ จิตตาศาสนาเขต 5 คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อคริสตศาสนธรรม แผนกคริสตศาสนธรรม และเป็นผู้นำกลุ่มวิถิชุมชนวัด อีกด้วย

ครูกมลได้แบ่งปันถึงแรงบันดาลใจในการเป็นครูคำสอนว่า “กระแสเรียกของการเป็นครูคำสอนได้เริ่มต้นอย่างชัดเจน เมื่อมีโอกาสได้ไปศึกษาต่อด้านคำสอนที่กรุงโรม สัมผัสได้ว่าพระทรงเตรียมตัวดิฉันในหลายๆ ด้านสำหรับงานของพระองค์ เมื่อจบการศึกษาแล้ว ก็ได้ทำหน้าที่ครูคำสอนเต็มเวลา ได้รับการสนับสนุนอย่างดีจากคุณพ่อเจ้าวัดทุกองค์ และผู้บริหารโรงเรียนทุกท่าน มีเพื่อนร่วมงานที่ดี ที่ช่วยกันทำงานในด้านการสอนคำสอนและงานอภิบาล ทั้งที่วัดและโรงเรียน ทำงานกันแบบไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย และที่สำคัญได้มีโอกาสทำงานอภิบาลพี่น้องคริสตชนในวัดและหมู่บ้านของตนเอง โดยเฉพาะกับบรรดาเด็กๆ และเยาวชนในเรื่องจิตวิญญาณ ...เมื่อเรารู้สึกตนเองเต็มกำลังของเรา เพื่องานของพระองค์แล้ว พระพรของพระเจ้าจะอุดมในชีวิตของเราเช่นกัน ชีวิตที่มีความสุข มีพระพรสู่สมาชิกในครอบครัว บางครั้งมีปัญหาบ้างแต่ก็มีความมั่นใจอยู่เสมอว่าพระเจ้าทรงดูแลเรา **“พระเจ้าทรงบันดาลให้ทุกสิ่งกลับเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่รักพระองค์” (รม 8:28)**

ครูกมลได้ให้แง่คิดมุมมองในการทำงานว่า “การสอนคำสอนในปัจจุบัน เป็นการท้าทายยิ่งใหญ่มากสำหรับครูคำสอน อันเนื่องมาจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้เด็กและเยาวชนเห็นความสำคัญของการเรียนคำสอนน้อยลง ครูคำสอนจำเป็นต้องมีเทคนิควิธีการสอนที่น่าสนใจและเหมาะสมในทุกสถานการณ์ สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งสำหรับครูคำสอนก็คือ ต้องมีความเชื่อ มีการพบปะกับพระสม่ำเสมอ คือ การมีประสบการณ์แห่งการภาวนา ต้องภาวนาขอพรพระสำหรับเด็ก ๆ ทุกคนที่อยู่ในความดูแลและสำหรับตัวเอง เพื่อจะได้มีพลังและกำลังใจอยู่เสมอในการทำงานของพระองค์”

โอกาสนี้ครูกมลได้ฝากข้อคิดให้กับเด็กนักเรียนในเรื่องที่เกี่ยวกับความศรัทธา – ความซื่อสัตย์ ว่า “หากเรามีความเชื่อศรัทธา อัครธรรมจะเกิดขึ้นมากมายในชีวิตของเรา เราต้องมีความเชื่อศรัทธาเมื่อเรากาวนา และเมื่อเราอยู่ในวิกฤติในสถานการณ์ต่างๆ ของชีวิต ความซื่อสัตย์ ต้องเริ่มจากการซื่อสัตย์ในเรื่องเล็กน้อย และความซื่อสัตย์จะเกิดผลดีมากมายต่อชีวิตเช่นกัน”

นี่เป็นอีกหนึ่งเมล็ดพันธุ์ดี “ครูกมล” ผู้ร่วมงานของพระศาสนจักร เหมาะสมยิ่งแล้วกับการเป็น “ครูคำสอนแบบอย่าง” ความมุ่งมั่น ทุ่มเท และเสียสละ บัดนี้จงงาม เติบโต และออกผลแล้ว **✠**

คาทอลิกร่วมพัฒนาการศึกษาไทย พระคุณเจ้ายัง หลุยส์ เวย์ จุดเริ่มต้นโรงเรียนอัสสัมชัญ

สิ่งที่พระศาสนจักรคาทอลิกในสยาม ได้ทำควบคู่ไปกับการประกาศพระวรสาร นับตั้งแต่อยุธยา สมัยพระคุณเจ้าหลุยส์ ลาโน เป็นต้นมา คือการเปิดโรงเรียนคาทอลิกเพื่ออบรมสั่งสอนเด็กๆ และเยาวชน ให้มีความรู้ ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าเกือบทุกแห่งที่มีวัดคาทอลิก จะมีโรงเรียนของวัดควบคู่ไปด้วย

การปฏิรูปการศึกษาในประเทศไทยเกิดขึ้นครั้งแรก ค.ศ. 1871 ขณะที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ยังทรงพระเยาว์ ได้มีโรงเรียนตามแบบโรงเรียนในยุโรปในพระราชวัง

ค.ศ. 1878 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงตั้งโรงเรียนสำหรับประชาชนทั่วไปเป็นครั้งแรกที่วัดแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ และโรงเรียนอีกหลายแห่งได้เปิดตามมา

“ไม่มีสิ่งใดดีเท่ากับจัดหา และเอาใจใส่ด้านการศึกษา” พระคุณเจ้าเวย์ทราบในข้อนี้ดี จึงคิดจัดตั้งโรงเรียนเพื่ออบรมสั่งสอนลูกหลานชาวยุโรป และรับลูกหลานชาวสยามมาเรียนด้วย เนื่องจากในเวลานั้นมีชาวยุโรปย้ายมาอยู่รอบคริวที่กรุงเทพฯ มากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้เกิดปัญหาเรื่องการศึกษาของบุตรหลาน โดยเฉพาะโรงเรียนระดับประถม และชาวสยามเองก็ต้องการเรียนภาษายุโรปมากขึ้น

พระคุณเจ้าเวย์ได้เปิดโรงเรียนเล็กๆ สำหรับเด็กชายตั้งแต่ ค.ศ. 1882 โดยใช้บ้านของพ่อค้าชาวฝรั่งเศสที่ล้มละลายเพราะเป็นหนี้มีสซัง บ้านหลังนี้ตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา บนที่ดินของวัดกาลหว่าร์ และยังมีโครงการจัดตั้งโรงเรียนแบบยุโรปที่กรุงเทพฯ เพราะอยากให้โรงเรียนสำหรับเด็กชายที่ดำเนินการอย่างดีสักแห่งหนึ่ง

ค.ศ. 1872-1873 เมื่อคุณพ่อเวย์กลับไปฝรั่งเศส (ก่อนเป็นพระสังฆราช) ได้พยายามติดต่อหาบรา-

บราเดอร์คณะเซนต์คาเบรียล 5 คนแรกที่มาสยาม

เดอร์มารับผิดชอบงานนี้ แต่หาไม่ได้ ท่านคิดว่าน่าจะหาฆราวาสเก่งๆ มาช่วยดูแลแผนกภาษาอังกฤษ และให้พระสงฆ์เป็นผู้อำนวยการแผนกภาษาฝรั่งเศส จึงติดต่อขออาจารย์ชาวอังกฤษจากมิสเตอร์เกรแฮม ผู้อำนวยการวิทยาลัยเซนต์แมรีที่ลอนดอน

ค.ศ. 1877 คุณพ่อ

เอมิล กอลมเบต์ เจ้าอาวาสวัดอัสสัมชัญ เห็นว่าวัดนี้ยังไม่มีโรงเรียน จึงขอพระคุณเจ้าเวย์ให้อาคารเดิมของบ้านเนรอสสัมชัญซึ่งย้ายไปอยู่บางช้าง ตั้งแต่ ค.ศ. 1872 แล้ว เปิดเป็นโรงเรียนของวัด ในช่วงแรกๆ

คุณพ่อเอมิล กอลมเบต์

ไม่ค่อยประสบความสำเร็จ ต่อมา ค.ศ. 1879 ได้เพิ่มแผนกภาษาอังกฤษ ควบคู่กับแผนกภาษาฝรั่งเศส

ค.ศ. 1885 ได้เปลี่ยนโรงเรียนประจำวัดแห่งนี้ ใช้ชื่อว่า “โรงเรียนอัสสัมชัญ” คุณพ่อกอลมเบต์เป็นอธิการองค์แรก วันเปิดเรียนมีนักเรียนมา 33 คน สิ้นปีแรกมีนักเรียน 80 คน

โรงเรียนอัสสัมชัญเปิดสอน 3 ภาษา ภาษาสยาม ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศส แต่นักเรียนไม่สามารถเรียนภาษาต่างประเทศสองภาษาในเวลาเดียวกัน จึงต้องเลือกเรียนระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาฝรั่งเศส ส่วนภาษาสยามเป็นภาคบังคับสำหรับทุกคน พระคุณเจ้าเวย์และคุณพ่อกอลมเบต์มุ่งมั่นพัฒนาโรงเรียนอัสสัมชัญอย่างเต็มที่

วันที่ 6 มกราคม ค.ศ. 1887 คุณพ่อกอลมเบต์ได้เสนอแผนผังการก่อสร้างอาคารเรียนหลังใหม่ต่อพระเจ้าบ็องยาเรอ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอพระองค์เจ้ากรมหมื่นเทวะวงศ์วโรปการ เสนาบดีกระทรวงต่างประเทศ พระองค์ทรงเห็นชอบด้วยกับโครงการนี้

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงบริจาค 4,000 ฟรังก์ สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถทรงบริจาค 2,000 ฟรังก์ นอกจากนี้ บรรดาเจ้านายและข้าราชการชั้นสูงก็ร่วมบริจาคด้วย

วันที่ 15 สิงหาคม ค.ศ. 1887 สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิต สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จมาทรงเป็นประธานพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารเรียนหลังใหม่ ซึ่งสร้างเสร็จและเปิดทำการสอนตอนต้น ค.ศ. 1889

ค.ศ. 1898 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงจัดแข่งขัน ระหว่างนักเรียนของโรงเรียนในพระราชวัง ซึ่งมีศิษย์เก่าของโรงเรียนอัสสัมชัญเป็นครูสอน กับนักเรียนของโรงเรียนอัสสัมชัญ ผู้ชนะเลิศการแข่งขัน เป็นนักเรียนของโรงเรียนในพระราชวัง แต่ที่สอง ที่สาม และที่สี่ เป็นนักเรียนของโรงเรียนอัสสัมชัญ คนได้ที่สอง เป็นคาทอลิก ได้รับพระราชทานทุนไปศึกษาต่อประเทศอังกฤษ 2 ปี

เนื่องจากพระคุณเจ้าเวย์ต้องการให้มีสภานารีทำงานอภิบาลและประกาศข่าวดี จึงไม่สามารถรับผิดชอบการบริหารโรงเรียนอัสสัมชัญต่อไปได้อีก โรงเรียนแห่งนี้มีมิสซังนารี 2-3 องค์ เป็นมิสซังนารีหนุ่มที่สอนภาษา

พระคุณเจ้าเวย์ได้ส่งคุณพ่อกอลมเบต์ไปฝรั่งเศส เพื่อติดต่อกับคณะเซนต์คาเบรียล อธิการเจ้าคณะตอบตกลง บราเดอร์หลุยส์จากสถาบันดาแบร์ตแห่งไซ่ง่อน ผู้ตรวจการของคณะเซนต์คาเบรียลในอินโดจีน เดินทางมากรุงเทพฯ วันที่ 15 มีนาคม ค.ศ. 1900

วันที่ 20 ตุลาคม ค.ศ. 1901 บราเดอร์คณะเซนต์คาเบรียล 5 คนแรกเดินทางมาถึงกรุงเทพฯ คือ บราเดอร์มาร์ติน เดอ ตูร์ส์ อธิการ บราเดอร์อาแบล บราเดอร์กาเบรียล แฟร์เรตตี บราเดอร์ออกุสต์ ชาวแคนาดา และบราเดอร์ฟรังซัวส์ ดูเวอเนท์ ฮีแลร์

คุณพ่อโรมีเออเฮอร์ญูญิกมิตซัง และคุณพ่อแฟร์เลย์อธิการโรงเรียนอัสสัมชัญ เป็นผู้ต้อนรับเนื่องจากพระคุณเจ้าเวย์ไปรักษาตัวที่โรงพยาบาล เพราะเป็นไข้

บราเดอร์กลุ่มที่สองเดินทางมาถึงเดือน

บ้านพักคุณพ่อกังต็องที่ใช้เป็นโรงเรียนอัสสัมชัญหลังแรก

กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1902 บราเดอร์เหล่านี้มีความลำบากในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพอากาศร้อนของสยาม เพราะมีแต่เครื่องนุ่งห่มแบบยุโรปซึ่งไม่เหมาะกับสภาพอากาศ หลายคนเสียชีวิตหลังจากเดินทางมาถึง ไม่นาน ได้แก่ บราเดอร์ออดิลแบร์ต บราเดอร์เอเดียน โยเซฟ บราเดอร์ดีโอโดร์ บราเดอร์มอริส บราเดอร์วินเซนต์ เดอ ปอล และบราเดอร์หลุยส์ ซาแนล

วันที่ 7 พฤษภาคม ค.ศ. 1926 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เสด็จเยี่ยมโรงเรียนอัสสัมชัญ และโรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ของภคินีคณะเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร พระภคินีเธอของสมเด็จพระราชินี 2 พระองค์ ทรงศึกษาอยู่ในโรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ และพระอนุชาพระองค์หนึ่งทรงศึกษาอยู่ที่โรงเรียนอัสสัมชัญ นั่นหมายถึงโรงเรียนทั้งสองแห่งนี้ได้รับความนิยมด้านการฝึกอบรมเป็นอย่างมาก

ตลอดระยะเวลา 128 ปี โรงเรียนอัสสัมชัญได้พัฒนาการศึกษา ได้สร้างบุคลากรที่มีคุณภาพร่วมพัฒนาบ้านเมืองในทุกๆ ด้าน ด้วยความเสียสละและมองการณ์ไกลของภราดาคณะเซนต์คาเบรียล ครูผู้ปกครอง และศิษย์เก่าที่ได้ร่วมเป็นหนึ่งเดียวกัน

ข้อมูลอ้างอิง

- *ชีวประวัติบรรดามิสซังนารี คณะ MEP เล่ม 1 A-K, เล่ม 2 L-W, หลักฐาน เล่ม V และ VI, ว.ลาร์เก, หน้า 53-57, 269-272*
- *ประวัติการเผยแผ่คริสต์ศาสนาในสยามและลาว, อรสา ชาวจีน แปลและเรียบเรียง, กรุงเทพฯ, 2006*

คุณพ่อโจเซฟ เตรบาอด เจ้าคณะ นำพระสงฆ์คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีสไปเข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร วันที่ 12-17 กรกฎาคม ค.ศ.1999 คุณพ่อเยซุ อาซูเมนดี เป็นผู้แทนอัครมุขมณฑล

1. คุณพ่อโรน บรีสซอง เกิด 26 เมษายน 1922 บวช 29 มิถุนายน 1948 ปัจจุบัน อยู่วัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ สามเสน
- † 2. คุณพ่อมอริซ บรีสซอง เกิด 14 กรกฎาคม 1925 บวช 28 พฤษภาคม 1950 มรณะ 30 ตุลาคม 2005 ที่เมืองตูลุส ประเทศฝรั่งเศส
3. คุณพ่อโยฮันน์ หลุยส์ ปีแอร์ จักแมง เกิด 9 มกราคม 1922 บวช 21 ธันวาคม 1946 ปัจจุบัน อยู่บ้านพักพระสงฆ์วัด MEP สระบุรี
4. คุณพ่อโรน ลาโมเรซ เกิด 20 ธันวาคม 1925 บวช 3 กรกฎาคม 1949 ปัจจุบัน พักบ้านพระสงฆ์วัด MEP ที่ประเทศฝรั่งเศส
5. คุณพ่อเยซุ อาซูเมนดี (ผู้แทนอัครมุขมณฑล) จากประเทศสเปน
6. คุณพ่อปีแอร์ ลาบอร์ เกิด 28 เมษายน 1925 บวช 29 พฤษภาคม 1949 ปัจจุบัน ช่วยงานอภิบาลอาสนวิหารนักบุญอันนา ปากน้ำโพ นครสวรรค์
7. คุณพ่อโจเซฟ เตรบาอด เกิด 14 มกราคม 1939 บวช 20 ธันวาคม 1964 ปัจจุบัน อธิการเจ้าคณะ MEP
- † 8. คุณพ่อโจเซฟ เปเรย์ เกิด 22 กันยายน 1923 บวช 8 กรกฎาคม 1956 มรณะ 16 ธันวาคม 2005 ที่วัดแม่พระลูกประคำ กาลหว่าร์
- † 9. คุณพ่อโยฮันน์ บัปติสต์ บอนนาร์ต คณะเบธาราม เกิด 24 มกราคม 1922 บวช 29 มิถุนายน 1951 มรณะ 19 พฤศจิกายน 2005 ที่ประเทศฝรั่งเศส
- † 10. คุณพ่อมาร์แชล ลาเวงง เกิด 8 ธันวาคม 1933 บวช 29 มิถุนายน 1960 มรณะ 29 มิถุนายน 2010 ที่อุบลราชธานี
- † 11. คุณพ่อเอเดียน กรางซ์ เกิด 1 พฤศจิกายน 1922 บวช 29 มิถุนายน 1947 มรณะ 1 พฤษภาคม 2012 ที่โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์
12. คุณพ่อโรแบร์ต บีย็อต เกิด 7 มีนาคม 1934 บวช 2 กุมภาพันธ์ 1959 ปัจจุบัน พักประจำบ้านพักพระสงฆ์วัดอัสสัมชัญ นครสวรรค์
13. คุณพ่ออีฟ-มารี เลอเบซ็อง เกิด 27 พฤศจิกายน 1931 บวช 2 กุมภาพันธ์ 1958 ปัจจุบัน ผู้ดูแลบ้านพักพระสงฆ์คณะ MEP ที่อุบลราชธานี
14. คุณพ่อมีแชล กูตังต์ เกิด 2 ตุลาคม 1932 บวช 29 มิถุนายน 1960 ปัจจุบัน เจ้าอาวาสวัดอัครเทวดามีคาแอล สทูลบุรี
- † 15. คุณพ่ออองรี อังรี มารีเย เตอโนต์ เกิด 5 เมษายน 1938 บวช 3 กรกฎาคม 1965 มรณะ 1 ธันวาคม 2011 ที่ประเทศฝรั่งเศส
- † 16. คุณพ่อโจเซฟ แองดาร์ต เกิด 26 มีนาคม 1934 บวช 21 ธันวาคม 1960 มรณะ 7 ตุลาคม 2003 ที่เมืองสอ ด.ตาก
17. คุณพ่อแบร์นาร์ด กิลเมง เกิด 4 พฤศจิกายน 1929 บวช 1 มิถุนายน 1952 ปัจจุบัน เจ้าอาวาสวัดนักบุญยวง บัปติस्ता วารินชำราบ
- † 18. คุณพ่ออังเดร ฟรังซัว เกิด 24 กรกฎาคม 1923 บวช 29 มิถุนายน 1948 มรณะ 14 กรกฎาคม 2012 ที่เมืองเบตง ประเทศฝรั่งเศส
19. คุณพ่อโยฮันน์ โครวาล เกิด 13 พฤษภาคม 1930 บวช 28 มิถุนายน 1958 ปัจจุบัน พักบ้านพระสงฆ์คณะ MEP ที่อุบลราชธานี
20. คุณพ่อโอลิเวียร์ โปรคอมม์ เกิด 7 มิถุนายน 1968 บวช 21 มิถุนายน 1998 ปัจจุบัน เป็นมิชชันนารีอยู่ในพม่า
- † 21. คุณพ่อโยฮันน์-มารีเย ดังโคแนล เกิด 16 มีนาคม 1936 บวช 24 ธันวาคม 1961 มรณะ 20 มีนาคม 2010 ที่โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์

ขอขอบคุณ คุณพ่อโจเซฟ เตรบาอด ผู้ให้ข้อมูล

เครื่องมือที่ดีที่สุด

ในเมืองแห่งหนึ่งมีช่างไม้สองคนที่มีความสามารถมาก วันหนึ่งกษัตริย์ทรงมีพระประสงค์จะทราบว่าจะช่างไม้สองคนนี้ ช่างคนใด เป็นช่างไม้ที่เก่งที่สุดในพระราชอาณาจักรของพระองค์ พระองค์จึงจัดการแข่งขันสร้างบ้านขึ้น โดยให้ช่าง 2 คนสร้างบ้านที่คิดว่าสวยที่สุด แข็งแรงที่สุด ดีที่สุดในระยะเวลา 1 เดือน

เมื่อได้ยินเช่นนั้นช่างคนแรกกลับไปด้วยความมั่นใจ เพราะเขารู้ว่าในเมืองแห่งนี้ไม่มีใครมีเครื่องมือก่อสร้างที่ดีและทันสมัยที่สุดเท่าเทียมเขา ในขณะที่ช่างคนที่สองยังคงนิ่งเฉยไม่มีทำทีอะไร

เมื่อครบกำหนด 1 เดือน พระราชาได้เรียกผู้เชี่ยวชาญเรื่องการสร้างบ้านมาเป็นผู้ตัดสิน เขาตรวจตรางานของช่างทั้งสองอย่างละเอียด และพบว่างานของช่างคนที่สองดีกว่างานของช่างคนแรกมาก เขาจึงแจ้งผลการตรวจของเขาให้กับกษัตริย์ กษัตริย์จึงประกาศให้ช่างคนที่สองเป็นช่างที่เก่งที่สุดในเมืองของพระองค์

กษัตริย์รู้สึกไม่เข้าใจในบางสิ่งจึงได้ตรัสถามช่างคนที่สองว่า “เราได้ยินว่านายช่างคนแรกมีเครื่องมือก่อสร้างที่ดีและทันสมัยที่สุดในเมืองนี้มีใช่หรือ? แล้วทำไมเธอซึ่งมีเครื่องมือที่ดีกว่าจึงสร้างผลงานได้ดีกว่า เธอมีเคล็ดลับอะไร?”

“ข้าแต่พระราชา ช่างคนแรกอาจจะมีเครื่องมือ อุปกรณ์ก่อสร้างที่ดีที่สุดในเมืองนี้ แต่ข้าพระองค์มีผู้ร่วมงานที่ขยันที่สุด เสียสละที่สุด อุทิศตนให้กับงานมากที่สุดในเมืองนี้ และนั่นคือเหตุผลที่ผลงานของข้าพระองค์ออกมาดีกว่า”

ชวนรำพึง

ผู้ร่วมงานที่ดี คือ เครื่องมือที่ดีที่สุดในการทำงาน แล้วคุณเคารพ เห็นคุณค่า และให้เกียรติเพื่อนร่วมงานของคุณแค่ไหน???

ลาบ้อยและสวรรค์ในตัวเรา

ผมต้องเดินทางไปราชการที่จังหวัดระยอง เมื่อกลางเดือนมกราคม ที่ผ่านมา พอรู้ว่าจะไป ก็พยายามสะสางงานบ้านที่ค้างคาให้เสร็จ ล้างตู้ปลา พาลูกไปหัดขับรถยนต์ ชื้อคอมและหลอดไฟ ตัดหญ้าที่สนาม เปลี่ยนสายยางและหัวก๊อกที่อุดตัน แก้ไขเนื้อหาของการนำเสนอที่ภรรยาขอให้ช่วย พอทำเสร็จก็รู้สึกสบายใจที่เราได้ทำหน้าที่ของตนเองเพื่อคนในครอบครัวครบถ้วน และพร้อมจะเดินทาง

ออกจากกรุงเทพฯ ประมาณ 4 โมงเย็น โดยปกติเวลานั่งรถโดยไม่ได้เป็นคนขับ ผมก็มักจะอ่านหนังสือ หรือถือโอกาสสะสางงาน ผ่านโทรศัพท์มือถือที่ทำหน้าที่เหมือนคอมพิวเตอร์ตัวเล็ก ๆ หรือไม่ก็นั่งหลับ แต่วันนั้นด้วยความที่ใจสบาย มองออกไปนอกรถยนต์ เห็นท้องฟ้าเป็นสีฟ้าใสแจ๋ว ไม่มีเมฆแม้แต่ก้อนเดียว ตอนอยู่ในเมืองเราจะเห็นตึกต่าง ๆ เป็นฉากหน้าและท้องฟ้าสดใสเป็นฉากหลัง มองไปยังรถที่วิ่งกันอยู่บนถนน ก็เห็นพ่อแม่มั่นหน้าและเด็กๆ อยู่เบาะหลัง พุดจาหัวเราะกันอย่างสนุกสนาน ดูอะไรก็ดีไปหมด

พอรถแล่นออกนอกตัวเมืองก็เริ่มเห็นฉากหน้าเปลี่ยนจากตึกสูงเป็นหมู่บ้าน พันเขตกรุงเทพฯ หมู่บ้านคนเมืองก็เปลี่ยนเป็นเรือนไทยชนบท มีท้องนา หนองบึง ต้นมะพร้าว ต้นตาล ฯลฯ ท้องฟ้าเปลี่ยนเป็นสีเหลืองทองอร่าม ดวงอาทิตย์กำลังลดระดับลงเรื่อยๆ แสงที่ตกทาบบนหนองบึงหรือสระกักน้ำสะท้อนกลับเป็นประกายระยิบระยับเต็มไปหมด ความรู้สึกเดียวที่เกิดขึ้น

ในตอนนี้คืออยากขอบคุณพระเจ้าที่ประทานความงดงามง่ายๆ ให้กับพวกเรา อยากร้องเพลงในมิสซา (จำชื่อไม่ได้) ที่มีเนื้อท่อนหนึ่งว่า “แดดสีทองส่องสาด ประกาศแซ่ซ้องพระนาม ทวีนิเวศน์เขตคาม ทุกอย่างเทิดนามพระองค์.....”

เราแต่ละคนคงอยากได้เฉอะเฉอะช่วงเวลาแห่งความสงบ ช่วงเวลาที่เรารู้สึกไม่มีความกังวลใดๆ ค้างคาอยู่ในใจ ไม่มีความกลัวใดๆ ที่มาเขย่าเราได้ ช่วงเวลาที่เรารู้สึกว่าตัวตนของเราเล็กลงจนเทียบไม่ได้กับธรรมชาติที่ปรากฏอยู่รอบตัว ช่วงเวลานั้นอาจเป็นเวลาที่เราได้พบปะกับพระเจ้าและได้สัมผัสกับพระองค์

หลายคนบอกว่าเคยพบสภาพนี้ตอนอยู่ป่าและยืนอยู่หน้าภูเขาสูงใหญ่ บางคนบอกว่าต้องไปเดินเล่นริมหาดทรายที่มีคลื่นเบาๆ มากระทบเท้า บางคนแนะนำให้ไปนอกเมืองและแหงนมองดวงดาวมากมายเหลือคณานับบนฟ้าในคืนที่เงียบสงัด สรุปลแล้วต้องหลีกเลี่ยงจากความวุ่นวายคงจะมีส่วนจริงอยู่ แต่ทำไมการจะได้สัมผัสกับพระต้องได้มาด้วยความยากเย็นแบบนี้ มีวิธีที่ง่ายกว่านั้นหรือไม่

คุณพ่อจิน แบร์รี คณะเยสุอิต ที่จากพวกเราในโลกนี้เพื่อกลับไปหาพระเจ้าในสรวงสวรรค์ เมื่อช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2555 เคยเล่าให้ผมฟังด้วยเสียงและสีหน้าที่อímเิบ เป็นความหลังประทับใจในวันแรกที่คุณพ่อมาเมืองไทย ตอนนั้นเป็นเวลาเย็น ขณะเครื่องบินกำลังวนเหนือทุ่งรังสิต เพื่อลงจอดที่สนามบินดอนเมือง ท่านเห็นท้องนาสีเขียวเต็มทุ่งสุดสายตา กลองรังสิตเรียงแถวสะท้อน

แสงอาทิตย์ยามเย็นเหมือนรีบขึ้นสีทองผูกห่อ
ท้องนาไว้ ท่านบอกว่าเป็นช่วงเวลาแห่งความ
ทรงจำที่ไม่อาจลืมเลือนได้ตลอดชั่วชีวิต

คุณพ่อจิน แบร์รี่ ท่านเป็นสงฆ์ที่มีความ
เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา เป็นที่รักใคร่ชอบพอกของ
ทุกคน ท่านได้ให้ความสำคัญกับพระเจ้ามากกว่า
ตนเอง ท่านเดินทางรอนแรมจากบ้านเกิดใน
แคนาดามาทำงานที่พระเป็นเจ้ามอบหมายไว้ใน
เมืองไทยจนวาระสุดท้ายรวมเวลาเกือบกึ่งศตวรรษ
ภาพท้องทุ่งรังสิตในวันแรกที่ท่านเดินทางมาถึง
อาจเป็นภาพธรรมชาติของคนอื่น แต่สำหรับ
คุณพ่อที่ลดความสำคัญของตัวเองลง ให้ความสำคัญ
สำคัญกับพระ ทุกอย่างจึงดูงดงาม อาจเป็นพระองค์
เองที่มาให้กำลังใจกับคุณพ่อในโอกาสแรกของ
ภารกิจ

สองสามวันต่อมาตอนผมนั่งรถกลับจาก
ภารกิจที่ระยอง รถวิ่งบนเส้นทางเดิม ดิกราม
บ้านช่อง เรือนไทย ต้นมะพร้าว ต้นตาล หนอง
บึง ยังเหมือนเดิมทุกอย่าง ท้องฟ้าก็เหมือนเดิม
แต่อารมณ์ความรู้สึกต่างกันลิบลับ รู้สึกเซ็ง เบื่อ
เพราะสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงสองวันไม่เป็นไป
ตามที่เราคิดเราหวัง อยากเห็นงานเสร็จ ก็ไม่เสร็จ
อยากเห็นคนมาพร้อมเพรียงกัน ก็ไม่มา อยากให้
มีคนชื่นชมผลงาน ก็ดันมีคนมาวิพากษ์วิจารณ์
ให้เสียกำลังใจ อยากให้เขาเห็นความสำคัญของ
เรา เขาก็ไม่ยกเห็น มองออกไปนอกอะไรก็ดู

ไม่สวย ไม่เข้าท่าไปหมด ทำไมไม่เหมือนวันขามา
เลย วันนั้นดูเหมือนพระเจ้าจะอยู่ห่างไกลและทิ้ง
เราอยู่คนเดียว หรือในทางกลับกันพระองค์ไม่ได้
ทิ้งเราแต่เราทิ้งพระองค์ มองข้ามพระองค์ไป

เมื่อเดือนพฤศจิกายนในโอกาสเสกป่าช้า
วัดศรีราชา ผมได้พบกับ**คุณพ่อสมชัย พิทยา-
พงศ์พร** ของสังฆมณฑลจันทบุรี ได้รู้จักกันมานาน
ตั้งแต่สมัยตอนเป็นนักศึกษา คุณพ่อเป็นเณรใหญ่
ที่มาทำกิจกรรมกับนิสิตจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ
สม่ำเสมอ คุณพ่อเป็นคนสนใจเรื่องการพัฒนา
ชีวิตจิต ชีวิตภายในของคริสตชน ท่านเป็นอาจารย์
ที่บ้านเณรสามพราน มีหนังสือดีๆ ท่านก็จะส่งมา
ให้อ่าน ก่อนปีใหม่ท่านส่งหนังสือภาษาอังกฤษ
เรื่อง Heaven begins within you มาให้
ผมไม่ทราบว่ามีแปลเป็นภาษาไทยหรือยัง
ถ้าจะให้ตั้งชื่อเป็นไทย ก็คงเข้าได้กับ “สวรรค์จุติ
ในตัวเรา” เป็นหนังสือที่พูดถึงคำสอนของบรรดา
นักพรตในศาสนาคาทอลิกยุคแรกๆ สมัยนั้นผม
มีความสนใจเรื่องชีวิตภายในอย่างลึกซึ้ง มีอยู่
บางตอนที่เขียนว่า “เป็นเรื่องยากที่จะไขว่คว้า
เข้าใจ และเข้าถึงพระเจ้าจากภายนอก เป็นเรื่อง
ง่ายกว่าที่จะพบพระองค์ภายในจิตใจของเรา ด้วย
การรู้จักตนเอง”

ผมเข้าใจแบบงูๆ ปลาๆ เองว่า สำหรับ
สามัญชน การพยายามเข้าถึงพระเจ้าด้วยวิธีการ
ฟังเทศน์สอนทางเทวศาสตร์เป็นสิ่งที่ยากลำบาก
การพยายามตอบคำถามว่ามีพระเจ้าจริงหรือไม่
โดยอาศัยปรัชญาที่แสนเชื่อง การพยายามเข้าใจ
อัศจรรย์ที่กล่าวถึงในพระคัมภีร์ก็ไม่ได้ทำให้เรา
ใกล้ชิดสนิทสนมกับพระองค์มากขึ้น เราไม่ควร
อาจหาญที่จะเข้าใจสอดรู้สอดเห็นเรื่องของพระองค์
 ฯลฯ สิ่งง่าย ๆ ที่เราจะเข้าถึงพระองค์ได้คือให้
ถ่อมตัวและขอพบพระองค์ในชีวิตประจำวัน
ทั้งในช่วงเวลาที่มีความสุข และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในเวลาที่เราสุดแสนเซ็ง ทุกครั้งที่เกิดความไม่

สบายใจเป็นโอกาสที่เราจะได้ตรวจสอบหาสาเหตุ ซึ่งรากเหง้าของเหตุทั้งปวงมาจากการที่เราทิ้งพระองค์ไม่ใช่พระองค์ทิ้งเรา

จะยังไม่พูดถึงโรคซึมเศร้าที่ต้องการการรักษาทางการแพทย์ แต่มาดูเรื่องความไม่สบายใจ หรือความทุกข์ทางใจของคนทั่วไป ซึ่งอาจมาจากเรื่องทางสุขภาพ เรื่องทางเศรษฐกิจ เรื่องความขัดแย้งทางความเห็นหรือทางอุปนิสัย เรื่องทางครอบครัว หรือหน้าที่การงาน ซึ่งถ้ามองจนทะลุปรุโปร่งแล้วมักมีต้นเหตุร่วมกัน ส่วนใหญ่เกิดจากการที่มนุษย์เราให้ความสำคัญกับตัวเองจนเกินไป เอาเราเป็นศูนย์กลางและหวังให้ทุกอย่างเป็นไปตามที่เราคิดเราหวัง เมื่อไหร่ที่เราเริ่มด้วยการเอาตัวเองเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด เรามีโอกาสที่จะเป็นทุกข์ได้ง่ายๆ เพราะอะไรที่ไม่ตรงกับสิ่งที่เราอยากได้ อยากมี อยากเป็น ล้วนเป็นต้นเหตุแห่งความไม่สบายใจ ตรงข้ามถ้าเราเริ่มด้วยความคิดที่ให้มี ให้เป็น ตามที่พระเจ้าต้องการ เรามีโอกาสสงบและพบพระองค์

คราวหนึ่งผมได้ฟังบทเทศน์สอนของคุณพ่อมีเกล กาไรชาบาล สงฆ์คณะเยสุอิต คุณพ่อเป็นจิตตาศึกษาของนิสิตนักศึกษาในอดีต มักจะมีคำแนะนำดีๆ ในการดำเนินชีวิตให้พวกเราอยู่เสมอ ท่านได้เทศน์อย่างกินใจในโอกาสครบ (หลายรอบ) ของการถวายตัวเป็นสงฆ์ตลอดชีวิต ท่านบอกว่าชีวิตสงฆ์ของท่านเป็นเหมือนลาน้อยตัวที่พระเยซูเจ้านั่งขณะเดินทางเข้ากรุงเยรูซาเล็มในช่วงสุดท้ายของชีวิตพระองค์ (พระวรสารนักบุญมัทธิว บทที่ 21) ระหว่างทางประชาชนจำนวนมากมายืนร้องสรรเสริญ เอาเสื้อผ้าของตนปูตามเส้นทางที่พระองค์เสด็จผ่าน โบกกิ่งปาล์ม ก้มลงกราบ ฯลฯ ลาน้อยรู้สึกจนสนทนแทบไม่ไหวว่าทำไมผู้คนถึงต้อนรับตนเองอย่างดียิ่งนัก รู้สึกว่าตัวเองสำคัญขึ้นมาทันที กระหม่อมยืมย่อง แต่พอพระเยซูเจ้าเสด็จลง ลาน้อยก็ถูกพากลับไปเก็บที่

คอก ไม่มีเสียงร้องแสดงความยินดี ไม่มีใครมาก้มกราบ ลาน้อยรู้สึกเศร้า แต่ในที่สุดก็ค้นพบความจริงว่าเสียงสรรเสริญนั้นไม่ใช่สำหรับตน แต่เป็นสำหรับคนที่นั่งบนหลังตนเอง คือองค์พระเยซูคริสตเจ้า ตัวเรานั้นก็เหมือนลาน้อยที่ไม่มีความหมายอะไรมากนักหากปราศจากพระเจ้า

ทางศาสนาพุทธสอนให้พ้นทุกข์ด้วยมรรคแปด เริ่มด้วยการมีสัมมาทิฐิ คือการมีความเห็นที่ชอบที่ถูกต้อง มองให้ออกว่าทุกอย่างทุกเหตุการณ์เป็นเรื่องไม่จีรังยั่งยืน ทุกคนล้วนตกอยู่ในยถากรรมเดียวกันของการเกิด แก่ เจ็บ ตาย จึงไม่ควรเบียดเบียนรังแกกันให้มีทุกข์มากขึ้นไปอีก ในศาสนาคริสต์เราก็เชื่อในทำนองเดียวกันว่าสิ่งต่างๆ ในโลกนี้เป็นของชั่วคราว มนุษย์ทุกคนทุกนามเป็นบุตรของพระเจ้า และพระเจ้าสถิตในมนุษย์ทุกคน เวลาเริ่มพิธีมิสซา เราจึงเริ่มด้วยการทักทายเพื่อเตือนกันว่า “พระเจ้าสถิตกับท่าน และสถิตกับท่านด้วย”

ทุกกิจการของเราจึงควรทำตามที่พระองค์ต้องการ ซึ่งพระองค์บอกชัดเจนว่าต้องการอยู่กับมนุษย์เรา และต้องการให้เราปฏิบัติต่อผู้อื่นเหมือนปฏิบัติกับพระองค์เอง พอกำลังโกรธและนึกจะด่าใครสักคนว่าโง่ฉิบหาย ก็ให้ฝึกความรู้สึกตัวและนึกไว้ว่าเรากำลังจะด่าพระองค์นะ พอเรากำลังคิดจะเอาเปรียบรังแกคดโกงคนอื่น ก็ให้รู้ไว้เถอะว่ากำลังรังแกเอาเปรียบคดโกงพระองค์ พอเริ่มใส่ร้ายนินทาคนอื่นก็ให้รู้ตัวว่ากำลังจะใส่ร้ายนินทาพระองค์ ถ้าหยุดได้ก็ให้หักห้าม ถ้าพลาดไปแล้วก็ขอโทษและขอพระองค์ช่วยติดเบรคให้เราในครั้งหน้า พอเกิดอารมณ์น้อยอกน้อยใจหรืออยากได้เสียงสรรเสริญยินยอมก็ให้นึกไว้เถอะว่าเรานั้นเป็นเพียงลาน้อย เสียงสรรเสริญนั้นควรเป็นของพระองค์ ไม่ใช่ของเรา ๕

นักบุญปาตริก

St. Patrick

ฉลองวันที่ 17 มีนาคม

(385 – 461)

พระสังฆราช

องค์อุปถัมภ์ของประเทศไอร์แลนด์

เชื่อกันว่านักบุญปาตริกคงเกิดในประเทศอังกฤษ ท่านถูกพวกโจรสลัดไอร์แลนด์จับและถูกขายไปเป็นทาสในประเทศไอร์แลนด์ เมื่อท่านสามารถหลบหนีไปได้ ท่านก็ยังมีความคิดและตั้งเป้าหมายว่าจะต้องทำให้พวกชาวไอร์แลนด์พวกนี้กลับใจให้ได้

ท่านได้เข้าเป็นภุมิที่เมืองดูร์ส ได้รับการศึกษาที่เมืองโอกซ์แชร์ ท่านได้ไปเยี่ยมพวกภุมิในประเทศอิตาลี ต่อมาได้เป็นพระสังฆราชในประเทศไอร์แลนด์ และที่นั่นเองมีภุมิตรีตต่างศาสนาองค์หนึ่งได้สั่งทหารให้จับกุมพระสังฆราชปาตริก แต่เมื่อได้ทรงเห็นการอัศจรรย์ต่างๆ ที่พระสังฆราชปาตริกได้กระทำ จึงตรัสว่า “จงบอกให้เราารู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าผู้ประทานฤทธิ์อันยิ่งใหญ่ให้แก่ท่านเถิด” ท่านจึงอธิบายเรื่องพระตรีเอกภาพ โดยอาศัยใบไม้ที่มีลักษณะเป็นสามแฉก ที่สุดท้ายท่านจึงสามารถประกาศพระศาสนาทั่วไอร์แลนด์ได้

พระสังฆราชปาตริกได้จัดตั้งกลุ่มคริสตชนขึ้น และต้องการให้มีนักบวชเป็นชาวพื้นเมือง แม้มีอุปสรรคและความยากลำบากต่างๆ แต่งานแพร่ธรรมของท่านก็ได้รับผลสำเร็จอย่างงดงาม ซึ่งเห็นได้จากการที่ประเทศไอร์แลนด์ได้เป็นดินแดนของบรรดานักบุญ และเป็นแหล่งกำเนิดบรรดาธรรมทูตมากมาย

ประเทศไอร์แลนด์นับเป็นประเทศที่ส่งบรรดาพระสงฆ์และฆราวาสอาสาของตนมากกว่า 60 เปอร์เซนต์ ให้ไปเป็นธรรมทูตตามประเทศต่างๆ และกลุ่มพลมารีย์ ก็ถือกำเนิดจากประเทศนี้ด้วย ซึ่งเป็นหน่วยงานแพร่ธรรมสมัยใหม่หน่วยงานหนึ่งที่แพร่หลายไปในหลายประเทศ

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ได้ส่งนักบุญปาตริกให้ไปประกาศข่าวดี เพื่อเพื่อนมนุษย์จะได้พบ “ความหนทาง ความจริง และชีวิต” และสำหรับ “ปีแห่งความเชื่อ” ลูกจะพยายามเพิ่มพูนความเชื่อในการเป็นประจักษ์พยานถึงความรักที่พระองค์ทรงมีต่อลูกๆ ของพระองค์ ❖

โยเซฟ...เป็นผู้ชอบธรรม

“โยเซฟผู้หมั่นของพระนางเป็นผู้ชอบธรรม” (มธ 1:9) สมโภชนักบุญโยเซฟ ภัสดาของพระนางมารีย์พรหมจารี วันที่ 19 มีนาคม ของทุกๆ ปี คาทอลิกถือว่า เดือนมีนาคมเป็นเดือนของนักบุญโยเซฟ “จงไปหาโยเซฟเถิด...” (ปฐก 41:55)

ธรรม : ธรรม-, ธรรมะ น.คุณความดี, คำสั่งสอนในศาสนา, หลักประพฤติปฏิบัติในศาสนา, ความจริง, ความยุติธรรม, ความถูกต้อง, กฎ, กฎเกณฑ์, กฎหมาย, สิ่งทั้งหลาย, สิ่งของ . (ธรรมกาม น. ผู้ใคร่ธรรม, ผู้นิยมในยุติธรรม) (ธรรมกาย น. กายคือธรรม)

นักบุญโยเซฟเป็นผู้ชอบธรรม และท่านก็ทำจริงๆ ด้วย ท่านทำตามพระประสงค์ของพระเป็นเจ้าทุกอย่าง ทุกประการอย่างครบถ้วน ในพระคัมภีร์ท่านมีแต่ทำ ไม่มีพูดเลย ซึ่งตรงกันข้ามกับหลายๆ คน มีแต่พูดๆ แต่ไม่ทำ จริงๆ พูดดี ก็ดีกว่าพูดร้าย – พูดร้าย ก็ร้ายน้อยกว่าทำร้าย “อย่าตัดสินเขา และท่านจะไม่ถูกพระเจ้าตัดสิน” (มธ 7:1)

นักบุญโยเซฟเป็นผู้ชอบธรรม และท่านก็ยุติธรรมด้วย (ไม่ใช่ยุติ ทำ) ในโลกปัจจุบันนี้ แม้ในอดีต แม้ในอนาคตด้วย อาจพูดได้ว่า ไม่มีความยุติธรรม แม้กระทั่งในศาลยุติธรรมด้วย นอกจากในพระเป็นเจ้าเท่านั้น ถึงกระนั้นหลายคนยังหาว่า พระไม่ยุติธรรม

คำพังเพยว่า “ทางรกวกขึ้นสวรรค์ ทางเตียนเวียนลงนรก” บาปที่ทำให้คนตกนรกมีเยอะ แต่บาปที่ทำให้คนตกนรกมากๆ คือ บาปต้น 7 ประการ และบาปที่คนตกนรกมากที่สุด คือ บาปที่ผิดประเวณี (ลามก) และบาปที่ผิดต่อความยุติธรรม

นักวาดภาพที่มีชื่อเสียงผู้หนึ่งวาดทางที่พามนุษย์ลงนรกมีมากมาย แต่ทางที่ใหญ่ที่สุดและสะดวกที่สุด 2 ทาง คือ ทางแห่งบาปผิดประเวณี และบาปผิดต่อความยุติธรรม

บาปผิดต่อความยุติธรรม 1.) บาปผิดต่อสิทธิมนุษยชน เช่น ค่อมกำเนิด ทำแท้ง ค้ำมนุษย์ ฯลฯ 2.) บาปที่ผิดต่อเกียรติยศ ชื่อเสียงของผู้อื่น เช่น นินทา ด่า ว่าร้าย ใส่ความ ฯลฯ และเป็นต้น 3.) บาปที่ผิดความยุติธรรมในเรื่องทรัพย์สินของผู้อื่นมีมากมาย เช่น ลักขโมย นื้อโกง แย่งชิง วิ่งราว จี้ปล้น รวมทั้งฆ่าผู้อื่นด้วย

“ไม่มีใครปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าและเงินทองในเวลาเดียวกันได้” (เทียบ มธ 6:24) เงินทองเป็นเรื่องบาปใจ เราไว้ใจกันไม่ได้ แม้กระทั่งตัวเราเองด้วย ยูดาส อิสคาริโอท ขายพระเยซูก็เพราะเงิน 30 เหรียญไม่ใช่หรือ คนดีๆ มาแต่แรก มาเสียคนก็เพราะเรื่องเงินก็มีเยอะครับ

เครื่องมือที่ช่วยให้เราเป็นคนซื่อสัตย์ ในเรื่องเงินทองก็คือ เครดิตยูเนียนครับ เครื่องวัดความซื่อสัตย์ของคนก็คือ เครดิตยูเนียนครับ เครื่องมือที่ช่วยให้เรารักกันและกันช่วยเหลือกันและกันอย่างจริงจังจริงใจเป็นรูปธรรม คือ เครดิตยูเนียนครับ เครื่องมือที่ช่วยให้เราไว้ใจกันได้ดีพอสมควร คือ เครดิตยูเนียนครับ คนไม่มีเครดิต เชื่อถือไม่ได้ครับ

นักบุญโยเซฟเป็นคนชอบธรรม ขอท่านช่วยเราให้เป็นคนชอบธรรมเหมือนท่าน โดยชอบทำตามหากิน อย่างพากเพียร อดทน ซื่อสัตย์ อย่างเดียวกับท่านด้วย

เยชู มารีย์ โยเซฟ ข้าพเจ้าขอถวายดวงใจ สติปัญญา และชีวิตแด่ท่าน

เยชู มารีย์ โยเซฟ โปรดช่วยข้าพเจ้า เมื่อใกล้จะตาย

เยชู มารีย์ โยเซฟ โปรดช่วยข้าพเจ้าให้สิ้นใจอย่างราบรื่นในศีลในพรของท่าน ด้วยเทอญ อาแมน

✠

C

(ต่อจากเดือนที่แล้ว)

Chief Priest	=	หัวหน้าสมณะ
choir	=	คณะนักขับร้อง
choir of angels	=	หมู่ทูตสวรรค์
Chosen People, the	=	ประชากรเลือกสรร (ของพระเจ้า)
chrism, holy	=	น้ำมันคริสมา
Christ	=	พระคริสต์
Christ the King	=	พระคริสตกษัตริย์
Christendom	=	อาณาจักรคริสตชน
Christening	=	พิธีรับเข้าเป็นคริสตชน
Christian	=	คริสตชน ชาวคริสต์ คริสตศาสนิกชน
Christian name	=	นามคริสตชน ศาสนนาม
Christianism	=	คริสตศาสนา
Christianity	=	คริสตศาสนา
Christmas	=	คริสต์มาส คริสตสมภพ
Christmastide	=	เทศกาลคริสต์มาส เทศกาลคริสตสมภพ
 Christogram	=	อักษรย่อชื่อพระคริสต์
Christology	=	คริสตวิทยา
Chronicles	=	พงศาวดาร
Church	=	โบสถ์ วัด
Church, the	=	พระศาสนจักรคาทอลิก คริสตศาสนจักร
adventist Church	=	คริสตจักรวันเสาร์
apostolic Church	=	พระศาสนจักรยุคอัครสาวก
church music	=	ดนตรีศาสนา
churchman	=	บุคลากรของพระศาสนจักร
collegial church	=	วัดหัวหน้ากลุ่มที่มีสภาวุฒิสมาชิกประจำ
established church	=	วัดที่รัฐบาลรับรอง
Militant Church, the	=	พระศาสนจักรบนแผ่นดิน
Suffering Church, the	=	พระศาสนจักรในแดนชำระ
Triumphant Church, the	=	พระศาสนจักรในสวรรค์
churchyard	=	สุสาน

(อ่านต่อเดือนหน้า)

ความเป็นมาของการประชุม “สภาสังคายนาสากลวาติกัน ที่สอง”

วันที่ 23 มกราคม ค.ศ. 1959 เป็นวันสุดท้ายของสัปดาห์ การภาวนาเพื่อเอกภาพของคริสตศาสนา (week of prayer for Christian Unity) คงมีเพียงไม่กี่วันในประวัติศาสตร์ย้อนหลังไปสี่ศตวรรษของพระศาสนจักรโรมันคาทอลิกที่จะมีความสำคัญเช่นวันนี้ (25 มกราคม ค.ศ. 1959)

ในวันนั้น หลังจากภาวนาค่ำที่มหาวิหารนักบุญเปาโล สมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ที่ 23 (ปัจจุบันเป็นบุญราศี) ได้ทรงประกาศจุดมุ่งหมายสำคัญของสมณสมัยของพระองค์ 3 ประการดังนี้:-

1. การประชุมสมัชชา (diocesan synod) ของอัครสังฆมณฑลโรม (diocese of Rome)
2. การปรับปรุงกฎหมายของพระศาสนจักร (Code of Canon Law)
3. การประชุมสภาสังคายนาสากล (ecumenical council)

จุดมุ่งหมายประการที่สามนี้แหละที่นำความประหลาดใจให้แก่บรรดาพระคาร์ดินัลกลุ่มเล็กๆ เพียง 17 องค์ที่อยู่ร่วมในการภาวนาค่ำคืนนั้น (และแก่บรรดาพระคาร์ดินัล และพระสังฆราช และความจริงแก่พระศาสนจักรท้องถิ่นทั่วโลก) เพราะไม่มีใครคาดคิดว่า องค์ประมุขพระศาสนจักรในวัยชรา (พระคาร์ดินัล **Angelo Roncalli** ได้รับเลือกตั้งเป็นสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ที่ 23 ในวันที่ 28 ตุลาคม ค.ศ. 1958 ขณะทรงพระชนมายุ 77 พรรษา) ที่ใครๆ คาดการณ์ว่าพระองค์จะเป็นประมุขรักษาการ (caretaker) ช่วงระยะสั้นๆ จะหาญเรียกบรรดาพระสังฆราชจากทั่วโลกมาประชุมสภาสังคายนาสากล ประกอบกับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ของการประชุมสังคายนาครั้งล่าสุดก่อนหน้านี้ต้องนับย้อนหลังไปเกือบร้อยปี (ประชุมสังคายนาวาติกันครั้งที่หนึ่ง ต้องยุติกะทันหันในปี ค.ศ. 1870 เพราะสงครามระหว่างฝรั่งเศสและปรัสเซีย (Franco-Prussia War))

แต่อย่างไรก็ตามหลังจากการเตรียมการประชุมเป็นเวลาสามปีครึ่ง การประชุมสภาสังคายนาสากลวาติกันครั้งที่สองก็เริ่มขึ้นในวันที่ 11 ตุลาคม ค.ศ. 1962 โดยกำหนดการประชุมเป็น 4 สมัย สมัยละ 2 เดือน และสิ้นสุดวันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ. 1965:

ประกาศเรียก 25 ธันวาคม ค.ศ. 1961

โดยสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ที่ 23 ในสมณกฤษฎีกา *Humanae Salutis*

ประชุมสมัย 1	:	11 ตุลาคม	ถึง	8 ธันวาคม ค.ศ. 1962
2	:	29 กันยายน	ถึง	4 ธันวาคม ค.ศ. 1963
3	:	14 กันยายน	ถึง	21 พฤศจิกายน ค.ศ. 1964
4	:	14 กันยายน	ถึง	8 ธันวาคม ค.ศ. 1965

ท่ามกลางความประหลาดใจในการเรียกประชุมสังคายนาว่าติดกัน ที่สองนี้ ก็มีการคาดการณ์ด้านลบ ต่างๆ มากมาย แต่กระนั้นก็ดีการประชุมสภาสังคายนาสากลก็ดำเนินไปด้วยดี ด้วยองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการดังนี้:-

1. สมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ที่ 23 ทรงเปิดการประชุมด้วยถ้อยคำที่ฟังง่าย ธรรมดา แต่ลึกซึ้ง จับใจ พระองค์ทรงขอให้พระศาสนจักรเปิดประตู หน้าต่าง ให้ลมได้พัดผ่านเข้ามาได้ พระองค์ทรงเรียกทุกคนให้ “up to date” (aggiornamento) ปรับเข้ากับเวลาปัจจุบัน ให้คริสตชนปรับทัศนคติจากการใช้ยาแห่งการตำหนิ ตีเตือน การประณาม (medicine of condemnation) และหันมาใช้ยาแห่งความเมตตา (medicine of mercy) ให้คริสตชนรู้จักเรียนรู้ที่จะใช้วิธีการเชิญชวนผู้อื่นสู่ความจริงของความเชื่อคาทอลิก (learn to persuade others of the truth of the Catholic faith).

2. ระบบโครงสร้างของคณะกรรมการสืบทอดของการประชุมสังคายนาที่มีตัวแทน (พระสังฆราช) จากทุกทวีป ยังผลให้มีข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็น พร้อมข้อเสนอต่างๆ จากทั่วโลก ซึ่งมีผลโดยตรงในด้านบวกต่อผลสรุปของการประชุมสังคายนา (ในแต่ละคณะกรรมการฯ มีพระสังฆราชจำนวน 16 องค์ ที่ได้รับคัดเลือกจากทุกทวีป)

3. ช่วงระหว่างประชุมสังคายนาสี่สมัยนี้ เป็นเวลาแห่งการเรียนรู้ของบรรดาพระสังฆราชไปในตัว (จำนวนกว่า 2,500 องค์) สำหรับพระสังฆราชจำนวนไม่น้อย นี่เป็นโอกาสแรกที่จะได้รู้พื้น update ตัวเองด้วยการฟังคำบรรยายจากผู้เชี่ยวชาญ (periti-expert advisors) จากนักเทววิทยา (theologians ซึ่งมีจำนวนรวมกันกว่า 400 ท่าน จำนวนหนึ่งเชิญมาโดยสมเด็จพระสันตะปาปา ส่วนที่เหลือเชิญมาโดยพระสังฆราช นักเทววิทยาเหล่านี้ส่วนมากสอนในมหาวิทยาลัยและบ้านเณร) การเข้า workshop กับบรรดาพระสังฆราชประเทศอื่น ทวีปอื่นเป็นการทอควิสัยทัศนของตนให้ไกลออกไป เป็นการรับรู้แบ่งปันของชีวิตคริสตชนในภาคพื้นต่างๆ ของโลก เป็นการขยายขอบฟ้าของตนให้กว้างขึ้น

พระสังฆราช Albino Luciani (พระสันตะปาปา ในอนาคต John Paul I) ได้กล่าวไว้ว่า:

พอใช้เวลาบ่ายเพื่ออ่านและศึกษาเอกสารสังคายนา สิ่งต่างๆ ที่เรียนมาในมหาวิทยาลัยเกรกอเรียนใช้ประโยชน์ไม่ได้แล้วในขณะนี้ พ่อต้องกลับมาเป็นนักเรียนใหม่อีกครั้ง โชคดีที่พ่อมีพระสังฆราชจากแอฟริกาเป็นเพื่อนสมาชิกในกลุ่มที่ได้ให้เอกสารของผู้เชี่ยวชาญที่เป็นพระสังฆราชชาวเยอรมันมาศึกษา พ่อจึงสามารถเตรียมตัวของพ่อได้ดีขึ้นสำหรับการประชุมสังคายนา

(จาก นิติสาร National Catholic Reporter

โดย Giancarlo Zizola

ฉบับวันที่ 4 ตุลาคม ค.ศ. 2002)

(อ่านต่อเดือนหน้า)

ชีวิตกับอากาศและโอกาส (ตอนที่ 2)

ในฉบับที่แล้ว ผู้เขียนได้พูดถึงชีวิตกับอากาศ และได้ให้การบ้านทิ้งไว้ว่า ให้ผู้อ่านได้ลองนำพาตัวเองไปหาสถานที่ ที่มีอากาศดีๆ แล้วลองได้หายใจนำอากาศดีๆ เข้าไป หรือจัดแวดล้อมที่อยู่ในปัจจุบันให้มีอากาศดีๆ เพิ่มขึ้น แล้วลองสังเกตดูว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงกับตนเองอย่างไรบ้าง

หากใครที่ยังไม่ได้ทำ อาจลองวางหนังสือลงก่อน แล้วลองทำดู เพื่อให้เกิดการเชื่อมต่อกับเรื่องที่ผู้เขียนจะนำเสนอต่อในฉบับนี้

การเกริ่นเรื่องของอากาศขึ้นมาในฉบับที่แล้ว เพื่อต้องการให้ผู้อ่านได้ลองเทียบเคียงเรื่องของ “อากาศ” กับเรื่องของ “โอกาส”

หากลองนั่งทบทวนชีวิตที่ผ่านมาของผู้อ่าน ผู้อ่านคิดว่าชีวิตของตนเองนั้น มี “โอกาส” ผ่านเข้ามาในชีวิตมากหรือน้อยเพียงใด

ผู้เขียนเคยเปิดโทรทัศน์แล้วได้ดูช่วงท้ายของภาพยนตร์ไทยเรื่องหนึ่ง ชื่อ “หมา เดียว หั้ว เหลี่ยม หั้วแหลม” ที่คุณเพชรทาย วงษ์คำเหลา หรือที่รู้จักกันในนามของ หมา ช่าช่าช่า เป็นผู้แสดงผู้กำกับและเขียนบทภาพยนตร์ เมื่อปี 2551 ประโยคหนึ่งที่คุณหมาได้พูดทิ้งท้ายก่อนจบเรื่อง กล่าวไว้ว่า “โอกาสมีมากมาย พอกับอากาศ ทุกครั้งที่เราสูดอากาศ อย่าลืมสูดเอาโอกาสเข้าไปด้วย”

ประโยคนี้ เป็นประโยคที่ตราตรึงในสมองของผู้เขียน และพาให้ฉุกคิดว่า “จริงหรือ” ที่คนเรามีโอกาสมากเท่าๆ กับอากาศ

โอกาส... ในชีวิตของคนเรา มีมากขนาดนั้นเชียวหรือ เพราะถ้าโอกาสมีมากมาย พอๆ กับอากาศแล้ว นั่นหมายความว่า จะยับยั้งเคลื่อนไปทางใด เรามี “โอกาส” ในชีวิตเสมอ

ถ้าเป็นจริง แล้วทำไม คนหลายคนบอกว่า ชีวิตตนเองช่างแสนอากัปกัฏ ไม่มี “โอกาส” ดีๆ เหมือนคนอื่น บางคนพูดไปถึงบุญกรรมแต่ชาติปางก่อน ว่าคงทำบุญมาน้อย ชีวิตเลยไม่มี “โอกาส” เลกเช่นคนรอบข้าง

แต่เมื่อมาได้ขบ ได้คิดจริงๆ ผู้เขียน “เลือก” จะตอบกับคำถามที่เกิดขึ้นในสมองว่า สิ่งที่คุณหมาได้พูดในภาพยนตร์นั้น เป็นความจริง

โอกาสมีมากมายพอๆ กับอากาศ เพียงแต่บางครั้งเรามองไม่ออกว่า เรามีโอกาสอยู่ เรามองข้ามโอกาส หรือเรามองโอกาสไม่เห็น

หรือเรารู้สึกว่าเราไม่มีโอกาส เพียงเพราะ เราเองต่างหาก ที่ไม่พาตัวเองเดินไปหาโอกาส พอๆ กับไปพาตัวเองไปเจออากาศดีๆ

หลายคนคิดว่า โอกาส หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นมาเอง โดยที่เราไม่มีทางรู้ และจะหายไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะว่าใช่ก็ใช่ จะว่าไม่ใช่ก็ได้

อีกหลายคน คิดว่า โอกาส คือ โชค คือ สิ่งที่ไม่ได้เกิดขึ้นกับคนทุกคน ต้องขึ้นกับจังหวะและโอกาส ซึ่งจะว่าจริงก็จริง จะว่าไม่จริงก็ได้

.....

คนจำนวนไม่น้อยในโลกนี้ ที่มัวแต่นั่งรอ “โอกาส” แล้วที่สุดมาบ่นน้อยใจว่า “ไม่เคยได้รับโอกาส”

หากยังจำนิทานที่เล่าถึงเรื่องชายผู้หนึ่งที่ต้องเผชิญกับน้ำท่วมเมืองที่เขาอาศัยอยู่ได้ ที่เนื้อเรื่องย่อมีว่า ชายผู้หนึ่งที่นับถือพระเจ้าและศรัทธามาก เขาเฝ้าสวดมนต์อ้อนวอนพระเจ้าให้เขาพ้นจากเคราะห์ภัยที่ประสบอยู่

ขณะที่น้ำท่วมเอ่อระดับเอว มีชาวบ้านพายเรือผ่าน ชวนขึ้นเรือ เขาก็ไม่ไป เมื่อน้ำท่วมถึงอก มีเรือผ่านมา คนในเรือชักชวนขึ้นเรือ เขาก็ไม่ขึ้น จนระดับน้ำท่วมถึงคาง เรือลำสุดท้ายมา คนในเรือบอกให้เขาโดยสารไปด้วยกัน เขาก็ปฏิเสธ ไม่โดยสารไปด้วย เพราะมั่นใจว่าด้วยความศรัทธา พระเจ้าจะนำพาให้เขารอด พระเจ้าจะทำอัศจรรย์ให้เขาผ่านวิกฤติครั้งนี้

สุดท้าย ชายผู้นั้นจมน้ำตาย เพราะน้ำท่วมสูงมาก เมื่อเขาตายไป และพบพระเจ้า เขาต่อว่าพระเจ้าอย่างหนักด้วยความน้อยใจว่า เขาทั้งไว้อและศรัทธาในพระองค์ สวดอ้อนวอนว่าพระเจ้าต้องช่วยเขาให้รอด แล้วเพราะอะไร พระเจ้าจึงทิ้งเขาและปล่อยให้เขาต้องตาย พระเจ้าตอบชายผู้นี้ว่า “เราได้ส่งคนไปรับเจ้าถึง 3 ครั้ง 3 ครา เพื่อช่วยเจ้า แต่เจ้าก็ยังไม่ยอมไปกับเขา แล้วเจ้าจะให้เราทำเช่นไร”

นิทานเรื่องนี้ นำมาอธิบายถึงเรื่องของโอกาสได้ว่า ในหลายๆ ครั้งของชีวิต เรามี “โอกาส” และเรามี “หนทาง” ที่นำไปสู่ “ทางออก”

แต่.... เป็นเราเองหรือไม่ ที่ปิดโอกาสนั้นๆ ด้วยตัวของเราเอง หรือเราแทบไม่รู้ด้วยซ้ำว่า “โอกาส” อยู่ใกล้ตัวเราเพียงใด และเป็นเราหรือไม่ที่เป็นคน “ทิ้ง” โอกาส” หรือ “ปล่อย” ให้ “โอกาส” หลุดลอยไป

เพราะเมื่อโอกาสผ่านมาแล้ว มันจะผ่านเลยไป เหมือนกับอากาศ เราไม่สามารถสูดอากาศเดิมได้เป็นครั้งที่สอง แต่ว่า เราสามารถสูดอากาศใหม่เข้าร่างกายได้

เพราะ.... อากาศมีอยู่รอบๆ ตัวเรา

หากเราอยู่เฉยๆ บางจังหวะอากาศก็ดี อากาศก็เสีย

เหมือนโอกาส ในชีวิตเรา บางทีมีโอกาสดีแสนดีเข้ามาอย่างชัดเจน บางครั้งอาจต้องพิจารณา เพราะมันซ่อนอยู่

ต้องลองมองชีวิตว่า ชีวิตที่ผ่านมานั้น เราเจอคำว่า “โอกาส” แบบใด

รอโอกาส... คอยโอกาส... พลาดโอกาส... ปล่อยโอกาสให้หลุดลอย.... ทำลายโอกาสที่ได้มา... ขวยโอกาส... เปิดโอกาส.....แสวงหาโอกาส.... สร้างโอกาส.. หรือให้โอกาส.... ฯลฯ

คำที่ใส่ไว้ ด้านหน้า “โอกาส” หรือด้านหลัง “โอกาส” ทำให้ความหมายของ “....โอกาส” และ “โอกาส....” เปลี่ยนไป

เรียกว่า เปลี่ยนวิถีและการพลิกสถานการณ์ชีวิตกันได้เลยทีเดียว

มันขึ้นกับการ “เลือก” ของเราจริงๆ ที่จะจับจอง “โอกาส” แบบใด ให้ใกล้ตัว มันเกิดขึ้นทุก “โอกาส” แต่จะจัดเรียงหรือ ให้น้ำหนักกับคำว่า “....โอกาส....” ไດ อย่างไร

“โอกาสสุดท้าย” ที่จะเขียนในบรรทัดนี้แล้ว ไว้ “โอกาสหน้า” มาคุยกันต่อกันเรื่องโอกาสนับโชคกัน

Play ไม่ใช่เล่น

ผมถามเพื่อความแน่ใจ ละครในคำคินนี้ ในโอกาสลงมหาวิทยาลัยเป็นละครเรื่อง แบบ มิวสิคัล (Musical) หรือเป็นละครแบบละคร หลังข่าว คือมีบทสนทนา มีเรื่องราว เพื่อนชาว ต่างชาติของผมใช้คำว่าเพลย์ (Play) แต่มันคง หมายถึง ละครเวทีนั่นแหละ ผมอยากทำให้มันใจ เพราะกลัวไปแล้วเสียเที่ยว ถ้าไม่รู้เรื่อง ละคร พูดเสี่ยงต่อการทำความเข้าใจ พูดง่าย ๆ ก็คือ กลัวไม่รู้เรื่อง แล้วจะไปนั่งเบื่อให้ชาวบ้านเขา รำคาญอีก แต่ในที่สุดเมื่อคำนึงถึงประสบการณ์ ที่จะได้รับ ผมตัดสินใจ เปิดใจ เป็นอะไรเป็นกัน ก่อนการแสดงไม่ถึง 5 นาที ผมอยู่หน้าโรงละคร โรงเล็กlixad (Rizal Mini Theater) มหาวิทยาลัย อันเทเนล

ผมดูบรรยากาศโดยรอบคำคินนี้เป็นคิน สุดท้ายของละครของนักศึกษาในปีนี้ ซึ่งทุก ๆ ปีทางมหาวิทยาลัยจะจัดในโอกาสสถาปนา มหาวิทยาลัย เนื่องจากผมเป็นสมาชิกกลาย ๆ คือศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้เลยได้รับบัตรเข้า ชมฟรี ใจที่อยากอุดหนุนหรือสนับสนุนอะไรได้

บ้างผมเลือกซื้อสูจิบัตรประกอบการ แสดงราคาอยู่ที่ 60 บาท ถ้าเมืองไทย ถือว่าแพงเพราะว่ากระดาศธรรมดามาก งานศิลปะพอมีเรื่องราว งานดีไซน์มีที่มา ที่ไปของการเก็บบรรยากาศของภาพ รวม ละครในวันนั้นมีชื่อว่า “กษัตริย์ แห่งปีกษา” (The King of The Birds)

กษัตริย์แห่งปีกษา เป็นผลงาน จากกวีชาวเปอร์เซียในศตวรรษที่ 12 มีชื่อว่า Farid ud-Din Attar ส่วน การแสดงนั้นถ่ายทอดมาจากบทละคร ของ **Jean-Claude Carrier** และ **Peter Brank** ผมนั่งดูอย่างเพลิดเพลิน ภาษาการแสดงมีองค์ประกอบมากกว่า

ภาษาที่เราใช้พูดคุยสนทนา ผมว่าความแข็งแรง หนึ่งนอกจากองค์ประกอบแล้วคือเนื้อหาสาระที่ เราได้รับ

ละครเปิดเรื่องด้วย คน 5 คนเหมือนเป็น ตัวแทนศาสนาและฐานความเชื่อต่างๆ ประกอบ ไปด้วย บาทหลวงในศาสนาคริสต์ พระภิกษุใน ศาสนาพุทธ ผู้นำศาสนาอิสลาม ผู้นำศาสนาใน แบบชนพื้นเมืองและผู้นำศาสนาที่เป็นผู้หญิง ทั้ง 5 พูดถึงเรื่องการเรียนรู้จักรธรรม การบรรลุ ธรรมในแบบของตน ต่างคนต่างมีสิ่งที่คล้ายกัน อยู่ในมือ ศาสนาคริสต์มีพระคัมภีร์ ศาสนาพุทธ มีพระไตรปิฎก ศาสนาอื่นๆ มีคัมภีร์แตกต่างกันไป แค่นักเปิดก็ได้ใจผู้ชมไปเกินครึ่งแล้ว

บรรยากาศของโรงละครถูกใช้อย่างครบ ถ้วน ตัวละครสามารถออกมาจากมุมต่างๆ และ กลับเข้าไป ในแต่ละจุดได้อย่างคาดไม่ถึงว่าจะ ออกมาจากตรงไหน และในที่สุดบรรดาผู้ทรง กทั้ง 13 ตัว ก็โอบบิออกมาจากวงรั้ง ต้องถือว่า การจัดการเรื่องเครื่องแต่งกายนี้ทำได้ดีทีเดียว เราสามารถเห็นนกแก้ว นกเหยี่ยว นกเค้าแมว

นกนานาชนิด ซึ่งมีคนสวมชุดนกเหล่านี้อยู่ข้างใน และจำฝูงที่เลือกบุคคลที่ดูตัวใหญ่โต น่าเกรงขาม เสียงดังฟังชัด คูมีบาร์มี ผมคาดเดาว่า เจ้านกตัวนี้ละมั้งคือ กษัตริย์แห่งปีกษา แต่ไม่ถูกชะทีเดียว

บรรดาฝูงนกเหล่านี้ กำลังจะต้องออกเดินทางไกล เพื่อตามหากษัตริย์ที่จะมาดูแลปกครองพวกมัน โดยมีนกตัวหนึ่งเป็นผู้นำ คอยหนุนกำลังใจ และตัดสินใจตลอดเส้นทางการเดินทาง การบินไปยังเป้าหมาย แนนอนยอมผ่านบททดสอบของความเบื่อหน่าย สูญเสีย เจ็บป่วย สิ่งยั่วยวนให้ตกในบ่วงของราคะ ตัณหา หลายครั้งบรรดานกฝูงนั้นอยากจะล้มเลิก แต่พวกมันเดินทางมาไกล และมีเป้าหมายที่ชัดเจน รอยยิ้ม มิตรภาพ และการช่วยเหลือกันทำให้พวกมันเดินทางมาถึงหุบเขาที่ตั้งใจ พวกมันถามหากษัตริย์จากผู้เป็นอารักษ์แห่งสถานที่นั้น คำตอบก็คือ พวกเจ้าเข้าไปไม่ได้

เมื่อเรื่องดำเนินมาถึงตอนนี้ ผมลู่ไปกับตัวละครว่าพวกมันจะผ่านประตูเพื่อไปหาผู้ที่จะเป็นกษัตริย์ของพวกมันได้อย่างไร เป้าหมายนั้นเหมือนแสงจากดวงอาทิตย์ ร้อนแรง บางทีทำลายล้าง แต่กลับทำให้พวกมันเห็นตัวมันเองมากขึ้น จนในที่สุด ผู้เฝ้าประตูก็อ่อนข้อ และเชื่อเชิญให้บรรดาปีกษาเหล่านั้นข้ามผ่านธรณีประตูเข้ามาได้

พวกมันไม่เห็นผู้ใด ในใจของปีกษาเหล่านั้นคงคิดว่า พวกมันจะพบผู้ที่ยิ่งใหญ่ น่าเกรงขาม น้ำเสียงเต็มไปด้วยบาร์มี รูปร่างสันทัด เหมาะที่จะเป็นผู้นำ เหมาะที่จะเป็นกษัตริย์ คำเฉลยก็คือ “พวกเจ้านั้นแหละคือกษัตริย์” กษัตริย์ที่สามารถปกครองตัวของตัวเองให้ผ่านความเจ็บปวดทุกข์ทรมานมีวันนี้ได้ กษัตริย์ที่เอาชนะอุปสรรคอย่างหาญกล้า ที่นั่งของกษัตริย์

ไม่ได้อยู่ที่ไหนมันอยู่ในใจของปีกษาแต่ละตัวนั่นเอง

ตัวละครทั้งห้า ที่เป็นเหมือนตัวแทนของศาสนาออกมาอีกครั้ง พวกเขาไม่มีคัมภีร์ในมืออีกแล้ว แต่พวกเขามีมือที่ประสานกันและก้าวเดินไปกับนกฝูงนั้น หันหน้าไปทางดวงตะวันของสันติสุข ผู้ออกแบบฉากทำให้รู้สึกเหมือนมีลมพัดไหว บทเพลงฮิกเก็ม ผู้ชมทราบว่ ละครมาถึงตอนสุดท้ายแล้ว เสียงปรบมือดังเนินนาน บางคนยืนขึ้นขณะปรบมือเสียดด้วยซ้ำ ผมกดชุดเตอร์ไม่ยั้ง ผมชอบภาพของความสุข

ละครจบผมยังไม่จบ ผมกลับไปหาเรื่องราวของผู้รจนบทวันนี้อีกครั้ง ไม่น่าเชื่อข้อมูลของ Attar กวีชาวเปอร์เซีย ซึ่งแม้ว่าผ่านเวลามาเนิ่นนานยังมีคนศึกษาเรื่องราวของเขา เขาเป็นซูฟี เรื่องนามกันเลยทีเดียวได้ ในสุจิตร์ยังบอกเล่าเรื่องราวของเบื้องหลังการสนับสนุนให้จัดการแสดงละครเพื่อประกอบการเรียนการสอน เพราะเขามีปรัชญา 3 ประการ ความรู้ ปรัชญา และการประสานกลมกลืน เหมือนเป็นปรัชญาที่ควบคู่มากับการสั่งสอนในแบบเยสุอิต เขาคิดไกลไปกว่านั้นมาก เขาคิดว่านอกจากการแสดงที่ให้พบปรัชญาทั้ง 3 แล้วยังสามารถรับใช้ชาติด้วย

แล้วมันก็เป็นเช่นนั้นจริง ละครบางเรื่องเดินทางไปทีเกาะ ทางใต้ที่ชื่อมินดาเนา ซึ่งมีปัญหาคล้ายๆ กับเมืองไทยของเรา คือการก่อการร้าย ความไม่สงบ ผมนึกถึงบทละครไซ้ ...มันมีเรื่องความสัมพันธ์ในศาสนาด้วย

ผมบอกกับเพื่อนๆ ว่า ถ้ามีละครแบบนี้โปรดอย่าลืมผมเป็นอันดับ เพราะแม้ว่ามันเป็นเหมือนการเล่นสนุกสนานที่เราใช้ภาษาอังกฤษว่าเพลย์ (Play) ผมก็บอกได้เลยว่า มันเพลย์ไม่ใช่เล่น ๕

วัดเป็นศาสนสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ และยังเป็นมาตรวัดจิตใจของศาสนิกชนว่ามีความเชื่อศรัทธาในศาสนาที่ตนนับถือสักเพียงใด ทุกวันนี้คนเราหันหน้าเข้าหาวัดน้อยลงไปทุกที ปรากฏการณ์เช่นนี้ น่าจะทำให้ทุกศาสนาต้องหันมาให้ความสนใจ ศึกษา วิเคราะห์และสังเคราะห์ คูให้แน่ชัดว่าเป็นเพราะสาเหตุอันใดถึงได้เป็นเช่นนั้น

ในสมัยพระธรรมเก่า ชาวอิสราเอล (ชาวยิว) เคยอาศัยเดินที่นัดพบโดยมีหีบพระบัญญัติประดิษฐานอยู่ภายใน เป็นสัญลักษณ์หมายถึงการประทับอยู่ของพระเจ้าท่ามกลางพวกเขา ส่วนในสมัยพระธรรมใหม่ เราชาวคาทอลิกก็อาศัยวัดโดยมีศีลมหาสนิท เป็นที่ประทับอยู่ของพระเยซูเจ้าท่ามกลางพวกเรา วัดจึงควรดำรงคุณค่าและความหมายของความเป็นศูนย์กลางของวิถีชุมชนคริสตชนไว้เสมอ

การมาวัดวันอาทิตย์โดยเนื้อแท้หมายถึงการฉลองรหัสธรรมปีศาแห่งการพลีพระชนม์เป็นบูชาและเป็นค่าไถ่บาปซึ่งพระเยซูเจ้าทรงมอบให้กับมนุษย์ดุกและที่ถูกฆ่าบูชา และการกลับคืนชีพเพื่อนำเราให้ได้รับความรอดของชีวิตนิรันดร์ อันบอกถึงชัยชนะเหนือความมืดและความตายที่มาจากสาเหตุของบาปทั้งหลาย

พิธีกรรมมิสซาหรือพิธีบูชาขอบพระคุณวันอาทิตย์จึงเป็นทั้งสัญลักษณ์และคุณลักษณะที่แสดงออกของความเชื่อศรัทธาของบรรดาสัตบุรุษต่อการฉลองรำลึกถึงอาหารมื้อสุดท้ายรอบโต๊ะเลี้ยงของพระเยซูเจ้าท่ามกลางบรรดาลูกศิษย์รุ่นแรกซึ่งจะก่อตัวขึ้นเป็นคณะอัครสาวกต่องานของพระองค์ในพระศาสนจักร อีกทั้งยังหมายถึงการตั้งศีลมหาสนิทแห่งความรักและความเป็นหนึ่งเดียวกันในพันธสัญญาใหม่ของพระเยซูเจ้า ซึ่งจะกระทำดังนี้สืบไปตราบชั่วกาลนาน

ด้วยเหตุนี้ วัดจึงเป็นที่บำรุ้งเลี้ยงสัตบุรุษที่มาร่วมชุมนุมกัน โดยอาศัยพระวาจาและศีลมหาสนิทอันยังผลให้เกิดความเจริญเติบโต แข็งแรงด้วยพลังจิตสำหรับชีวิตภายใน เพื่อจะได้นำไปเป็นแรงใจในการดำเนินชีวิตประจำวันกับสมาชิก

ในครอบครัวและชุมชนให้ขยายพระอาณาจักรแห่งความรักของพระเจ้าให้กว้างขวางออกไป
ยิ่งวันยิ่งทวีคูณ

วัดจะมีคุณค่าและมีความสำคัญส่งผลไปถึงวิถีชีวิตและวิถีชุมชนของพี่น้อง
สัตบุรุษก็ต่อเมื่อเป็นเครื่องหมายของการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้าผู้เป็นศูนย์กลางชีวิต
และแก่นสารข่าวดีสำหรับบรรดาลูก ๆ ของพระบิดา ผู้เป็นพี่น้องของพระองค์และของ
กันและกันในระหว่างที่เราผู้มีความเชื่อเลื่อมใสในพระองค์เสมอไป ทุกครั้งที่เรามาวัด
เราจึงพึงรำลึกถึงเหตุการณ์ประวัติศาสตร์แห่งความรอด และฟื้นฟูชีวิตจิตใจของเราให้
สอดคล้องกับความจริงดังกล่าวมาข้างต้นนี้

เมื่อพิจารณาดังนี้แล้ว เราย่อมเห็นได้ชัดว่า การมาวัดจะมีคุณค่ายิ่งขึ้นก็ต่อเมื่อ
เราปลูกจิตของเราให้เกิดความเชื่อศรัทธาร่วมกันกับพระเยซูเจ้า องค์พระบุตร ผู้ทรงสนิท
สัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกันในวิถี-พระตรีเอกภาพกับพระบิดาและพระจิตในเวลาเดียวกัน
นั่นเอง

การมาวัดประจำสัปดาห์เสมอจึงมีค่ามากกว่าสักแต่ว่ามาตามโอกาส เทศกาลและ
ประเพณี หรือมาเพื่อเห็นแก่หน้าแก่ตากันหรือไม่ก็เพราะกลัวผิดพระบัญญัติเท่านั้น

ซ้ำร้ายกว่านั้น การหันหลังให้กับวัดซึ่งก็เหมือนหันหลังให้กับพระเจ้าผู้เป็น
บ่อเกิดแห่งความเชื่อ ความไว้วางใจและความรักตลอดจนพระหรรษทานนานัปการที่เราพึง
ได้รับจากพระองค์ผ่านคำเสนอวิงวอนของแม่พระ บรรดาเทวดาและนักบุญทั้งหลาย
ย่อมกลายมาเป็นความเสียหายอย่างที่สุดในยุคโลกาภิวัตน์ปัจจุบันนี้

นั่นคือกระแสสังคมที่เชื้อมากเกินไปทำให้เราหลงหมกมุ่นอยู่ในวังวนของทุนนิยม
วัตถุนิยม บริโภคนิยม เสพสุขนิยม ฯลฯ ทั้งหลายทั้งปวงนั้น แล้วได้ปล่อยให้วัด
บางแห่งกลับกลายเป็นวัดร้างหรือไม่ก็เป็นเหมือนโบรณสถานหรือพิพิธภัณฑ์ให้ผู้คน
เข้ามาเยี่ยมชมผ่าน ๆ กันไป โดยไม่เฉลียวใจว่าชีวิตจิตวิญญาณของมวลมนุษยชาติร่วมยุค
ของเรานั้นกำลังติดกับดักหรือบ่วงแร้วของกระแสสังคมเหล่านั้น

จนกระทั่งว่าสภาพชีวิตจิตใจหรือจิตวิญญาณของผู้คนมากมายต้องพลอย
เหี่ยวแห้งหรือกลวงเป็นโพรง รอคอยชีวิตอนิจจังในโลกนี้ให้จบและจากกันไปอย่าง
ไร้แก่นสารแก่นแท้ของสัจธรรมแห่งชีวิตอมตนิรันดร์ในองค์พระคริสตเยซูผู้เสด็จมาเพื่อ
พาเราให้เอาตัวรอดไปสู่สวรรค์

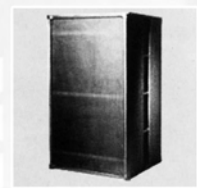
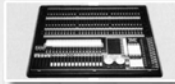
ในขณะที่ชีวิตของเราเป็นเหมือนกับการเดินทาง ทุกคนก็ล้วนเดินอยู่บนเส้นทาง
ระหว่างโลกกับสวรรค์-นรก-ไฟชำระนั้น ก็ขอให้เราได้พบกับคุณค่าที่ว่า วัดยังเป็น
ศาสนสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เปรียบได้กับสะพานเชื่อมโยงให้เราก้าวไปถึงจุดหมายปลายทาง
แห่งสันตินิรันดร์อย่างชั่วนิรันดร์นั้นโดยติดตามพระเจ้า เพื่อพระองค์จะทรงนำเราให้
บรรลุถึงพระอาณาจักรสวรรค์ของพระองค์อย่างสวัสดิภาพได้ในที่สุด ❧

Da Da Sound

บริษัท ดาดาดาวด์ จำกัด
ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล
สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening
งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ
งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์
งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป
พร้อมให้คำแนะนำในผลงานของเรา
ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี
จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ
ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ติดต่อ :

สมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 ถ.บางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700
โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com
E Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

พื้น Epoxy และ พื้น PU สำหรับงานอุตสาหกรรม

- รับแรงอัดได้ 11,000 psi
- ทนต่อสารเคมีกว่า 100 ชนิด
- ทนความร้อนได้ถึง 121 องศาเซลเซียส
- รองรับ Thermal Shock และ Thermal Cycling ได้
- เรียบไร้รอยต่อ บำรุงรักษาง่าย
- ผ่านมาตรฐาน GMP และ HACCP
- มีระบบป้องกันไฟฟ้าสถิต
- สามารถเลือกผิวหน้าหายาบเพื่อกันลื่น

949 Supplies Co., Ltd.

184/181 Forum Tower 28th, Fl., Ratchadaphisek Rd., Huay Kwang, Bangkok 10320

Tel: 02 645 2599 Fax: 02 645 2744 E-mail: marketing@949supplies.com www.949supplies.com

ASSUMPTION COLLEGE

English Program (EP) at Rama II Campus

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ (แคมป์สพระราม 2)

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

เป็นโรงเรียนเปิดใหม่ในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program: EP)

ในปีการศึกษา 2555 จัดการเรียนการสอนเป็นปีการศึกษาแรก

มีนักเรียนทั้งหมด 4 ระดับชั้น คือ ประถมศึกษาปีที่ 1 ประถมศึกษาปีที่ 4

มัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 4

เรียนกับทีมครูต่างชาติเจ้าของภาษาในหลายรายวิชา

“เรียนอย่างมีความสุข ประสบความสำเร็จในชีวิต”

โรงเรียนตั้งอยู่ที่ ตำบลพันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร

ผู้สนใจติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ห้องธุรการ

อาคาร The Trinity โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ จ.สมุทรสาคร

โทร 08-0101-2552 หรือที่ <http://www.assumption.ac.th/rama2/>

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

90/1 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร 0-2675-6970-84 โทรสาร 0-2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกมัธยม

26 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

โทร 0-2630-7111-25 โทรสาร 0-2237-7769

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

52 ถ.เฉตุวิถิ ต.พันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร 74000

โทร. 08-0101-2552

เคล็ดลับ...สร้างสันติในชุมชน 7 ประการ

“สันติภาพคือพระพรของพระเจ้าและผลจากน้ำพักน้ำแรงมนุษย์”

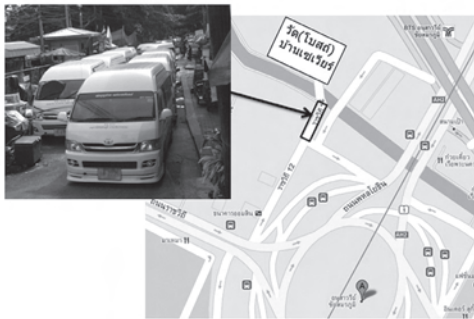
“เหนือสิ่งอื่นใด หนทางที่จะทำให้ความดีส่วนรวมและสันติภาพเกิดขึ้นคือการเคารพชีวิตมนุษย์ในทุกมิติ”

(สาส์นของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 โอกาสเฉลิมฉลองวันสันติภาพสากล

1 มกราคม 2556 ผู้สร้างสันติ ย่อมเป็นสุข)

ปัญหาเรื้อรังโดยสารจอดซ้อนคันเต็มพื้นที่ทางเข้าออกหน้าวัดบ้านเซเวียร์

เป็นเวลากว่า 15 ปีที่มีรถตู้โดยสารจอดซ้อนคันเต็มพื้นที่ทางเข้าออกหน้าวัดบ้านเซเวียร์ ส่งผลให้เกิดความยากลำบากในการเดินทางมาวัดบ้านเซเวียร์ ทั้งสัตบุรุษที่มาร่วม ร่วมไปถึงประชาชน กลุ่ม องค์กรสาธารณประโยชน์ที่เข้ามาใช้สถานที่บ้านเซเวียร์ในการประชุม สัมมนา...

มาถึงวันนี้... ผมมีความยินดีที่จะแจ้งให้ทุกท่านทราบว่า ขณะนี้ท่านสามารถเข้าออกวัดบ้านเซเวียร์ได้โดยสะดวกปราศจากรถตู้จอดซ้อนคันแล้วครับ หลังจากที่เป็นปัญหาหนักใจพวกเรา มา...กว่า 15 ปี

หลายท่านถามมาว่า ทางบ้านเซเวียร์ทำอะไรจึงแก้ปัญหานี้ได้ เพราะได้ยินมาว่าบ้านเซเวียร์ได้ใช้ความพยายามหลายครั้งแล้ว แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ... จนถึงกับมีสัตบุรุษหลายท่านเสนอให้ฟ้องศาลปกครอง ซึ่งมั่นใจว่าบ้านเซเวียร์จะชนะคดีอย่างแน่นอน

อย่างไรก็ตามทางบ้านเซเวียร์มีแนวคิด ว่า แม้เราจะชนะคดี แต่ถ้าเราได้ศัตรู ก็ไม่ใช่สิ่งที่เราต้องการ จึงพยายามคิดหาทางอื่นๆ ที่จะแก้ไขปัญหาโดยตลอด

แรงบันดาลใจและการดูแลจัดการความขัดแย้งด้วยสันติ

เพื่อให้ความชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมจึงขอแบ่งปันกับทุกท่าน ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อชุมชน และอาจเป็นแรงบันดาลใจในการดูแลจัดการความขัดแย้งด้วยสันติตามแนวทางคริสตชนครับ

ผมได้รับมอบหมายจากคุณพ่ออธิการบ้านเซเวียร์ให้เข้าร่วมประชุมกับกลุ่มคนรักอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิซึ่งเป็นการรวมตัวของผู้คนในชุมชนอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ 14 หน่วยงาน มีทั้งหน่วยงานด้านสาธารณสุข การศึกษา ศาสนา สังคม ธุรกิจ จนถึงคนในพื้นที่ที่เกิดและเติบโตในพื้นที่อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ... จุดประสงค์ของการรวมตัวกันเพื่อช่วยสรรค์สร้างพื้นที่อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิให้น่าอยู่ อยู่กันด้วยความถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน มีความปลอดภัยสำหรับประชาชนโดยเฉพาะผู้พิการ เช่น ผู้พิการทางสายตา ตลอดจนการจัดการพื้นที่เพื่อกิจกรรมสาธารณะประโยชน์... การดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมคือการติดต่อเจรจากับหน่วยงานราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อขอความช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ อาทิ เรื่องการทำทางเท้าเพื่อความปลอดภัยสำหรับประชาชนโดยเฉพาะผู้พิการ การกำหนดพื้นที่สาธารณะและพื้นที่การค้าอย่างสมดุล การดูแลต้นไม้ใหญ่ที่ให้ร่มเงา การจัดระเบียบการจอดรถตู้...

การร่วมงานกับกลุ่มคนรักอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิทำให้ผมได้รับทั้งแรงบันดาลใจ การสนับสนุน และได้รับความชัดเจนว่าใครเป็นบุคคลที่มีบทบาท มีอำนาจในการตัดสินใจ โดยเฉพาะในกรณีรถตู้ที่จอดหน้าวัดบ้านเซเวียร์

การเตรียมการและเข้าพบผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ

หลังการเตรียมการและขอการสนับสนุนจากศิษย์และผู้ที่ทำงานในบ้านเซเวียร์แล้ว วันที่ 10 มกราคม 2556 พวกเรา 10 ชีวิตเข้าพบท่านผู้กำกับฯ และท่านรองผู้กำกับฯการจราจร ตำรวจนครบาล สถานีตำรวจพญาไทเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการอำนวยความสะดวกและจัดการช่องทางจราจรหน้าวัดบ้านเซเวียร์ เราใช้เวลาพูดคุยกับราวครึ่งชั่วโมง ท่านรองผู้กำกับฯการจราจรรับปากดูแลเรื่องรถตู้ตามที่เรขอความอนุเคราะห์

ในระหว่างการพูดคุยกันมีหลายประเด็นน่าสนใจ อาทิ ถ้ามีการดำเนินการทางกฎหมายที่เด็ดขาด จะส่งผลกระทบให้เกิดความขัดแย้งระหว่างวินรถตู้กับทางบ้านเซเวียร์ ซึ่งท่านรองฯ ขอใช้วิธีการจัดระเบียบเพื่อลดความขัดแย้งดังกล่าว...

การเผชิญหน้ากับคู่ขัดแย้ง

หลังจากนั้น ผมทราบมาว่าท่านรองผู้กำกับการจราจรได้เรียกประชุมหัวหน้าวินรถตู้และแม่ค้าพื้นที่ในช่วงบ่ายวันที่ 10 มกราคม และในวันที่ 15 มกราคม ผมมีโอกาสพบกับท่านหน้าวัดบ้านเซเวียร์ และได้คุยกับท่าน ขณะที่ท่านลงพื้นที่มาอยู่กับดูแลการจัดระเบียบรถตู้และแม่ค้าให้เปิดทางเข้าออกหน้าวัดบ้านเซเวียร์

ในเวลาที่ผมพูดคุยกับท่าน ผมมองเห็นผู้ขับรถตู้และแม่ค้า 8-9 คนนั่งคุยกันอยู่และมองมาทางผมผมรู้สึกไม่สบายใจเป็นอย่างมากเกรงว่าจะเกิดความไม่เข้าใจในเจตนาของพวกเขา และอาจเกิดความขัดแย้งตามมาหรืออยู่กันด้วยความระแวงต่อกัน

ดังนั้นเมื่อผมพูดคุยกับท่านรองฯ แล้ว ผมตัดสินใจเดินตรงเข้าไปนั่งคุยกับหัวหน้าวิน ผู้ขับรถตู้และแม่ค้าเพราะอยากให้เกิดความเข้าใจในเจตนาที่ต้องการเป็นมิตรต่อกันอีกด้วย... ผมเข้าไปขอบคุณในความช่วยเหลือที่ทางผู้ขับรถตู้ได้ช่วยให้สัตบุรุษและประชาชนเดินทางเข้าออกวัดบ้านเซเวียร์ได้โดยสะดวก... ผมยังพูดไม่จบ ก็ได้ยินคนขับรถตู้พูดว่า “พี่... มีวินรถตู้อื่นเข้ามาจอดด้วย แต่วินเรากลับโดนเป็นประจำ พี่มาคุยก็ดีแล้ว จะได้เข้าใจปัญหาของเรา” พวกเขาพูดเช่นนี้ซ้ำหลายครั้ง ผมหยุดพูดและฟังพวกเขาอยู่ครู่ใหญ่ และตอบกลับว่า “น้องๆ อยากให้เข้าใจว่าไม่ใช่วินของน้องเท่านั้น มีวินอื่นด้วย” พวกเขาบอกว่า “ใช่ๆ” และเราก็สนทนากันต่อจนถึงจุดหนึ่ง คนขับรถตู้คนหนึ่งพูดขึ้นมาว่า “จริงๆ แล้ว วินผมก็ผิดเหมือนกัน แต่ไม่ใช่ทั้งหมด มีวินอื่นด้วย” ผมรับฟังและให้ความเข้าใจพวกเขาโดยบอกว่า “ผมเข้าใจ น้องๆ ก็คนทำมาหากิน...” หลังจากนั้นผมก็บอกเจตนาแก่พวกเขาว่า เจตนาของผมคือการเป็นมิตรกับทุกคน ทุกฝ่าย... ในตอนท้ายพวกเขาบอกว่า “ถ้าพี่มีงานที่โบสถ์ หรือมีอะไรก็บอกหัวหน้าวินได้นะพี่”... เมื่อเรามีความเข้าใจตรงกันแล้ว ผมขอบคุณพวกเขาอีกครั้งและเดินกลับเข้าบ้านเซเวียร์ด้วยความสบายใจ หลังจากนั้นผมยังได้ให้บริการรถตู้ของพวกเขาอีกหลายครั้งด้วยความสบายใจเช่นกัน

เคล็ดลับการสร้างสันติ แก้ไขความขัดแย้งในชุมชน 7 ประการ

จากการดำเนินการทั้งหมดนี้ ผมสรุปเป็นเคล็ดลับเบื้องหลังความสำเร็จ 7 ประการไว้ดังนี้ครับ

1. การได้รับความช่วยเหลือ สนับสนุน และความร่วมมือของทุกฝ่าย

ทางบ้านเซเวียร์ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน ให้ความร่วมมือจนเราสามารถแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ ทั้งกลุ่มคนรักฮอนดูสาวรีย์ชัยสมรภูมิ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ขับรถตู้ สัตบุรุษ ศิษย์เก่าบ้านเซเวียร์ หน่วยงานและพนักงานในบ้านเซเวียร์...

2. การเข้าถึงผู้มีอำนาจในการตัดสินใจหรือผู้มีความรับผิดชอบโดยตรง...

ในการดำเนินการครั้งนี้เราได้รายชื่อผู้มีอำนาจในการตัดสินใจจากเครือข่ายกลุ่มคนรักฮอนดูสาวรีย์ชัยสมรภูมิ หลังจากนั้นเรามีการนัดพบ โดยเราทำเอกสาร ภาพ และคำขอที่ชัดเจนเพื่อช่วยให้เขาเข้าใจเจตนาและความต้องการความช่วยเหลือของเราอย่างสั้นกระชับที่สุด สามารถนำเสนอได้โดยใช้เวลาไม่เกิน 5 นาที

3. ความชัดเจนในเจตนาของเราโดยปราศจากการวิจารณ์ กล่าวโทษอีกฝ่ายหนึ่ง...

เจตนาสำคัญของเราคือ การเป็นมิตรกับทุกฝ่าย ทุกคน และความต้องการความช่วยเหลือในการเดินทางเข้าออกวัดบ้านเซเวียร์ ในระหว่างการเจรจาพูดคุย แม้ว่าเราจะได้รับคำพูดหรือท่าทีที่กระทบใจ เราจะกลับมาที่เจตนาของเราอยู่เสมอ โดยไม่กล่าวโทษ วิจารณ์อีกฝ่ายหนึ่ง

4. การขอที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจง ปฏิบัติตามได้ง่าย

ในกรณีนี้เราขอเพียงพื้นที่... คำขอที่ชัดเจนของเราคือ ขอความอนุเคราะห์ในการเปิดช่องทางจราจรด้านที่ติดริมทางเท้าหนึ่งช่องทางให้ว่างตลอด 24 ชั่วโมง ตั้งแต่สะพานของวัดบ้านเซเวียร์ จนถึงแยกที่รถจะเลี้ยวไปทางถนนพลโยธิน ซึ่งมีพื้นที่เท่ากับรถตู้จอดเรียงกัน 3 คันเท่านั้น

5. การรับฟังความรู้สึก ความต้องการของทุกฝ่าย แม้ว่าเราอาจไม่เห็นด้วยกับวิธีการของเขาก็ตาม...

ในระหว่างการดำเนินการเราพบว่านอกจากเราจะบอกความต้องการและคำขอของเราแล้ว ... เรายังได้ยินคำตอบกลับมาของอีกฝ่ายหนึ่งด้วย... การรับฟังอย่างใส่ใจจนเราสามารถค้นหาความรู้สึกและความต้องการในจิตใจของอีกฝ่ายหนึ่งได้ ช่วยให้เรารู้ว่าเราจะพูดหรือจะทำอะไรต่อไปเพื่อให้เกิดความเป็นมิตรและความร่วมมือต่อกัน (ท่านจะเห็นได้จากประสบการณ์ที่ผมเขียนถึงการเข้าไปพูดคุยกับกลุ่มคนขับรถตู้ หลังจากที่ผมพูดคุยกับท่านรองผู้กำกับการจราจรแล้ว)

6. ทักษะการสื่อสารอย่างสันติที่ได้เรียนรู้และฝึกฝนมา

สำหรับผม การเรียนรู้และการฝึกฝนทักษะการเจรจาเป็นความช่วยเหลือที่สำคัญเป็นอย่างมากดังท่านจะเห็นได้จากเคล็ดลับข้อ 1-5 เพราะทำให้เราแน่ใจว่า ในสถานการณ์ที่เราเข้าไปพูดคุย เรายังมีเจตนาในใจของเรา ความต้องการของเราจะได้รับการสื่อสารออกมาโดยปราศจากการกระทบหรือทำให้เกิดความขัดแย้งเพิ่มมากขึ้น... โดยเฉพาะเมื่อเราได้รับคำพูดตอบโต้ที่กระทบใจเรา...

อย่างไรก็ตาม ท่านผู้อ่านอาจมีตัวช่วยอื่นๆ ที่ท่านใช้ หรืออาจใช้ประสบการณ์ของท่านในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น.. ก็เป็นสิ่งที่มีคุณค่าเป็นอย่างยิ่ง

7. การภาวนาขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า ขอพระเจ้านำทางตลอดการดำเนินการทั้งหมด

ถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับเรา ในด้านหนึ่งเราทำทุกอย่างสุดความสามารถที่เราจะทำได้ตามพระพร ศักยภาพที่พระเจ้าประทานให้... ในขณะที่เดียวกันเราเรียนรู้ที่จะไว้วางใจพระเจ้า และให้พระองค์นำทางเราราวกับว่า ทั้งหมดเป็นการทำงานของพระเจ้า ซึ่งผมเชื่อเช่นนั้นจริงๆ

ขอให้ท่านผู้อ่านทุกท่าน และทุกคนในครอบครัว มีความสุข มีแรงบันดาลใจในการร่วมสร้างสันติตามแบบอย่างของพระเยซูเจ้า ขอพระองค์นำทาง เป็นแสงสว่าง และอวยพรทุกท่าน โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลมหาพรตนะครับ ๕

เชิญชมเว็บไซต์บ้านไผ่ใจ www.carefor.org เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ สื่อสารอย่างสันติ ปันน้ำใจ
ถามตอบปัญหาชีวิต บ้านไผ่ใจบนเฟซบุ๊ก www.facebook.com/carefor.org

ขอเชิญนิสิตนักศึกษาจากทุกสถาบันทั่วประเทศเข้าร่วมค่ายอาสาพัฒนาชนบทสร้างโรงอาหารเพื่อน้อง
“ค่ายสุขเล็กในป่าใหญ่” วันที่ 15-31 มีนาคม 2556 ณ หมู่บ้านขุนวิน ต.แม่วิน อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่
มาร่วมสร้างสรรค์สังคม รักใช้แบบคริสตชน เพื่อสร้างโรงอาหารที่ถูกสุขลักษณะและแข็งแรงให้แก่้องๆ
นักเรียนโรงเรียนบ้านขุนวิน... ท่ามกลางมิตรภาพอันอบอุ่น และธรรมชาติอันงดงาม
ดูรายละเอียดและสมัครได้ที่ www.carefor.org/workcamp

ขอเชิญท่านที่สนใจเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการสื่อสารอย่างสันติ ติดต่อและสมัครได้ที่ศูนย์นักบวชหญิง สามพราน
โทร 02-429-0367 โดยท่านสามารถเข้าเรียนรู้ได้ 2 คอร์ส คือ 1) สื่อสารเพื่อสร้างสันติ วันที่ 22-25 กรกฎาคม 2556
และ 2) การเป็นคนกลางเพื่อสร้างสันติ แก้ไขความขัดแย้ง วันที่ 19-22 สิงหาคม 2556

Kevalee
International School
...where every child counts

American System
Pre-School to
Grade 12

Enrollment opens
the whole year round
to all nationalities

Call 0-2906-6427

โรงเรียน อินเตอร์เนชั่นแนล เกวลี 90 ถนนหทัยราษฎร์ ซอย 37 คลองสามวา กรุงเทพฯ 10510 โทรศัพท์ 0-2906-6427 โทรสาร 0-2906-6417
มือถือ 081-421-6169, 081-622-6227, 089-111-2807 อีเมล admin@kevalee.ac.th www.kevalee.ac.th

อันนา ปาริฉัตร ธิติธรรม

ผู้ประสานงานเยาวชนสังฆมณฑลราชบุรี

เดือนนี้คอลัมน์ “เยาวชนของเรา” ขอแนะนำอีกหนึ่งผู้หญิง “หญิงแกร่ง” และแกร่ง เธอคือ น้องปาริฉัตร ธิติธรรม ผู้ประสานงานเยาวชนฯ ราชบุรี เธอเป็นสัตบุรุษวัดอัครเทวดามีคาแอล ดอนกระเบื้อง ปัจจุบันน้องปาริฉัตร ประกอบอาชีพเป็นพนักงานธุรการปฏิบัติงานอยู่ที่โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี

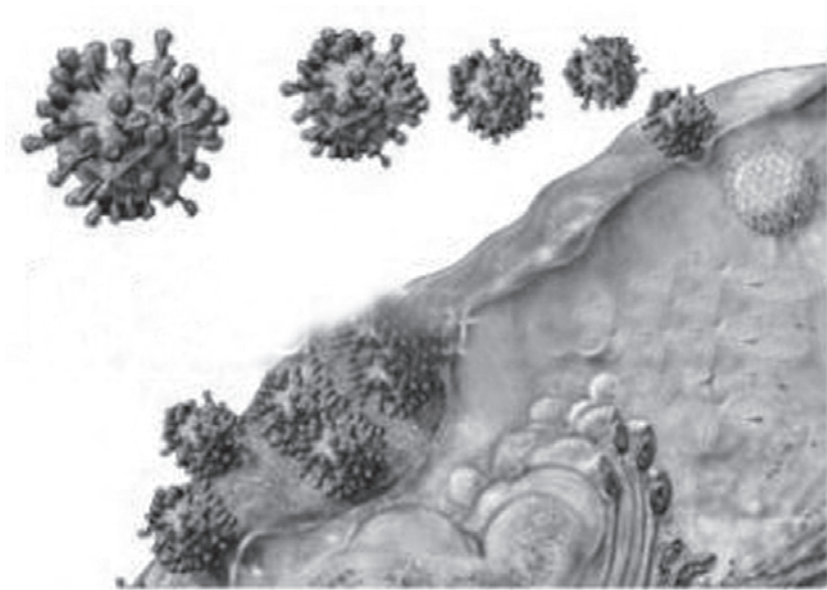

น้องปาริฉัตร ได้กล่าวถึงแรงบันดาลใจให้มาร่วมงานเยาวชนว่า “แรงบันดาลใจที่ทำให้มาร่วมงานอภิบาลเด็กและเยาวชนในสังฆมณฑล คือ การที่ดิฉันได้เป็นตัวแทนของระดับวัด ระดับสังฆมณฑล เข้าร่วมการอบรมเยาวชนในระดับสังฆมณฑล และระดับชาติในหลายๆ ครั้ง จนเรียกได้ว่า สะสมประสบการณ์ (ซึ่งอาจจะไม่มาก) แต่สิ่งที่ดิฉันได้รับคือ มิตรภาพของเพื่อนเยาวชนจากสังฆมณฑลต่างๆ การได้เห็นเยาวชนมีความเชื่อ ความศรัทธาต่อพระ ความสุข สนุกสนาน ในทุกๆ ครั้งที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเยาวชน.”

น้องปาริฉัตร กล่าวต่อไปว่า “ก้าวแรกที่ได้เข้ามาทำงานเยาวชน เมื่อประมาณปี ค.ศ. 2001 ซึ่งได้มีการเริ่มจัดตั้งคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อเยาวชนสังฆมณฑลราชบุรีขึ้น ตอนนั้นมีสมาชิกทั้งหมด 8 คน จากตัวแทนวัดต่างๆ ในสังฆมณฑล และหนึ่งในนั้นก็มีดิฉัน เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการด้วย”

น้องปาริฉัตรได้แสดงความคิดเห็นในเรื่อง “เยาวชนกับความเชื่อในยุคปัจจุบัน” ว่า “เยาวชนกับความเชื่อในปัจจุบัน ดิฉันคิดว่าลดน้อยลง ดูได้จากการมาร่วมร่วมมิสซา หรือร่วมกิจกรรม ซึ่งอาจจะเกิดจากเหตุผลหลายอย่างในปัจจุบัน เช่น ในเรื่องของการศึกษา เพราะเยาวชนบางคนต้องมีการเรียนพิเศษเพิ่มเติม เพื่อที่จะได้มีความรู้ที่แน่นมากขึ้น จนบางครั้งก็ลืมไปว่าเรายังมีกิจวัตรที่เราต้องปฏิบัติในฐานะคริสตชนลูกของพระ แต่ถึงอย่างไรดิฉันเชื่อว่าน้องๆ เยาวชนไม่ลืมที่จะสวดภาวนาคำก่อนนอนทุกคืน เพื่อขอบคุณพระและฝากกิจกรรมต่างๆ ไว้กับพระให้พระองค์ได้ทรงอวยพรในทุกๆ วัน”

สุดท้ายนี้น้องปาริฉัตรได้ฝากข้อคิด – ความปรารถนาดีต่อพี่น้องเยาวชน ว่า “เราอาจไม่สามารถทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ได้ แต่เราสามารถทำสิ่งเล็กๆ ด้วยหัวใจที่ยิ่งใหญ่ได้” วาทะเด็ดๆ ของคุณแม่เทเรซา ที่ดิฉันรู้สึกชอบและประทับใจ สำหรับการทำงานและการใช้ชีวิตของตัวเอง ซึ่งในบางครั้งเราอาจจะท้อแท้ หรือต้องการกำลังใจในการทำงานฉันจะคิดถึงประโยคนี้เสมอ มันทำให้ฉันได้คิดว่าเราก็คือเป็นคนคนหนึ่งที่มีความผิดพลาด แต่สิ่งที่เรานั้นเกิดจากความตั้งใจถึงแม้มันอาจจะไม่ใช่สิ่งที่ยิ่งใหญ่ แต่มันเกิดจากหัวใจ ความตั้งใจ ที่เราอยากจะทำให้เกิดประโยชน์แก่บุคคลรอบข้าง จึงอยากจะให้วาทะของคุณแม่เทเรซานี้แด่น้องๆ เยาวชน ถึงแม้ว่าเราจะเป็นแค่เยาวชน หากเราคิดหรือทำสิ่งใดด้วยหัวใจที่รักสิ่งๆ นั้นมันจะออกมาดีเสมอ ขอมอบให้คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อเยาวชนสังฆมณฑลราชบุรี และเพื่อนๆ ผู้ประสานงานทุกคนที่ทำงานเยาวชน เพื่อที่จะเป็นกำลังใจในการดำเนินชีวิตและที่จะสร้างสรรค์กิจกรรมดีๆ ให้กับเยาวชนค่ะ” ❀

เชื้อโคโรนาไวรัสสายพันธุ์ใหม่ 2012

เชื้อโคโรนาไวรัสสายพันธุ์ใหม่ 2012 (Novel Corona Virus : NCoV) จากกรณีที่ต้องมีการ
อนามัยโลก ได้ออกประกาศให้กระทรวงสาธารณสุขทั่วโลก คงระบบเฝ้าระวังผู้ป่วยโรคติดเชื้อทางเดิน
หายใจเฉียบพลันที่มีอาการรุนแรง หลังมีรายงานจากประเทศอังกฤษ พบผู้ป่วยยืนยันติดเชื้อโคโรนา
ไวรัสสายพันธุ์ใหม่ 2012 (Novel Corona Virus : NCoV) จำนวน 2 ราย เป็นชาวอังกฤษ ซึ่ง
รายแรกมีอาการป่วยและเข้ารับกษาตัวที่โรงพยาบาลเมื่อวันที่ 26 มกราคม 2556 มีประวัติเดินทาง
กลับจากประเทศปากีสถาน และชาอุดิอาระเบีย ส่วนรายที่ 2 เป็นญาติของผู้ป่วยรายแรก กำลังรักษา
ตัวอยู่ในโรงพยาบาล โดยที่ผู้ป่วยรายนี้ไม่มีประวัติเดินทางไปต่างประเทศ จนถึงล่าสุดเมื่อวันที่ 21
กุมภาพันธ์ 2556 องค์การอนามัยโลกรายงานว่ามีผู้ป่วยติดเชื้อนี้จำนวน 11 ราย จึงได้ออกประกาศ
แนะนำให้ประเทศสมาชิกทั่วโลก ดำเนินการเฝ้าระวังผู้ป่วยโรคติดเชื้อทางเดินหายใจเฉียบพลันที่มี
อาการรุนแรง โดยเฉพาะผู้ที่มีประวัติเดินทางกลับจากกลุ่มประเทศคาบสมุทรอาราเบียและประเทศ
ใกล้เคียง

ความก๊ิบหน้าเรื่องนี้ ในส่วนของประเทศไทย (14 กุมภาพันธ์ 2556) การประกาศเตือนของ
องค์การอนามัยโลกครั้งนี้ วัตถุประสงค์หลักเพื่อเน้นย้ำให้ทุกประเทศทั่วโลกดำเนินการเฝ้าระวัง
ผู้ป่วย โรคติดเชื้อทางเดินหายใจเฉียบพลันที่มีอาการรุนแรง หลังจากที่เคยประสบปัญหาหระบาดทั่วโลก
ได้สั่งการให้สำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทุกแห่ง โรงพยาบาลศูนย์

โรงพยาบาลทั่วไปทั่วประเทศ เฝ้าระวังกลุ่มผู้ป่วยที่เป็นโรคปอดบวมหรือมีปัญหาติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจที่มีอาการรุนแรง มีไข้สูง และปอดผิดปกติทุกรายอย่างต่อเนื่อง เพื่อทำการคัดกรองหาผู้ที่ติดเชื้อ รวมถึงโรคไข้หวัดนกและโคโรนาไวรัสสายพันธุ์ใหม่ 2012 เนื่องจากโรคนี้มีอาการใกล้เคียงกัน และขณะนี้พบว่ายังมีการระบาดไข้หวัดนกในประเทศเพื่อนบ้าน และให้สำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค ประสานทำงานร่วมกับองค์การอนามัยโลกอย่างใกล้ชิด เพื่อวางความพร้อมของระบบการป้องกันโรคในประเทศได้อย่างทันทั่วทั้งที่มีประสิทธิภาพ ผลการเฝ้าระวังที่ผ่านมา ยังไม่พบสัญญาณผิดปกติใดๆ ในประเทศไทย ผู้ป่วยโรคปอดบวมทั้งหมดเป็นการติดเชื้อแบคทีเรียทั่วไป ในปี 2556 นี้ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 4 กุมภาพันธ์ พบผู้ป่วยโรคปอดบวม 16,376 รายจาก 77 จังหวัด เสียชีวิต 28 ราย ซึ่งเป็นเรื่องที่พบได้ตามฤดูกาล ทั้งนี้ ในด้านระบบการดูแลผู้ป่วยโรคปอดบวมในประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุขมีความพร้อมและมีมาตรการที่เป็นมาตรฐานในการดูแลเฝ้าระวัง ป้องกันเชื้อไม่ให้เกิดการแพร่ระบาด มีห้องตรวจยืนยันทางห้องปฏิบัติการ ทำงานเชื่อมโยงกับศูนย์ควบคุมโรคแห่งสหรัฐอเมริกาหรือซีดีซี และองค์การอนามัยโลก

สำหรับคนไทยที่จะเดินทางไปต่างประเทศสามารถเดินทางได้ตามปกติ และองค์การอนามัยโลกยังไม่แนะนำข้อห้ามในการเดินทางไปประเทศที่พบผู้ติดเชื้อ จึงไม่ต้องวิตกกังวลและขอให้ปฏิบัติรักษาสุขอนามัย โดยเฉพาะการล้างมือหลังสัมผัสสิ่งของต่างๆ ทุกครั้ง และหากมีอาการป่วย คือ มีไข้สูง ไอ หายใจหอบ ให้รีบพบแพทย์ที่โรงพยาบาล

การป้องกัน หลีกเลี่ยงการคลุกคลีใกล้ชิดกับผู้ที่มีอาการไอ หรือจาม - ควรล้างมือบ่อยๆ ด้วยน้ำและสบู่ โดยเฉพาะเมื่อสัมผัสกับสารคัดหลั่งจากผู้ป่วย ก่อนรับประทานอาหาร และหลังขับถ่าย ควรหลีกเลี่ยงการเข้าไปในพื้นที่แออัด หรือที่ชุมชนสาธารณะที่มีคนอยู่เป็นจำนวนมาก หากจำเป็นต้องเข้าไป ให้พิจารณาใส่หน้ากากอนามัย เพื่อลดความเสี่ยงในการติดโรค - แนะนำให้ผู้ป่วยใส่หน้ากากอนามัย ปิดปากปิดจมูกเวลา ไอ หรือจาม - ปฏิบัติตามหลักสุขอนามัยที่ดี ได้แก่ กินร้อน ช้อนกลาง ล้างมือ

การฉีดวัคซีน การฉีดวัคซีนไข้หวัดใหญ่ 2012 ปีนี้ สำหรับผู้ที่เคยได้รับวัคซีนไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 มาแล้ว หรือฉีดต่อเนื่องเมื่อปี 2554 สามารถฉีดต่อไปได้เลย แต่ในทุก 1 ปีที่ผ่านมาเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่ จะพัฒนาสายพันธุ์ของตัวเองไปเรื่อยๆ ตามสภาพแวดล้อม และสภาพดินฟ้าอากาศที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันไวรัสตัวใหม่ ทุกปีจะเป็นเรื่องที่ดี ส่วนผู้ที่ไม่สามารถฉีดวัคซีนได้ ก็คือผู้ที่อยู่ในกลุ่ม มีประวัติแพ้ไข่ไก่อย่างรุนแรง ผู้ที่ฉีดวัคซีนไข้หวัดใหญ่แล้วมีอาการแพ้อย่างรุนแรง มีอาการไข้ หรือเจ็บป่วยเฉียบพลัน หรือมีโรคประจำตัวที่อาการกำเริบ ควบคุมไม่ได้ ควรเลื่อนการฉีดวัคซีนไปก่อน ไม่เช่นนั้นอาจเกิดอันตรายต่อชีวิตตัวเองได้ การใช้วัคซีนนำเข้าจากต่างประเทศ ผลิตจากวัคซีนเชื้อตาย มีประสิทธิภาพสูง โอกาสแพ้วัคซีนน้อยมาก ถ้าผู้ป่วยรับประทานไข่ได้จะไม่แพ้วัคซีน สามารถป้องกันไข้หวัดได้ 3 สายพันธุ์ คือ ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ 2009 ไข้หวัดแอฟริกัน และไข้หวัดตามฤดูกาล และควรเสียสละให้กับผู้ป่วยกลุ่มเบาหวาน และภูมิคุ้มกันโรคไม่ดีก่อน หากวัคซีนไม่เพียงพอ

การประชุม คณะธรรมทูตไทย ประจำปี 2013

สวัสดีครับ พี่น้องที่รักทุกท่าน ฉบับนี้ขอรายงานเกี่ยวกับความก้าวหน้าของคณะธรรมทูตไทย ซึ่งเป็นของพระศาสนจักรไทยเราทุกคน ก่อนสิ่งอื่นใดต้องขอขอบพระคุณบรรดาพระสังฆราช โดยเฉพาะ**พระคุณเจ้า ชูศักดิ์ สิริสุทธิ** ซึ่งดูแลกิจการงานธรรมทูต ที่สนับสนุนให้มีการมรณงค์เงินทาน วันอาทิตย์ที่ 3 กุมภาพันธ์ 2013 ที่ผ่านมา ทำให้ผมคิดถึง ในยุคสมัยสมเด็จพระสันตะปาปาเกรกอรี ที่ 15 ที่ตั้งสมณกระทรวงประกาศพระวรสารฯ (1622) เพราะความพยายามลดการพึ่งพาการประกาศพระวรสารในดินแดนใหม่ ผ่านทางประเทศโปรตุเกสและสเปน นับว่าเป็นเหมือนกับการตัดท่อน้ำเลี้ยงสำหรับงานธรรมทูตเลยทีเดียว มีความพยายามมรณงค์ตั้งกองทุนในระยะแรก แต่ความสำเร็จจากความร่วมมือกลับเกิดผลในอีกสองร้อยปีต่อมา เมื่อมีสมณองค์การสนับสนุนงานแพร่ธรรม (Pontifical Mission Society-1822) ที่เกิดขึ้นจากประเทศฝรั่งเศส

การแพร่ธรรมในประเทศไทย ได้รับการสนับสนุนจากประเทศคริสตังในยุโรปในระยะแรก แต่เมื่อถึงวันที่เราเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เราก็ควรจะช่วยเหลือตัวเอง ซึ่งการมรณงค์เมื่อเดือนที่ผ่านมา ก็แสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ และการเติบโตของพระศาสนจักรไทย ผ่านทางน้ำใจที่ออกมาจากความเชื่อของพี่น้องสัตบุรุษ และองค์การคาทอลิกต่างๆ ทั่วประเทศ ที่สนับสนุนการประกาศพระวรสารในนามของพระศาสนจักรไทย เพราะคณะธรรมทูตก่อตั้งจากเรคาทอลิกทุกคน ผ่านทางสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

องค์กรแพร่ธรรมที่เรียกว่า คณะธรรมทูตไทย นี้ ไม่สามารถดำเนินงานได้ ถ้าไม่ออกมาจากความเชื่อในช่วงยี่สิบกว่าปีที่ผ่านมา เราก็จะเห็นว่า มีหลายช่วงที่เราขาดทั้งคนทำงาน และได้รับการสนับสนุนเพียงเล็กน้อย ขอบคุณพระเป็นเจ้าที่ทำให้เราผ่านประสบการณ์แห่งการทดลองนั้นได้ แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีการท้าทายอีกหลายๆ อย่างที่รอเราอยู่ข้างหน้า

การประชุมประจำปีนี้ ผมได้รับรายงานการประชุมและการเข้าเฝ้าถึง 59 หน้าที่เป็นเหมือนกำลังใจและความหวัง เราเรียนรู้จากความผิดพลาด ความท้อแท้ และหมดแรงสิ้นหวัง แต่พระเป็นเจ้าไม่เคยทอดทิ้งเรา เพราะเราไปในนามของพระเป็นเจ้า คณะธรรมทูตเองก็ไม่ได้ตั้งใจอยู่เพื่อหล่อเลี้ยงตัวเอง แต่ธรรมชาติของการเป็น “สมาคมสาธารณะ”¹ ต้องแสดงออกถึงลักษณะของการเป็นของส่วนรวม นั่นคือ กระทำกิจการในนามของพระศาสนจักรไทย²

เราเริ่มสองสามวันแรก ด้วยการรายงานของเขตแพร่ธรรมต่างๆ การลงมติ และขอความเห็นในเรื่องต่างๆ ปิดการประชุมด้วยมิสซา ซึ่ง**พระคุณเจ้าเกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช** พระสังฆราชของคณะฯ ได้มาเป็น

1 Can. 301 § 3 ว่าด้วยสมาคมสาธารณะ

2 Can. 116 § 1 ว่าด้วยนิติบุคคลสาธารณะ ก่อตั้งในนามของพระศาสนจักร

ประธานในมิสซา และวันชุมนุมครอบครัวธรรมทูต ซึ่งโอกาสนี้ พี่น้องกลุ่มฆราวาสประกาศข่าวดี ประจำวัด (PMG) ได้มาร่วมแบ่งปันและเสริมสร้าง จิตตารมณ์ร่วมกัน นำประทับใจที่หลายๆ คน ที่ นอกจากจะพยายามใช้ชีวิตเป็นพยานในที่ตนอยู่ ก็ยัง จัดเวลาไปช่วยงานในพื้นที่งานธรรมทูตด้วย เราได้ถือ โอกาสนี้ขอบคุณ ชิสเตอร์เวโรนิกา และชิสเตอร์ เบอ์นาร์ด จากคณะพระกุมารเยซู ที่เป็นสมาชิก ร่วมงานกับคณะเกอียัสปี หลังจากหมดสัญญาร่วมงานเมื่อปีที่แล้ว ก็กลับไปทำงานในคณะตนเองต่อ

สมาชิกและสมาชิกร่วมงานที่เป็นพระสงฆ์

จากนั้นเราใช้อีกสองสามวันในการเข้าเฝ้าโดยได้รับการเติมพลัง การกระตุ้นเตือนถึงจุดมุ่งหมาย ของกระแสเรียก และชีวิตการเป็นธรรมทูต ผ่านทาง**พระคุณเจ้าสิริพงษ์ จรัสศรี** ความเชื่อในพระเยซูเจ้า เท่านั้น ที่ผลักดันเราให้ทำพันธกิจต่างๆ ได้ไม่ใช่เพื่อสร้างอาณาจักรตัวเอง แต่เพื่ออาณาจักรพระเจ้า พระคุณเจ้าให้ ข้อคิดเรามากมาย และอักษรสามตัวสุดท้ายที่ทิ้งไว้คือ PMS (Prayers, Mission, Salvation)

ผมขอสรุปกิจการธรรมทูตของคณะ คร่าวๆ เพื่อให้พี่น้องทราบดังนี้ครับ

- สมาชิกจำนวนล่าสุด (ต้นปี 2013) ของคณะในปีนี้เป็นคือ พระสงฆ์ต่างประเทศ 1 องค์ (อธิการสูงสุด) สมาชิกพระสงฆ์ไทย 13 องค์ สมาชิกร่วมงานที่เป็นพระสงฆ์ 3 องค์ สังฆานุกร 2 องค์ สามเณร 5 ท่าน สมาชิกร่วมงาน 10 ท่าน (จาก 5 คณะนักบวชหญิง)

- เขตการแพร่ธรรมของเราตอนนี้มี 4 เขต (เชียงของ เวียงแก่น แม่สาย แม่จัน) ในแขวงประเทศไทย และใน 3 มิสซัง (พนมเปญ บัตตาบอง และกัมปงจาม) ในแขวงกัมพูชา หลังจากประชุม เราได้เตรียมตัวจะ เปิดเขตงานใหม่ในประเทศลาว ซึ่งจะเตรียมตัวบุคลากรไปจนกระทั่ง ปีเปิดประชาคมอาเซียน และเตรียมเขต งานใหม่ในจังหวัดพะเยา

- ในปีนี้มีพระสงฆ์ใหม่อีก 1 องค์ เตรียมทำงานในเขตงานใหม่ และรับสามเณรใหญ่เพิ่มหนึ่งท่าน โดยให้ฝึกจิตตารมณ์ในคณะฯ ก่อนสองปี นอกจากนี้ จะมีชิสเตอร์คณะโปรวิเดนซ์ 4 ท่าน จะมาช่วยงานใน เขตเชียงแสน

- เนื่องจากสมาชิกเริ่มมากขึ้น การทำงานแบบหมู่คณะ ต้องช่วยกันการเสริมสร้างกระแสเรียกและ จิตตารมณ์จึงให้มีการสวดภาวนาร่วมกันทุกวันในหมู่คณะของแต่ละเขต และมีการประชุมเข้าเฝ้าแขวงกันเอง อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง นอกจากนั้น ให้วางแผนการประชุมเฉพาะเรื่องงานแพร่ธรรมทุกเดือนในแต่ละเขต

- ให้สมาชิกทุกคน มีส่วนร่วมในการหาเงินทุน เพื่อสนับสนุนงานแพร่ธรรมของคณะฯ ในส่วนรวม โดยเริ่มจากแนวทางปฏิบัติจากการให้ตัดสองเปอร์เซ็นต์ จากเงินประจำเดือน เงินเข้าศูนย์ และเงินบริจาคจาก ที่ต่างๆ เข้าส่วนกลาง ส่วนสมาชิกร่วมงาน ให้ทำตามความสมัครใจ

- เตรียมโครงสร้างสำหรับงานสนับสนุนครูคำสอน เพื่อช่วยงานตามเขตแพร่ธรรมต่างๆ

- แต่งตั้งที่ปรึกษาด้านการเงินและผู้รับผิดชอบด้านสื่อสารมวลชน ฯลฯ

เรายังมีเรื่องท้าทายอีกมากในงานประกาศพระวรสาร แต่ความเชื่อ ความหวัง และความรักในพระ- คริสต์เจ้าเท่านั้น ที่ผลักดันเรา พวกเราจะทำหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด ส่วนพี่น้องให้เราช่วยกันเติมที่ในกิจการดีนี้ เพื่อพระนามของพระองค์จะเป็นที่สักการะ

...ท่านทั้งหลายจงออกไปและสอนแก่ชนทุกชาติ...Untes Docete Omnes Gentes

Les Misérables

ฝัน หวัง สู้ ... เพื่อ สิทธิ เสรี เสมอภาค

วรรณกรรมคลาสสิกเรื่อง **Les Misérables** (เหยื่อธรรม) ของกวีและนักเขียนฝรั่งเศส **วิกตอร์ อูโก** ซึ่งตอนนี้มีฉบับแปลที่สมบูรณ์ครบถ้วนห้าเล่มจบออกมาให้อ่านกันแล้ว โดยการแปลของ **คุณวิภาดา กิตติโกวิท** ผู้แปลให้สัมภาษณ์กับ “จุดประกาย วรรณกรรม” ไว้ตอนหนึ่งว่า “นิยายเรื่องนี้มีทั้งประวัติศาสตร์ มีเรื่องของศาสนา เรื่องวัฒนธรรม พวกนี้ต้องค้นข้อมูลเพิ่มเติมมาก เพราะถ้าตีความไม่แตกก็แปลไม่ได้... แต่ข้อได้เปรียบหนึ่งก็มี พอดีส่วนตัวที่เป็นคริสต์ “อูโก” เขาเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้า เราก็เชื่อก็เลยสามารถที่จะเข้าถึงตรงนี้ได้”

“เหยื่อธรรม” ได้รับการถ่ายทอดบอกเล่าต่อหลายครั้งหลายครา ทั้งในรูปแบบของละครเวทีในอเมริกา ยุโรป และโลกภาพยนตร์ รวมไปถึงการ์ตูน ผมได้สัมผัสเรื่องราวของเหยื่อธรรมครั้งแรก ตอนพำนักอยู่ที่สวนเจ็ดริน เชียงใหม่ ช่วงเวลาสั้นๆ คุณพ่อพลอด ลอด-ล็อก ฉายวิดีโอเรื่องนี้ให้เราดูในช่วงเข้าเฝ้าฯประจำปี และรู้สึกซาบซึ้งตรึงใจกับเรื่องราวในหนัง โดยเฉพาะความเมตตา การให้อภัย ที่บุคลากรของศาสนาคาทอลิกคือ ท่านบิชอป มีต่อคนจรหอนอนหมิ่นที่ชื่อ ฌอง วัลฌอง

หลายปีต่อมามีโอกาสชมหนังเหยื่อธรรมอีกครั้ง เป็นหนังปี 1998 ของผู้กำกับ **บิลล์ ออกัส** มีนักแสดงฝีมือดีในหนังหลายคน เช่น **เลียม นีสัน, เจฟฟรีย์ รัช, อูมา เซอร์แมน และ แคลร์ เดนส์** ส่วนเหยื่อธรรมฉบับล่าสุดเป็นฝีมือของผู้กำกับชาวอังกฤษ **ทอม ฮูเปอร์** เมื่อสองปีก่อนเขาเพิ่งประสบความสำเร็จจากเรื่อง **The King's Speech** การถ่ายทอดเรื่องราวจากปลายปากกาของวิกตอร์ อูโกครั้งนี้ ใช้รูปแบบของหนังเพลงหรือ Musical ตลอดทั้งเรื่อง ทั้งยังบันทึกเสียงร้องของนักแสดงกันในกองถ่ายเพื่อความสมจริง โดยเล่นเปียโนทำนองเพลงให้นักแสดงได้ฟังด้วย

ด้านนักแสดง **อิวจ์ แจ็กแมน** รับบท **ฌอง วัลฌอง** แม้นักดูหนังส่วนใหญ่จะติดาภาพของเขว่าเป็น วูล์ฟเวอร์ริน ใน X-Men แต่เขาเคยเล่นหนังเพลงฉายทางทีวีมาแล้วเรื่อง **Oklahoma ! (1999)** ส่วน **แอน แฮธเวย์** รับบท **ฟองติน** ที่ห่างไกลจาก **The Princess Dairies** ไปมาก นอกจากนี้ยังมี **รัสเซลล์ โครว์** ในบทนายตำรวจ **ฌาแวร์** ตัวละครคู่ขนานที่เฝ้าตามติดชีวิตวัลฌองไปตลอด, **อแมนด้า ไชย์ฟรีด** รับบท **โกแซตต์** ลูกของฟองตินตอนโต และเป็นลูกเลี้ยงของวัลฌอง ส่วนโกแซตต์ตอนเด็ก เจ้าของใบหน้าเด็กผู้หญิงผมสลวยที่เราเห็นในโปสเตอร์หนังคือ **อิซาเบลล่า อัลเลน** นอกจากนี้หนังยังเสริมความเข้มข้นในส่วนการแสดงด้วยนักแสดงที่แม้ชื่อจะไม่โด่งดังในโลกภาพยนตร์ แต่เสียงร้องและการแสดงเชื่อมือได้จากการเล่นละครเวทีคือ **คอลลัม วิลคินสัน** ในบท **บิชอป** (ก่อนหน้านี้เขาเคยเล่นละครเวทีในบท **ฌอง วัลฌอง**) และ **ชาแมนธา บาร์ลส์** เล่นเป็น **เอโปนีน** ตอนโตซึ่งเป็นลูกของเจ้าของโรงเตี๊ยม **สามิ ภรรยา** **เดอนาร์ดิเยร์** (ชาชา **บารอน โคเสน - เฮเลนา บอนแฮม คาร์เตอร์**) ช่วยสร้างสีสันให้เรื่อง **เอโปนีนแอบรัก มารีอุส** (เอ็ดดี้ เรดเมย์น) ที่เข้าร่วมขบวนการนักศึกษาต่อต้านรัฐบาล แต่มารีอุสมีใจให้กับโกแซตต์ นักแสดงอีกคนที่ได้หัวใจผู้ชมไปก็คือ **เจ้าหนู ดาเนียล อັตเทิลสโตน** รับบท **กาฟรอส** เด็กเร่ร่อนแห่งกรุงปารีส

ตลอดเวลากว่า 2 ชั่วโมงครึ่งของหนัง ที่เปิดเรื่องด้วยท่าเรือประเทศฝรั่งเศสปี 1815 เป็นความเพลิดเพลินที่ทั้งเศร้า สะเทือนใจ สุข ซึ่งและอีกเหิม ประทับใจกับเสียงร้องและการแสดงของทุกคน ที่ทำให้เราเชื่อว่าพวกเขาเป็นตัวละครที่มีเลือดเนื้อ มีชีวิตลมหายใจ ของผู้คนที่ต้องตกเป็น “เหยื่อธรรมชาติ” จากโครงสร้างที่ไม่เป็นธรรมชาติของสังคม การเมืองและระบบยุติธรรมที่ไม่เป็นธรรมกับคนยากคนจน เหยื่อที่น่าสงสารที่สุดหนีไม่พ้นผู้หญิงและเด็ก ซึ่งสะท้อนผ่านชีวิตของ ฟองติน โกแซตต์ และ กาฟรอส

รวมทั้งชีวิตจนๆ ของ ฌอง วัลฌอง หรือนักโทษหมายเลข 24601 คนธรรมดาสามัญที่ไร้สิทธิ์ ไร้เสียง ไร้เส้นสายใดๆ ต้องติดคุกห้าปีเพราะขโมยขนมปังเพื่อไปเลี้ยงหลานที่หิวโหย เอาเข้าจริงติดอยู่นานถึง 19 ปี เพราะพยายามหนีออกจากคุก เมื่อครบกำหนด ระบบยุติธรรมก็ยังมิไต่ตราว่าเขาเป็นไอ้จี้คุก และบังคับให้ต้องมารายงานตัวกับฌาแวร์ ไปสมัครงานที่ไหนก็ไม่มีคนรับ หาที่ซุกหัวนอนก็ไม่มี โดนหมกมัด โดนเด็กเอาหินไล่ปา แต่ในคืนที่เหน็ดหนาวหิวโหยเขาก็ได้รับความรัก ความเมตตาจากพระคุณเจ้า เรียกเขามาร่วมโต๊ะอาหาร ให้ที่พักอบอุ่น เพราะท่านถือคติว่า สิ่งใดที่มี เราต้องแบ่งปันให้คนอื่น แต่เขาก็ยังขโมยทรัพย์สินของวัดไป แต่เมื่อถูกตำรวจจับได้ แทนที่พระคุณเจ้าจะโกรธแค้นกลับบอกกับตำรวจว่า พ่อให้ของเหล่านั้นเขาไปเอง ทั้งยังให้เงินเพิ่มไปอีก บอกว่าเขาลืมเอาไป เมื่อตำรวจกลับไปแล้ว พระคุณเจ้าบอกกับวัลฌองว่า สิ่งที่คุณทำไปเพื่อให้ลูกเปลี่ยนแปลงเป็นคนซื่อสัตย์ อาศัยประจักษ์พยานความดีงามของมรณสักขีพระทรมานและพระโลหิตของพระเยซูเจ้า ได้หลุดลูกขึ้นมาจากความมืดมิดและบัดนี้พ่อได้ขอซื้อวิญญาณลูกแล้วมอบไว้ให้กับพระเป็นเจ้า นับจากวันนั้นวัลฌองได้เปลี่ยนแปลงชีวิต ไม่เป็นขโมยอีกต่อไป และมีชีวิตอยู่เพื่อช่วยเหลือผู้ทุกข์ยาก ไม่ยอมให้ผู้บริสุทธ์ต้องรับผิดชอบเขา และให้อภัยแม้แต่คนที่ตามจับเขามาตลอดชีวิต เพราะเขามีหลักการเดียวกันกับพระคุณเจ้าที่ว่า To love another person is to see the face of God.

เรื่องราวใน **Les Misérables** มีอีกมากมาย เล่ากันสั้นๆ ไม่หมด ต้องติดตามต่อทั้งในหนังที่ชิงรางวัลออสการ์ปีนี้ 8 สาขา หรือจากแผ่นดีวีดีละครเวทีและคอนเสิร์ตเพลงจากละครเวที รวมไปถึงนวนิยายฉบับแปลแต่ตราใบที่สังคมเรายังมีความอยู่ดีธรรม ไร้ความเป็นธรรม ผู้คนไม่เท่าเทียมกัน มหาประชาชนยังต้องร่วมกันขับขานบทเพลงให้ดังกึกก้องต่อไปว่า Do you hear the people sing? Singing a song of angry men? It is the music of a people who will not be slaves again! When the beating of your heart echoes the beating of the drums. There is a life about to start when tomorrow comes

ทำดีได้ดี

หลายคนไม่เชื่อว่าการ “ทำดีได้ดี” เขาบอกว่า ไม่จริง! เขาเลยอยาก “ทำไม่ดี” ซึ่งทำได้ง่ายกว่าและเห็นผลเร็ว ส่วนดิฉันได้พิสูจน์ด้วยตนเองแล้วคือ เมื่อได้พบใครที่เป็นคนดี หรือทำความดี ดิฉันจะยื่นมือเข้าไปช่วยให้การปิดทองหลังพระของคนผู้นั้นได้รับการรับรู้จากผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้า เจ้านาย และทุกครั้งไม่เคยพลาดจากความตั้งใจ มุ่งมั่น และปรารถนาดี ดิฉันจะทำการเขียนจดหมาย หรือเขียนลงในใบเสนอความคิดเห็น ซึ่งเมื่อเราเขียน เราก็ก็นำด้วยสำนวนง่ายๆ เข้าใจง่าย และจริงใจ

ดิฉันจะติดตามผลทุกครั้งที่เราเขียนส่งข้อความไป และปลาทบปลื้ม เพราะผู้ทำความดีผู้นั้นจะได้รับคำชมเชยจากหัวหน้า และได้รับการขึ้นเงินเดือน หรือเลื่อนขั้น มันง่ายมากถ้าท่านผู้อ่านยอมสละเวลานิดหน่อยเพื่อเขียนเพียงสัก 3-4 บรรทัด ผลก็จะสนองกลับไปยังผู้ทำความดี ดังเช่นเรื่องที่เพิ่งเกิดขึ้นกับดิฉันครั้งล่าสุด

เวลาที่ดิฉันไปพบแพทย์ ดิฉันจะระบุชื่อแพทย์ เพราะก่อนหน้านี้เคยเกิดปัญหาขึ้นคือเมื่อดิฉันไปตรวจร่างกายประจำปี ซึ่งก็เตรียมตัวและปฏิบัติเหมือนเช่นทุกครั้ง เพียงแต่ไม่ได้ระบุว่าขอพบคุณหมอท่านใด ซึ่งดิฉันก็ไม่คิดว่าจะเกิดปัญหา แต่เมื่อเจอหมอที่ไม่ดี ได้พบกับคุณหมอด้านอายุรกรรม เป็นผู้หมิ่นมีอายุมากแล้ว หน้าตาเย็นชา ไม่มีรอยยิ้ม ไม่มีจิตวิทยา และเมื่อหมอเห็นผลตรวจ เขาก็ทำหน้าหงุดหงิด

ไม่พอใจ เขาเริ่มตะคอก เวลาถามก็ถามแบบห้วนๆ และคำหยาบๆ นานกว่า ‘ทำไมไม่ระวังสุขภาพ?’ ดิฉันมีงงมาก เพราะจิตใจห่อเหี่ยวอยู่แล้วพาลให้น้ำตาไหลพรากด้วยความเสียใจ

คุณหมอตานนั้นตกใจ เพราะอาจจะไม่เคยพบคนไข้สะเทือนใจจนร้องไห้ คุณหมอจึงเริ่มลดน้ำเสียงลง พูดจาอ่อนลงพร้อมทั้งบอกว่า “ไม่ได้ดุใส่เธอนะ” ... หลังจากเหตุการณ์นั้นประสบการณ์สอนให้ดิฉันต้องเพิ่มความระมัดระวังในการเลือกพบหมอ เพื่อไม่ให้เกิดเรื่องเช่นนี้อีก

คราวหลังดิฉันก็จะระบุขอพบคุณหมอที่ดี และเข้าใจคนไข้ เช่น คุณหมอประยงค์ (โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์) ท่านใจดี หน้าตายิ้มแย้ม มนุษย์สัมพันธ์ดี ทำให้คนป่วยอย่างดิฉันรู้สึกอบอุ่นใจ และกล้าจะซักถามทุกเรื่องที่สงสัย จากเรื่องใหญ่ก็กลายเป็นเรื่องเล็กน้อย เพราะท่านมองโลกในแง่ดี ไม่เคยใช้คำพูดให้ใครเสียใจ แต่กลับพูดเพื่อเป็นกำลังใจให้คนป่วย และการที่ดิฉันชมท่านเพื่อให้ท่านรู้ว่าคนป่วยต้องการกำลังใจ

สิ่งที่ขาดไม่ได้คือ การเขียนจดหมายรายงานความดีของคุณหมอเพื่อให้ผู้อำนวยการของโรงพยาบาลได้รับทราบ และได้เป็นตัวช่วยให้แพทย์ท่านอื่นๆ ลองดูตนเองว่า ท่านทำให้คนป่วยสบายใจขึ้นหรือเกิดความหุดหู่ สะเทือนใจ สิ่งที่ดีที่สะท้อนกลับควรจะเป็นภาพบวก และคุณหมอตานนี้ก็จะทำแต่สิ่งดีงามให้กับคนป่วยมากขึ้นทุกวัน

เมื่อเดือนก่อนดิฉันได้ไปพบคุณหมอ
ประจำ และเห็นว่าท่านเองก็ได้รับการช่วยเหลือ
อย่างดีจากผู้ช่วยของคุณหมอ เธอมีอัธยาศัยดี
มีประสิทธิภาพในหน้าที่ การยิ้มแย้มและ
กระฉับกระเฉง ร่าเริง ทำงานอย่างรวดเร็ว ดูแล้ว
น่าประทับใจมากจนอดชมเชยจากใจว่า เธอเป็น
คนคล่องแคล่ว ดูแลคนป่วยทุกคนเท่าเทียมกัน
คนป่วยทุกคนหน้าตาสบายใจ ไม่มีแรงกดดัน
ให้ผู้ป่วย

ดิฉันจึงขอทราบชื่อของเธอทันที และ
รีบเขียนข้อความที่รู้สึกซาบซึ้งและดีใจที่
โรงพยาบาลแห่งนี้มีบุคลากรที่วิเศษเช่นเธอ
อยากให้ท่านอื่นๆ ปฏิบัติได้ง่ายด้วยใจ ไม่ใช่ทำ
เพราะหน้าที่ ผลออกมาจะต่างกัน เพราะคนที่
เห็นจะรับทราบได้จากสีหน้าและการกระทำ

ดิฉันได้ติดตามผลการรายงาน รู้สึก
ดีใจและหัวใจพองโต เมื่อเธอบอกว่า หัวหน้า
ของเธอได้รับทราบและชมเชยการทำงาน พร้อม
ทั้งให้ขึ้นเงินเดือนมากกว่าเจ้าหน้าที่คนอื่นๆ
นี่แหละทำดี ย่อมได้ดี รางวัลที่ยิ่งใหญ่ สำหรับ
คนที่ทำโดยไม่หวังผลตอบแทน มันคุ้มค่า
ขอเพียงท่านผู้อ่านสละเวลาในการทำหน้าที่
พลเมืองดี ถ่ายทอดความรู้สึกที่ได้รับกลับไปให้
หัวหน้าสายงาน ท่านผู้อ่านเคยทำไหมคะ? ถ้า
ไม่เคยก็ขอให้ลองเขียนจากใจ ท่านก็มีโอกาส
สร้างบุญกุศล วันละเล็กน้อยแล้วนะค่ะ

อีกเรื่องหนึ่งคือ ดิฉันยังจำได้เมื่อ
ลูกชายคนโตเรียนมัธยมปลาย คุณครูประจำชั้น
รักลูกศิษย์มาก ต้องการให้เด็กตั้งใจเรียนเพื่อจะ
ไปสอบเข้าในระดับอุดมศึกษาได้ ครูจึงเปิดห้อง
สอนตอนเลิกเรียนแล้ว ท่านเป็นครูเพียงคนเดียว
ในโรงเรียนที่สอนเด็กโดยไม่เก็บค่าเรียนพิเศษ
ครูยอมสละเวลา พุ่มเทให้ลูกศิษย์ สอนทุกวิชา
ด้วยหยาดเหงื่อ

ครูไม่หวังให้ใครชมหรือให้รางวัล และ
คงจะมีครูท่านอื่นไม่เห็นด้วย เพราะไม่เคยมี
ใครยอมเสียเวลาสอนตลอดทั้งปี และสอนด้วย
ใจอย่างนี้

สุดท้ายเด็กทุกคนในชั้นต่างตั้งอก
ตั้งใจเรียน สงสารครูที่ยอมเสียสละ เพราะถ้า
สอบไม่ผ่าน ครูคงจะเสียใจมาก แล้วผลที่ออก
มาลูกชายดิฉันสอบได้ที่ 1 พร้อมกับเพื่อน
อีก 2 คน ซึ่งได้คะแนนเท่ากันหมด และนักเรียน
ทุกคนสอบผ่านทุกวิชา ซึ่งทำคะแนนได้ดีกว่า
ห้องอื่นๆ

ดิฉันปลื้มใจจนพูดไม่ออก จึงรีบเขียน
จดหมายไปเล่าให้ท่านอธิการได้รับทราบ คุณครู
ที่ดีที่มีวิญญูณของครูเกิน 100 เปอร์เซนต์
เป็นครูที่เปรียบเหมือนพ่อ พี่ และเพื่อน ครูชนะใจ
นักเรียนทุกคน จนทุกวันนี้ลูกศิษย์ชั้นนี้โต
จนมีครอบครัว แต่ครูท่านนี้ก็ยังคงอยู่ในใจของ
เด็กทุกคน

ทางโรงเรียนได้พิจารณาให้ครูเป็น
หัวหน้าวิชาคณิตศาสตร์ และได้ขึ้นเงินเดือน
ด้วย

ดิฉันได้โทรศัพท์ไปขอบคุณครูและบอก
ครูว่า “ลูกชายรักครูมากที่ทำให้เขาเกิดแรง
บันดาลใจ ให้รักเรียน รักครู และรักโรงเรียน เขา
ตั้งใจเรียนมากขึ้น เพราะเขาได้ถึงหลักชัยแล้ว
เป็นเพราะครูท่านนี้ที่จุดเด็กขึ้นมาจากก้นเหว”
ครูตอบรับด้วยเสียงสั่นเครือด้วยความปลาบปลื้ม
ปีติ เช่นเดียวกับดิฉันที่ยังระลึกถึงบุญคุณของ
ครูไปตลอดชีวิต ไม่มีวันลืมน้ำใจที่งดงามที่ทำให้
เยาวชนรุ่นนี้ก้าวไปสู่ดวงดาว สู่อำนาจสำเร็จใน
หน้าที่การงาน มีอนาคตที่ดี และมีชีวิตที่มี
ความสุข

ดีไซน์เนอร์

ประเทศไทยมีเสน่ห์ที่โดดเด่นและดึงดูดนักท่องเที่ยวให้แวะเวียนมาเยี่ยมชมอยู่เสมอ อาสนวิหารอัสสัมชัญของเราตั้งอยู่ในเขตที่มีแตกต่างชาติ ต่างเมือง มาชื่นชมความงามและวัฒนธรรม และในเขตวัดของเราเองก็รายล้อมไปด้วย โรงแรม ร้านค้า สถานทูต อีกด้วย

หนึ่งในร้านค้าเก่าแก่เพียง 500 เมตรจากอาสนวิหารอัสสัมชัญ คือ ร้านโบกีส ของคุณมารีอา วิไลพรรณ ดารา ซึ่งดูแลกิจการร่วมกับสามี Ignatues Boni Manikam มากกว่า 30 ปี ในซอยโอเรียนเต็ลของเรา

คุณมารีอา วิลพรธ เดมทีนับถือศาสนาพุทธ เป็นบุตรสาวคนสุดท้องของพี่น้อง 4 คนซึ่งเป็นชาวพุทธทั้งครอบครัว ประกอบอาชีพค้าขายผ้าไหมตั้งแต่อายุเพียง 18 ปี จนกระทั่งได้รู้จักกับ นักธุรกิจชาวมาเลเซีย และแต่งงานที่วัดพระมหาไถ่ทั้งคู่ได้ใช้ชีวิตร่วมกัน และดำเนินธุรกิจออกแบบและตัดเย็บชุดผ้าไหม ภายใต้ชื่อ Bon 3, **Bogies Ltd.**, และ B.G. Thai Silk ซึ่งได้ขยายสาขาไปถึงมาเลเซีย และสวีเดน ตำแหน่งที่ตั้งเดิมของร้านคือ อาคารพาณิชย์ อยู่ติดริมถนนเจริญกรุง (ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงเป็นทางเข้าอาคารใหม่ของโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก) ปัจจุบันร้านโบกี้ส์ ได้ย้ายกิจการเข้ามาอยู่ใน ตระกูลเตอร์เบงค์ หรือ ตรงข้ามศูนย์การค้า **O.P. Place** ในซอยโอเรียนเต็ล ครั้งหนึ่งในชีวิต ได้รับการประจักษ์จาก พระมารดานิจจานุเคราะห์ ประทับอยู่เหนือศีรษะในความฝัน เธอได้เห็นรอยยิ้มอย่างใจดีของ พระแม่ ซึ่งทำให้เธอขอบคุณ

ชูและสะดุ้งตื่นในยามดึก จากความศรัทธาและ แรงสนับสนุนจากสามี เธอได้เข้าเรียนคำสอน และเข้ารับพิธีล้างบาป โดยพระคุณเจ้าอแซฟ ลังวาลย์ สุระสรรงค์ เป็นสัตบุรุษอาสนวิหาร อัสสัมชัญที่เข้มแข็ง ซึ่งเราจะพบเห็นเธอบ่อยๆ ในพิธีมิสซาเวลา 6 โมงเช้าอยู่ทุกวัน

ความภาคภูมิใจของเธอและสามี คือการที่ได้มีโอกาสไปแสวงบุญ และได้รับเสด็จ สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิส ปอล ที่ 2 ที่มหาวิหารนักบุญเปโตร ณ กรุงโรม ประเทศ อิตาลี ทั้งยังได้เป็นตัวแทนจากศาสนิกชน นับหมื่น ที่ได้เข้าเฝ้า และได้จูบแหวนสมเด็จพระ

สวัสดีครับท่านผู้อ่านที่เคารพรักทุกท่าน

เวลาช่วงผ่านไปอย่างรวดเร็วจริงๆ นี่ก็เข้าสู่เดือนที่ 3 ของปี คือเดือนมีนาคม หากย้อนเวลากลับไปเมื่อ 13 ปีที่แล้ว วันที่ 5 มีนาคม ค.ศ. 2000 เราคริสตชนไทยล้วนปลื้มปิติ ที่วันนั้น ณ ลานหน้ามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพฯ พระสงฆ์ไทยท่านหนึ่งได้รับการประกาศอย่างเป็นทางการว่าท่านคือ “บุญราศี”

พระสงฆ์ท่านนั้น ก็คือ ฟอนนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง

ผมได้รับบทกลอนสั้น ๆ จากท่านผู้อ่าน ผู้ใช้นามปากกาว่า “เทโพ” ช่วงเหมาะเจาะจริงๆ กับช่วงเวลานี้ ที่เราจะหวนคิดถึงชีวิตและวีรกรรมของบุญราศี ฟอนนิโคลาส บุญเกิด พร้อมๆ กับขอท่านได้ช่วยเรา ให้ใช้ช่วงเวลาของมหาพรตนี้ เพื่อการพลีกรรม ถ่าณิกผิด และกลับใจ โดยมีท่านเป็นทั้งแบบอย่างและแรงบันดาลใจ.

ขอขอบคุณ คุณ “เทโพ” ด้วยครับ

บุญราศีสงฆ์ไทย พ่อบุญเกิด

มือกรำกรทำงานมานานัก
ใจกรำกรหนักแน่นอย่างแผ่นผา
กายกรำกรมีดมนอนธการ
มรณาเป็นดินก็อินดี

ประหนึ่งพระประธานคุณเป็น “บุญเกิด”
ปลุกประกายฉายประเสริฐเลิศรัศมี
ประดับเดชประเทศไทยได้อัญชลี
เป็นบุญญาเป็นราศีด้วยพลีชนม์

ใจยังโสกกายยังแสบอยู่แปลบปวด
ปากจะสวดรวรร้อนใดก็ไม่สน
กายจะพึงถึงตายก็กายตน
พระเบื้องบนยลยินแคว์วิญญาณ

“เทโพ”

“บทเรียนเมื่อวัยเด็ก”

มีเรื่องเล่ามากมายในวันก่อน
ครั้งละอ่อนตอนเด็กยังเล็กอยู่
ทั้งร้อนหนาวเราผ่านนานพอดู
ประจักษ์ครูสอนสั่งดังตำรา

เราจึงได้ใกล้ชิดสิ่งผิดถูก
ด้วยพันผูกโยงใยในเนื้อหา
เป็นบทเรียนอย่างดีที่ผ่านมา
คือวิชาชีวิตคิดทบทวน

จดและจำคำตอบก็สอบผ่าน
ทั้งพูดอ่านเขียนฟังดังลมหวาน
จะเรียนเล่นเน้นความตามกระบวน
ให้สมควรชวนพิศพิณจกกัน

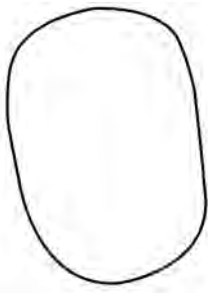
รู้ผิดชอบชั่วดีมีความคิด
ใช้ชีวิตอยู่อย่างทางสร้างสรรค์
ขีดเส้นใต้ให้เห็นเป็นสำคัญ
เน้นดอกจันกาด้วยช่วยเตือนใจ

ชีวิตคนจะดีมีคุณค่า
อยู่ที่ว่าเลือกฝั่งทางเดินไหน
ถูกและผิดคิดก่อนสัญจรไกล
ครั้งเยาว์วัยต่างเห็นเป็นบทเรียน

มาวาดรูปกับครูต้อย

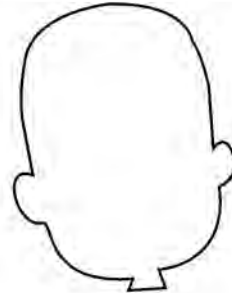
วาดทีละขั้น 1 - 9 ตามลำดับ

1

2

3

4

5

6

7

8

9

อย่าทดลองความรัก เพราะคุณจะเสียความรักไปทีละน้อย

ชวนน้องๆ

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ ที่น่ารัก พี่ปองอยากเสนอว่าหากน้องๆ ได้ใช้เวลา
ช่วงปิดเทอมอย่างดี รับรองว่าน้องๆ จะพบความสุข และสนุกสนานอย่างมีคุณค่า

“ลอง” เริ่มจาก! ลองปิดทีวี ...ลองปิดเกมส์คอมพิวเตอร์ ...ลองปิดเกมส์
บนโทรศัพท์มือถือ...ลองอ่านหนังสือเสริมความรู้...ลองคัดลายมือ...ลองหัดล้างจานชาม
...ลองพับผ้า ...ลองเก็บกวาดบ้าน ...ลองรดน้ำต้นไม้ ...ลองจัดเก็บเครื่องเขียน-เครื่องเรียน...
เหล่านี้เป็นการทดลอง แต่ในด้านบวก น้องๆ จะพบความสุขในช่วงปิดเทอม เพราะได้
ใช้เวลาอย่างมีคุณค่า ค่อยๆ ฝึก ค่อยๆ หัด ค่อยๆ ทำ และเมื่อโตขึ้นในวันข้างหน้า
น้องๆ จะสามารถช่วยตัวเองได้ และรู้จักการจัดแบ่งเวลา

พี่ปองเชื่อว่า ทุกคนที่บ้านของน้องๆ จะมีแต่รอยยิ้ม มีความสุข สดชื่น เพราะ
ได้อยู่ร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเท่าที่เรายจะช่วยได้ อย่าลืม!!! นะครับ

ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...จูเนียร์โฟโต้ โครงการ 2013

น้องๆ คนไหนมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...” เข้ามาร่วม
สนุกกับทางสโมสรอุดมศึกษาได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ปอง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ
คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอแสดงความชื่นชมมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอ
เชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...” ในปี 2013 เข้ามาร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ
ส่งไปที่ พี่ปอง สโมสรอุดมศึกษา ชั้น 8

อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาครสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี ซ่องนนทรี ยานนาวา
กทม. 10120 หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

รางวัลชมเชย

น้องศิลดา รุจิเรขรังสีมา น้องธัญวรัตน์ นาหนองขาม น้องวิศัลย์ศุขานา นาหนองขาม

น้องพัชราพร ศิริจันทร์ น้องเบญญาภา สุนทรเอกจิต น้องอนรรักษ์ เสือเกา
น้องเจริญ ดอยเจ๊ะ น้องทักษ์ดนัย โพธิมล น้องสุเทพ เฉลิมโชคไพศาล น้องอำพล ปะทะกิ

น้องศรัณย์ รัตสุขารมย์ น้องธีรพงศ์ ลาเซอร์ น้องศักดิ์ระบิล พานทอง
น้องสาวินี เรืองสำราญ น้องสุวิมล สายญาติ น้องศุภชัย ผลบุตร น้องเนตรนภา นวลเอี่ยมเอก
น้องวาสนา แซ่พราณ น้องNATTAVARA CHANGJERM

โครงการอาหารกลางวัน : มือเที่ยงนี้...พี่เลี้ยงน้อง

“อาหาร” เป็นปัจจัยหลัก 1 ใน 4 ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งจะขาดเสียมิได้ โครงการ “มือเที่ยงนี้...พี่เลี้ยงน้อง” เพื่อช่วยเหลือเด็กโดยเฉพาะกลุ่มเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กชุมชนวัดมหาวัน - มูลนิธิฟอร์เด็ก 6 มีเด็กในความอุปการะอายุระหว่าง 2.5-6 ขวบ กว่า 200 คน เด็กส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจน ถูกทอดทิ้ง บังคับทำอาชีพ อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด/สลัม หลายคนน้ำหนักและส่วนสูงต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ขาดสารอาหารและมีพัฒนาการไม่เหมาะสมกับตามวัย หนึ่งสถานรับเลี้ยงเด็กแห่งนี้ ได้รับเงินอุดหนุนจากภาครัฐเพื่อโครงการอาหารกลางวัน เพียงปีละ 20,000 บาท และอัตราครูพี่เลี้ยง 1 อัตรา เพื่อช่วยเหลือเด็กกลุ่มนี้เท่านั้น หนึ่งมูลนิธิฯ จะมีค่าใช้จ่ายเพื่อบริหารและบริการเด็กด้วยโอกาสของศูนย์แห่งนี้ เฉลี่ยเดือนละ 200,000 บาทเศษ

เพียงบริจาคเงินจำนวน 2,000 บาท ท่านจะสามารถเลี้ยงอาหาร แก่เด็กได้ถึงจำนวน 200 ราย เด็กจะได้รับสารอาหารที่ถูกหลักอนามัยเหมาะสมกับวัย ได้เรียนรู้อาหารของแต่ละมื้อ โดยท่านสามารถช่วยเหลือในนามบุคคลหรือนิติบุคคล เนื่องจากโอกาสต่าง ๆ เช่น วันเกิด วันครบรอบสถาปนาหน่วยงาน วันบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม วันทำบุญ กิจกรรม CSR. ต้องการเลี้ยงอาหารน้องๆ ที่มีวันคล้ายวันเกิดประจำเดือน (เดือนละ 1 ครั้ง/12 ครั้งต่อปี) เป็นต้น มูลนิธิฯ ไม่สนับสนุนให้ผู้อุปการะคุณ ทำอาหารหรือนำอาหารมาเลี้ยงเด็กเอง การที่เด็กกินอิ่มจนเหลือทิ้งเกินความต้องการ เกิดการเปรียบเทียบและมีทางเลือกอย่างไม่เหมาะสม ไม่เป็นความประสงค์ของมูลนิธิฯ หากมีเงินเพิ่มทางมูลนิธิฯ จะจัดการ ด้วยการเพิ่มจำนวนมื้ออาหารในวันถัดไป หรือการสมทบทุนอาหารเพื่ออนาคต

คุณหนึ่ง “ลูกเขา...เราเลี้ยง” นำใจจากท่านสามารถช่วยให้ผู้ปกครองลดความวิตกกเกี่ยวกับบุตรหลานระหว่างวัน ทำให้ตนเองสามารถประกอบอาชีพ ทำมาหาเลี้ยงชีพได้อย่างมีความสุขและมีประสิทธิภาพสูงสุด บุตรหลานจะไม่ได้ถูกทอดทิ้งอยู่ตามลำพัง เสี่ยงต่อภัยอันตรายต่างๆ เด็กจะได้การดูแลด้วยความรักและความอบอุ่น อิ่มท้อง ทำให้ครอบครัวของผู้ทุกข์ยากมีความเข้มแข็งขึ้นและช่วยลดระดับปัญหาของเด็กในสังคมไทยได้ระดับหนึ่งความร่วมมือส่งเสริมสนับสนุนและช่วยเหลือกิจกรรมเพื่อการพัฒนาเด็ก และแบ่งปันความอิ่ม เพื่อให้เด็กมีความสุขเจริญเติบโต อย่างมีพัฒนาการในทุกด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์-จิตใจและสังคม และด้านสติปัญญา เงินบริจาค-สิ่งของทุกชิ้น และ/หรืออาหารทุกจาน มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานตามภารกิจและเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่เด็ก

มูลนิธิฯ ใครขอเชิญชวนให้ท่านผู้มีจิตศรัทธา ร่วมด้วยช่วยเหลือ โครงการอาหารกลางวัน : มือเที่ยงนี้...พี่เลี้ยงน้อง เพียง 2,000 บาท หรือ โครงการนม...เพื่อน้องที่ร้องหิว กองทุนละ 500 บาท การอุปการะเด็กให้มือนาคดช่วยเหลือเดือนละ 900 บาท หรือ สมทบทุนตามแต่เห็นสมควร สนใจติดต่อสอบถามและร่วมแบ่งปันได้ที่ มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอร์เด็ก) 1035/7-10 ถ.ศรีนครินทร์ 35 แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250 โทรศัพท์ 0-2721-2983 E-mail : fordecjulie@hotmail.com หรือ โอนเงินบริจาค ผ่านบัญชีออมทรัพย์

ธนาคารกรุงเทพ สาขาซีคอนสแควร์ เลขที่ 232-0-29388-5

ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาศรีนครินทร์-อ่อนนุช เลขที่ 104-2-08068-0

หรือ เคาน์เตอร์เซอร์วิส - เซเว่นอีเลฟเว่นทุกสาขา (นาม ฟอร์เด็ก)

หากโอนเงินบริจาคแล้ว กรุณาแจ้งให้มูลนิธิฯ ทราบด้วยจักษอบพระคุณยิ่ง ทั้งนี้เพื่อออกใบเสร็จรับเงินบริจาค และท่านสามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปีต่อไป

ที่ป๊องเชื่อว่า น้องๆ เด็กๆ ทุกคนคงไม่ชอบการพูดโกหกอย่างแน่นอน เพราะในพระคัมภีร์ก็มีข้อความของ “หนังสือเพลงสดุดี” ที่เขียนไว้ว่า “ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า โปรดทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากปากที่พูดเท็จ และจากลิ้นหลอกลวง” (สดด 120:2)

น้องๆ เคยรู้จักใครที่ปากชอบโกหก จงใจกล่าวคำที่ไม่จริง หรือลั่นที่หลอกลวงหรือเปล่า? ในพระคัมภีร์ นักสวดบทเพลงสดุดีอ้อนวอนขอพระเจ้าช่วยเขาให้พ้นจากคนพวกนี้ ดังนั้น ถ้าเธอพบคนโกหก ขอให้ระวังตัวไว้ให้ดี เธอคงจะไม่เชื่อคนลวง ที่พูดไม่ดีลับหลังคนอื่น หรือคนที่ชอบเบี่ยงเบนความจริง และยังคิดว่าเป็นเรื่องสนุกที่จะพูดโกหก

น้องๆ รู้จักใครบ้างไหมที่บอกว่าการโกหกเป็นเรื่องปกติเมื่อมีเจตนาดี หรือเป็นเรื่องไม่จริงนิดหนึ่ง เธออย่าไปเชื่อเขาเชียวนะ การโกหกแม้เป็นเรื่องเล็กน้อยก็จะนำไปสู่การโกหกในเรื่องใหญ่ มันเหมือนกับการทานมันฝรั่งกรอบนั้นแหละ เมื่อเริ่มทานชิ้นแรกก็จะทานไปจนหมดถุง

ควรอ่าน สดด 120:2

การ์ตูน...คำสอน

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” ...จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้น้องๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัดนะคะ

น้องนาถฐฎา กรัยวิเชียร (พลอย) *3182*

เกิด : 3 กุมภาพันธ์ 2546

การศึกษา : โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย

วิชาที่ชอบ : ศิลปะ เพราะชอบวาดรูป

อนาคตอยากเป็น : นักธุรกิจ เพราะชอบทำงาน

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริงแจ่มใส

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : วาดการ์ตูน

กีฬาที่ชอบ : บาสเกตบอล

อาหารที่ชอบ : เบอร์เกอร์หมู

ความสามารถพิเศษ : วาดรูป

อื่นๆ : ว่ายน้ำ เล่นเปียโน

น้องกานดา แซ่ล่อ (ดา) *3183*

เกิด : 23 มิถุนายน 2539

การศึกษา : โรงเรียนเจ้าฟ้าอุบลรัตน์

วิชาที่ชอบ : วิทยาศาสตร์ เพราะได้ทดลองสิ่งแปลกๆ ใหม่ ๆ

อนาคตอยากเป็น : พยาบาล เพราะจะได้ช่วยเหลือทุกๆ คน และ รักษาเขาให้หายป่วย

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง แจ่มใส

สัตว์เลี้ยง : กระต่าย

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านหนังสือและวาดรูป

กีฬาที่ชอบ : วอลเลย์บอล

อาหารที่ชอบ : ชอบทุกชนิดแต่ชอบที่สุดคือ ข้าวผัดกะเพรา

ความสามารถพิเศษ : ปักผ้า และรำไทย

อื่นๆ : -

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่

สโมสรอุดมคานต์

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **ฟัปอง**

สโมสรอุดมคานต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ช.นาครสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี ซ่องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู้ สโมสรอุดมคานต์ ครับ

ดินสอกับยางลบ

สวัสดีค่ะน้องๆ ทุกคน ปิดเทอมกันแล้วใช่ไหมคะ? ฉบับนี้ฟี่อ้อยมีนิทานมาเล่าแบ่งปัน ซึ่งเป็นเรื่องราวที่เล่าต่อๆ กันมา ฟี่จึงนำมาแบ่งปันอีกครั้งหนึ่งค่ะ ชื่อเรื่อง “ดินสอกับยางลบ”

เรื่องมีอยู่ว่า ดินสอกับยางลบเป็นเพื่อนกันมานานและอยู่ด้วยกันตลอด ดินสอก็มีหน้าที่เขียนไป ยางลบก็มีหน้าที่ลบคำที่ผิด ไม่ว่าดินสอจะเขียนอะไร ก็มียางลบอยู่ด้วยตลอด คอยลบคำที่ผิด

จนมาวันหนึ่งดินสอรู้สึกเบื่อและบอกกับยางลบว่า เราควรจะแยกกันอยู่ ดินสออยากอยู่คนเดียวบ้าง อยากจะเขียนไปเรื่อย ๆ ไม่อยากให้มีใครคอยจับผิด เพราะทุกครั้งที่ยางลบคอยลบคำที่เขียนผิดนั้น ดินสอจะรู้สึกว่าคุณทำผิดตลอดเวลา

ยางลบก็ตอบกลับไปว่า “ฉันทำตามหน้าที่” แต่ดินสอก็ไม่ฟัง ขอแยกตัวกับยางลบ ยางลบรู้สึกเสียใจ แต่ก็ยอมแต่โดยดี

ดินสอพอยแยกทางกับยางลบแล้วมันก็ดีใจที่สามารถเขียนอะไรได้ตามใจมัน แต่พอเวลาผ่านไป มันเริ่มเขียนผิด ข้อความสวยๆ ที่มันเคยเขียนได้ก็สกปรก เพราะเมื่อเขียนผิดแล้วมันลบไม่ได้ ดินสอก็ต้องใช้วิธีขีดฆ่าไปเรื่อย ๆ ก็มีแต่รอยขีดมากมายเต็มหน้ากระดาษและไม่สวยเลยเวลามีคนมาอ่าน ดินสอคิดถึงยางลบจับใจ

ฝ่ายยางลบพอยแยกทางกับดินสอ ตอนแรกมันก็ดีใจ แต่สักพักมันก็ดีใจที่ตัวไม่เปื้อนรอยคำ และตัวมันก็ไม่เลืกลงทุกครั้งที่มีมันช่วยลบคำผิด แต่พอเวลาผ่านไป ยางลบก็รู้สึกว่าคุณทำอะไรเพราะไม่มีอะไรให้ลบ มันคิดถึงดินสอมาก สุดท้ายทั้งคู่จึงกลับมาอยู่ด้วยกันใหม่

คราวนี้ดินสอเขียนน้อยลง เขียนแต่สิ่งดีๆ ไม่เขียนตามใจ และพยายามไม่เขียนผิด ส่วนยางลบก็ลบเฉพาะที่ดินสอเขียนผิดเท่านั้น ไม่ได้ลบทุกอย่างที่ดินสอเขียน

ก่อนจบ... ถ้าเราเปรียบเทียบการเขียนเป็นการจดจำ ในที่สุดดินสอก็หัดเลือกจำแต่สิ่งดีๆ เท่านั้น ส่วนยางลบก็เปรียบเหมือนการให้อภัยนั่นเอง ฟี่อ้อยอยากให้น้องๆ ทุกคนเลือกจดจำในสิ่งที่ดีๆ ที่ผู้อื่นทำให้ และรู้จักให้อภัยในสิ่งที่ผิดพลาดด้วยนะคะ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

“กำลังใจ...มีให้กันเสมอ” มาพบกันอีกครั้ง ตระหง่านกระดาศน์เพราะมีกำลังใจจากเพื่อนๆ สมาชิกสโมสรฯ มาฝากให้พวกเราได้เก็บเกี่ยว ต่อเติม เสริมกำลังกายและใจของกันและกัน ลู ลู ครบผม

น้องญาดา สารกาญจน์ (เนย)

“รู้สึกดี เพราะเราทำด้วยฝีมือตัวเอง และตั้งใจที่ได้ทำงานของพระ และอีกอย่างหนึ่ง คือ พี่ปองและทวคณะก็รอผลงานของเด็กๆ ทุกคนว่าจะทำได้ดีหรือเปล่า ก็ต้องตั้งใจทำและเวลาที่ผลออกมาไม่ว่าจะเป็นอย่างไร ก็รู้สึกดีที่ได้ทำงานของพระ”

“เพื่อนๆ คนไหนที่ยังไม่เคยส่งมา ก็ขอให้ส่งมาหลายๆ บางครั้งเราอาจจะได้รับรางวัลด้วย และที่ดีที่สุดคือ เป็นงานของพระ”

น้องณัฐฐิยา เกียรติเกษม (ต๋าร)

“การระบายสีไม่ผ่านทำให้หนูมีกำลังใจที่จะทำผลงานให้ออกมาที่ดีที่สุด”

“ผลการตัดสินก็ยุติธรรม เพราะรางวัลที่ 1 เหมาะกับผลงาน และหนูภูมิใจกับผลงานที่หนูได้ทำ”

“สำหรับคนที่ไม่ได้รางวัลก็ขอให้พยายามขึ้นอีก เพราะเวลาที่จะมาถึงจะเป็นของทุกคน ลู ลู !!”

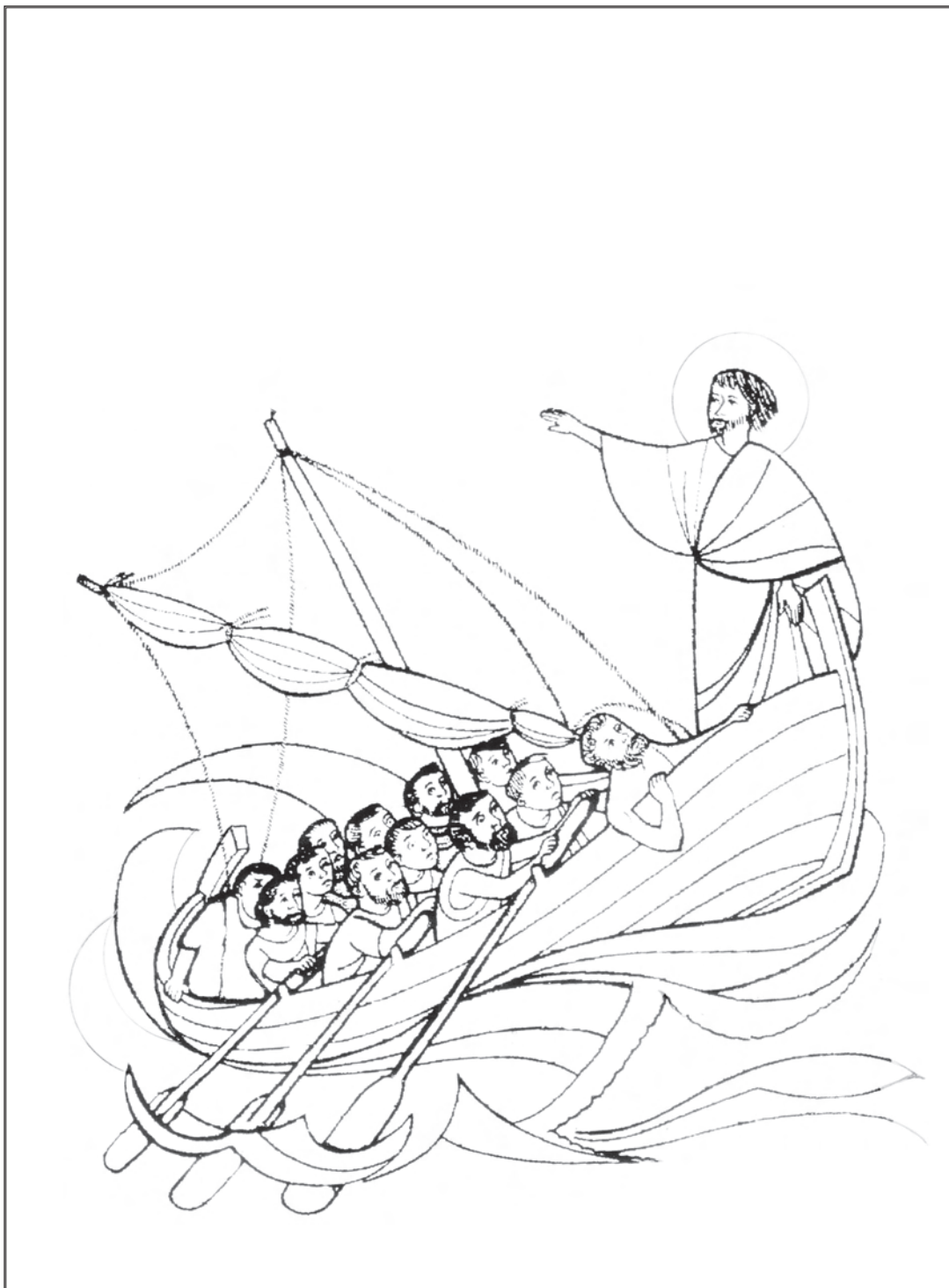
น้องมนัสวี คุปติธรรมกุล (ฟิล์ม)

“หนูใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง ในการวาดภาพระบายสี และเพิ่มเติม หนูรู้สึกดีใจมากที่ได้รับรางวัลนี้ หนูจะไม่ลืมเลยว่าเคยได้ร่วมวาดภาพระบายสีใน ‘มุมเด็กศิลป์’ ค่ะ”

“บางครั้งชีวิตคนเราอาจจะไม่ง่ายเสมอไป อาจจะมีเรื่องที่ยากๆ ในชีวิต เพราะอย่างนี้เราทุกคนจะต้องสู้กับสิ่งที่ยากขึ้น ถ้าเราทำได้ โลกก็จะไม่มีคำว่า “ยาก” อีก สุดท้ายขอให้พี่ปอง พี่ๆ เพื่อนๆ และทีมงานมีความสุขตลอดไปนะคะ”

ค

มุมเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ “เชื่อในพระองค์”
ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 5 เมษายน 2013)

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน ขณะนี้เราคริสตชนกำลังเดินทางอยู่ในช่วงเทศกาลมหาพรต ซึ่งเป็นเทศกาลแห่งการพลีกรรมใช้โทษบาปที่เราได้กระทำผิดต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์ โดยตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจ พระศาสนจักรเชิญชวนให้คริสตชน อดเนื้อ อดอาหาร ภาวนาและพลีกรรมอย่างต่อเนื่องในช่วง 40 วันแห่งเทศกาลมหาพรตนี้เป็นพิเศษ ซึ่งเริ่มมาตั้งแต่วันพุธรับเถ้า วันพุธที่ 13 กุมภาพันธ์ จนถึงวันเสาร์ที่ 30 มีนาคม และในวันอาทิตย์ที่ 31 มีนาคม เราคริสตชนก็จะเฉลิมฉลองขึ้นชมยินดีในการกลับเป็นขึ้นมาของพระคริสตเจ้าค่ะ

นอกจากนี้แล้ว ยังขอเชิญชวนเพื่อนๆ เยาวชนทุกท่านร่วมภาวนาเป็นพิเศษให้กับพระพลานามัยขององค์สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ด้วย ซึ่งพระองค์ได้ทรงสละตำแหน่งเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ และจะมีการเลือกตั้งสมเด็จพระสันตะปาปาองค์ใหม่ภายใน 9 วันค่ะ

เมื่อกล่าวถึงสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 นูฉวยก็สามารถพูดได้อย่างเต็มหัวใจเลยว่า พระองค์ทรงรักและห่วงใยเยาวชนอย่างยิ่ง พระองค์ทรงเขียนสาส์นสำหรับวันเยาวชนโลกอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยจะประกาศใช้ในวันอาทิตย์โบราณซึ่งนี้ตรงกับวันอาทิตย์ที่ 24 มีนาคม แต่ในปีนี้พระองค์ทรงเขียนก่อนและเขียนยาวมากเป็นพิเศษ เพื่อท้าทายเยาวชนให้เป็น**ธรรมทูตแถวหน้า** พระสันตะปาปาตรัสว่า การเป็นธรรมทูตหมายถึงอะไร?? หมายถึงการเป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้า นั่นคือ การฟังการเชื่อเชิญให้ติดตามพระคริสตเจ้าใหม่อีกครั้ง แล้วเผยแพร่งานหาพระองค์ผู้ตรัสว่า “จงเรียนจากเรา เพราะเรามีใจสุภาพอ่อนโยนและถ่อมตน” (อวัจ มธ 11:29) ศิษย์คือผู้ที่สนใจและเอาใจใส่ในพระวาจาของพระเยซู (อวัจ ลก 10:39) เป็นผู้ที่ยอมรับว่าพระเยซูเป็นพระอาจารย์ที่รักเรามากจนกระทั่งมอบชีวิตให้กับเรา เพราะฉะนั้นเธอแต่ละคนควรที่จะยอมให้พระวาจาของพระองค์หล่อหลอมชีวิตของเธอทุกวัน พระวาจาจะทำให้เธอเป็นสหายของพระเยซูและทำให้เธอสามารถนำเยาวชนคนอื่นให้เป็นมิตรสหายของพระองค์ด้วย

พ่อยากให้คุณคิดถึงพระพรต่างๆ ที่เธอได้รับจากพระเจ้าเพื่อที่เธอจะสามารถส่งพระพรเหล่านั้นไปยังผู้อื่นต่อไป จงเรียนรู้จากการกลับไปอ่านประวัติศาสตร์ชีวิตส่วนตัวของเธอ จงตระหนักให้ดีถึงสิ่งดีงามต่างๆ ที่ตกทอดมาถึงเธอจากชนรุ่นก่อน จงอย่าลืมว่าเราเป็นเสมือนสายโซ่ที่เชื่อมโยง ถ่ายทอดความจริงแห่งความเชื่อไปยังผู้อื่น การเป็นธรรมทูตหมายถึงต้องเป็นผู้มีความรู้ ซึ่งได้แก่ความเชื่อของพระศาสนจักรเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องรู้ถึงสิ่งที่เธอเชื่อ เพื่อเธอจะสามารถป่าวประกาศได้ ดังที่พ่อเขียนไว้ในหนังสือคำสอนสำหรับเยาวชนที่พ่อมอบให้เธอในวันเยาวชนโลกที่มาดริด “เธอจำเป็นต้องเข้าใจความเชื่อของเธออย่างแม่นยำ เช่นเดียวกันกับที่ผู้เชี่ยวชาญด้านไอทีรู้ถึงการทำงานของคอมพิวเตอร์ เธอต้องเข้าใจมัน คุณนักดนตรีเข้าใจเครื่องดนตรีที่ตนเองเล่น เธอต้องหยั่งรากให้ลึกลงไปในความเชื่อมากกว่าชนรุ่นพ่อแม่ เพื่อที่เธอจะสามารถสู้กับการท้าทายและหลุมพรางแห่งยุคนี้ด้วยพลังและความตั้งใจเด็ดขาดเข้มแข็ง”

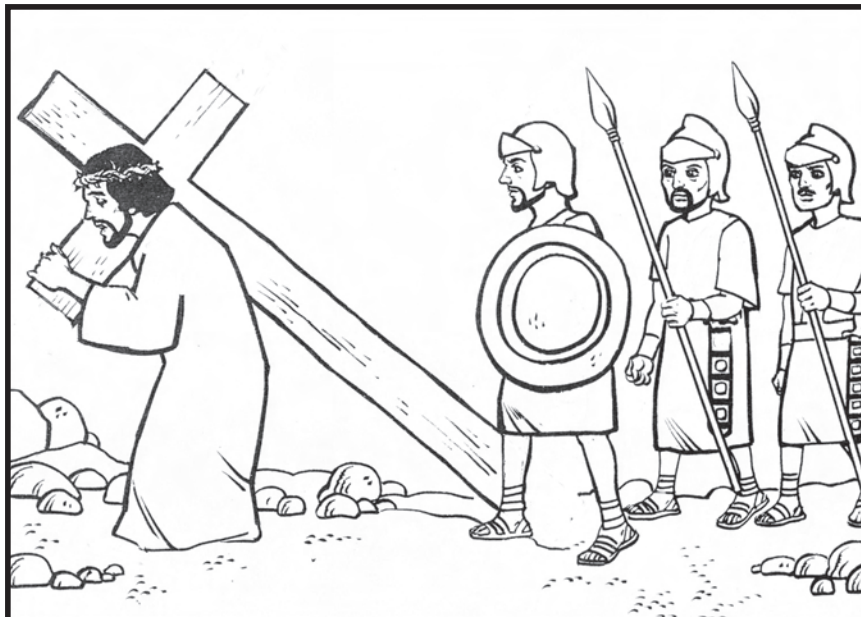
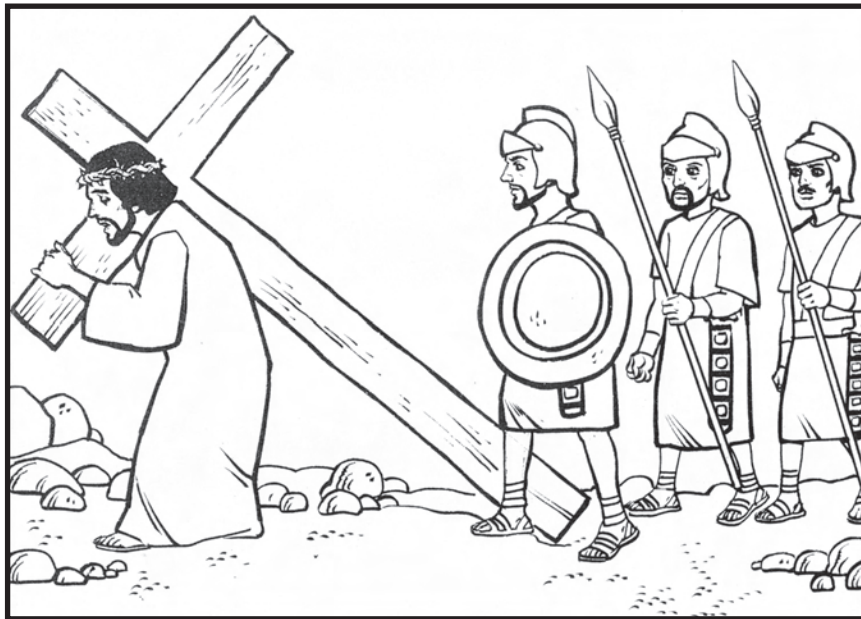
นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของคำพูดที่หนักแน่นแน่วแน่และท้าทายเยาวชนยุคใหม่ ด้วยหัวใจแห่งรักและห่วงใยจากองค์สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ท่านสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ที่ <http://youth.cbct.net> หรืออีเมลมาขอได้ที่ youth.cbct.net นะคะ

เกมสุดมหัศจรรย์

พระเยซูเจ้าทรงแบกไม้กางเขน เสด็จออกไปยังสถานที่ที่เรียกว่า “เนินหัวกะโหลก”
 ภาษาฮีบรูว่า “กลโกธา” ... (ยอห์น 19:17-18)
 สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม
 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A)

(B)

Chapter 15 Which is better?

บทที่ 15 สิ่งไหนจะดีกว่ากัน

Dick: “Tom, Katy told me the smell of the perfume from France is as sweet as the fragrance of the spring flowers. Because when she went to the birthday party of Betsy the other day, all her friends said the smell of her perfume was very pleasant. Tom, do you like perfume and birthday parties?”

Tom: “To be frank with you, formerly I did. But somehow after reading the Ecclesiastes, chapter 7: 1& 2,” that say, “(1) A good reputation is better than expensive perfume; and the day you die is better than the day you are born: (2) It is better to go to a home where there is mourning than to one where there is a party, because the living should always remind themselves that death is waiting for us all. So, after thinking deeply about it, I quit using perfume and tried to refrain myself as often as I can from going to birthday parties if it is not absolutely necessary.”

Dick: “Wonderful Tom! I see now the Ecclesiastes teaches us to be wise in making the choices.”

(To be continued)

ดิก “ทอม, เคตตี้ บอกผมว่ากลิ่นน้ำหอมจากประเทศฝรั่งเศสที่เธอใช้ในงานวันเกิดของแบทซี่ ช่างหอมหวานชื่นใจดั่งดอกไม้ในฤดูใบไม้ผลิยังไงยังงั้นเลย ใครๆ ชื่นชมกันทุกคน ทอมถามจริงๆ เอะ คุณชอบน้ำหอมและงานวันเกิดไหม”

ทอม “พูดตามตรง เมื่อก่อนผมไม่เคยพลาดทั้งน้ำหอมและงานวันเกิด แต่ต่อมาผมได้อ่านปัญญาจารย์ บทที่ 7 ข้อ 1 และข้อ 2” ที่มีเขียนว่า (1) มีชื่อเสียงก็ดีกว่ามีน้ำหอมราคาแพง วันที่ท่านตายก็ดีกว่าวันที่ท่านเกิดมา (2) ไปเรือนที่มีการไวทุกข์ก็ดีกว่าไปเรือนที่มีการเลี้ยง เพราะผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ควรจะได้เตือนตนเองว่าความตายกำลังรอท่าเราอยู่ทุกคน” “บอกตามตรง ผมคิดหนักอยู่พักหนึ่ง ผมเลยตัดสินใจเลิกใช้น้ำหอมและก็ทำตัวให้ห่างจากงานเลี้ยงต่างๆ รวมทั้งงานวันเกิดด้วย ถ้าไม่จำเป็นจริงๆ ก็ไม่ไป”

ดิก “น่าที่มากคุณทอม ปัญญาจารย์สอนให้เราฉลาดในการเลือกสิ่งต่างๆ ที่ดีและเหมาะสมสำหรับเรา”

(ยังมีต่อ)

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภาวนา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

บริการติดตั้งงานระบบกันรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
งานป้องกันสนิมโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั่วทันที

ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทั้งผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

-**Chemical Construction** จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
น้ำยาผสมคอนกรีตปูบทราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ

-**Industrial Flooring** รับเคลือบพื้นและส่วน
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Chemical Resistance** รับเคลือบสารป้องกัน
การกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Waterproofing System** รับติดตั้งระบบป้องกัน
การรั่วซึมอาคาร

- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC

- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Flexible cement, Acrylic

-**Joint Sealing** งานหยอดรอยต่อถนน พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุฉนวนรอยต่อหลายชนิด

-**PU & Epoxy Injection** งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี injection

-**Ceramic Coating** งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

-**PVC Waterstop** แผ่นยางพีวีซีฝังคั่นรอยต่อ
คอนกรีต

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนพหลโยธิน แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

สวัสดีครับ คุณ ป.ณ.สาธิต ที่นับถือ

ผมเคยได้อ่านเรื่อง “ทุกข์ทรมาน 15 ประการของพระเยซูเจ้า” และได้เคยเห็นรูปพระที่พิมพ์บนกระดาษด้วย อยากทราบรายละเอียด มหาทุกข์ทั้ง 15 ประการ มีอะไรบ้างครับ

พิชัย เพียรชัยคุณ

ตอบ คุณพิชัย เพียรชัยคุณ

คำถามของคุณเข้ากับเทศกาลมหาพรตช่วงนี้มากเลยครับ ผมลองค้นดูแล้ว เห็นมีรายละเอียดอยู่ในหนังสือ “อุดมสาร” รายสัปดาห์ ฉบับที่ 20 ปีที่ 34 (ประจำวันวันที่ 16-22 พฤษภาคม 2010) ลองอ่านดูนะครับ

“มีภาพพระทรมานของพระเยซูเจ้าอยู่ภาพหนึ่งที่ผู้เขียนเคยเห็นในแผ่นกระดาษทั้งขนาดเล็กและใหญ่มานานหลายปีแล้ว เป็นภาพมาจากนิมิตที่ ชิสเตอร์มาเรีย มักดาเลนา คณะกลาริส กาปูชิน ในศตวรรษที่ 18 ท่านอยู่ในอารามที่กรุงโรมจนสิ้นชีวิตและได้รับแต่งตั้งจากพระศาสนจักรให้เป็นบุญราศี ชิสเตอร์ได้เห็นนิมิต “พระทรมานที่เราไม่เคยรู้ 15 ประการ”

คืนอันน่าหวั่นกลัว “ลูกเอ๋ย เราปรารถนาจะทำให้ความทุกข์ 15 ข้อนี้ เป็นที่รับรู้แก่ทุกคน เพื่อความทุกข์ทรมานทุกข้อจะได้รับการถวายเกียรติ ทุกวันใครก็ตามที่ถวายความทุกข์ทรมานข้อใดข้อหนึ่งแก่เราด้วยความรัก และสวดอย่างศรัทธา ตามบทภาวนาบรรยายถึงคืนอันน่าหวั่นกลัว ที่หัตถ์ทั้งสองของเราครอบงำอยู่ เขาผู้นั้นจะได้รับซึ่งเกียรติมงคลนิรันดร์ในวันพิพากษาคัดสินสุดท้าย เป็นบำเหน็จตอบแทน”

ชาววิซจิดเราเป็นดังผู้ทำความผิดชั่วร้ายที่สุดในยุคสมัยของพวกเขา ในคำวันที่เขาจับตัวเราไปยังบ้านของมหาสมณะเพื่อไต่สวนและคุมขัง นี่เป็นสิ่งที่เขาปล่อยผู้คนทรมานกรรมเราอย่างโหดเหี้ยม

1. พวกเขามัดเท้าเราด้วยเชือกและลากเราลงมาจากบันไดหิน ทั้งเราเข้าไปในห้องเหม็นอับสกปรกได้ดิน
2. พวกเขาเปลื้องเสื้อผ้าของเราออกและเอาเหล็กแหลมทิ่มแทงเนื้อตัวของเรา
3. พวกเขามัดรอบตัวเราด้วยเชือก ลากไปตามพื้น เหยียงเรากระแทกกำแพงด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่ง
4. พวกเขามัดแขนเรากับข้อไม้ด้วยเงื่อนหลวมๆ จนคล้ายปมทำให้เราตกลงกระแทกพื้น เจ็บปวดจากทรมานนี้ เราร้องกระอักออกมาเป็นเลือด
5. พวกเขามัดเรากับเสาหลักและเฆี่ยนเราด้วยอาวุธหลากชนิด ขว้างหินมายังเรา นาบเราด้วยถ่านไฟและคบเพลิง
6. พวกเขาแทงเราด้วยเหล็กหามดและเหล็กเงี่ยง ขูดผิวเราด้วยปลายหอก เฆี่ยนผิวหนังชั้นนอก เนื้อ และเส้นเลือดบนร่างกายของเรา
7. เขามัดเรากับเสาหิน และให้ยืนเปลือยเท้าบนแผ่นโลหะเผา
8. เขาสวมมงกุฎหนามโลหะใส่เราที่ศีรษะ ผูกปิดตาเราด้วยเศษผ้าขี้ริ้ว
9. ให้นั่งบนเก้าอี้ตะปูแหลมที่ทิ่มตำร่างกายของเรา
10. พวกเขาเตะเรากว้างและขังไม้ลงบนขนาดแปล หลังทรมานเช่นนี้แล้วก็ผลักและจับเรากระแทกกับเก้าอี้ที่เต็มไปด้วยตะปู เพื่อตะปูเหล่านี้จะจมลึกมากยิ่งขึ้นในเนื้อของเรา
11. เพื่อให้เราอับอายและเพิ่มการทรมาน พวกเขาลงหนวดเคราเราออกแล้วเอาเข็มทิ่มเข้าบริเวณรูขุมขนแทน
12. พวกเขาผลักเราลงบนทางเดิน มัดตรึงอย่างแน่นหนาจนเราไม่สามารถหายใจได้เลย
13. ขณะที่เรานอนลงกับพื้น พวกเขาเหยียบศีรษะเราและใครคนหนึ่งเอาเท้ายันบนหน้าอก หักหนามจากศีรษะที่ พวกเขาสวมให้เรานำมาทิ่มทะลุลิ้นของเรา
14. พวกเขาเทของเสียเน่าเหม็นที่สุดในปากเรา ตะโกนด่าทอเราด้วยถ้อยคำหยาบคายอย่างที่สุด
15. พวกเขามัดมือเราไว้หลัง ผลักใส่เราออกจากที่คุมขังด้วยแส้ฟาด

"I looked for one that would comfort Me, and I found none."

ให้ร่ำกาวนา : พระสวามีและพระเจ้าของลูก ลูกตั้งใจมั่นคงขอถวายเกียรติแด่พระองค์ผ่านทางทุกขัทรมาณไม่เป็นที่เปิดเผยทั้ง 15 ประการ ซึ่งพระองค์ทรงรับทน และผ่านทางพระโลหิตอันประเสริฐที่ทรงหลั่งออกมาสาดจุเม็ดทรายในทะเล เมล็ดข้าวในทุ่งนา ใบหญ้าบนทุ่งกว้าง ไม้ผลในไร่ ไม้ไผ่บนต้น ดอกไม้ในสวน ดวงดาวบนเวหา เทวดาบนสวรรค์ สิ่งสร้างบนพื้นแผ่นดิน ท่วมท้นทวีมากกว่าจำนวนที่พรรณานับหมื่นนับพันเท่า

โอ้พระสวามีเยซูเจ้าข้า ผู้ทรงคู่ควรแห่งความรัก พระองค์ผู้ทรงพระเกียรติมงคล ขอพระองค์ทรงได้รับการสรรเสริญและถวายพระเกียรติแด่พระองค์เอง ดวงพระทัยอันศักดิ์สิทธิ์ยิ่งของพระองค์ พระโลหิตอันประเสริฐยิ่งของพระองค์ การยอมสละพระชนม์ชีพพระเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์แด่มวลมนุษยชาติ พระองค์เองผู้ทรงประทับในสิมหาสนิท สักดิ์สิทธิ์ยิ่งบนพระแท่น

ขอสรรเสริญพระนางพรหมจารีมารีย์ผู้ศักดิ์สิทธิ์ยิ่ง นพเทพผู้ประสานเพลงศักดิ์สิทธิ์ วิญญาณศักดิ์สิทธิ์ยิ่งของบรรดานักบุญ ขอพระสิริรุ่งโรจน์ พระเกียรติ คำสรรเสริญ จงมีแด่ท่าน จากลูกและมนุษย์ทุกคน บัดนี้และตลอดนิรันดร์

พระเยซูเจ้าที่รักยิ่ง ลูกปรารถนาขอบพระคุณพระองค์บ่อยๆ จะรับใช้พระองค์และทำให้พอพระทัยเพื่อชดเชยการลบหลู่ที่กระทำต่อพระองค์ เพื่อลูกจะได้เป็นของพระองค์หมดสิ้นทั้งกายและวิญญาณ ลูกปรารถนาจะสำนึกเสียใจต่อบาปของลูกบ่อยๆ และทูลขอการอภัยโทษจากพระองค์ พระเจ้าของลูก ขอทรงอภัยและเมตตาต่อลูกด้วยเทอญ ลูกปรารถนาจะถวายบุญกุศลอันไม่รู้จบสิ้นของพระองค์แด่พระบิดานิรันดร์เพื่อชดเชยข้อบกพร่อง บาปและโทษทัณฑ์ที่ลูกควรจะได้รับ ลูกสัญญามั่นคงว่าจะเปลี่ยนแปลงชีวิตและวิงวอนพระองค์ เพื่อเมื่อวาระสุดท้ายในชีวิตของลูกมาถึงโปรดให้ลูกได้พบพระองค์อีกในสันติสุขและความชื่นชมยินดีตลอดนิรันดร์ด้วยเทอญ

- ลูกยังปรารถนาภาวนาเพื่อวิญญาณที่น่าสงสารในไฟชำระ
- ลูกปรารถนาจะสรรเสริญความรักของพระองค์ และชดเชยบาปผิดต่อพระองค์ด้วยบทสรรเสริญนี้ทุกขณะในช่วงวันและคืน อย่างซื่อตรงจนวาระสุดท้ายของชีวิต
- ลูกขออภัยพระองค์ไว้ พระเยซูเจ้าทรงความดีและสมควรที่เราจะรักพระองค์อย่างที่สุด ขอทรงจำจนความตั้งใจจริงของลูกไว้ในเมืองสวรรค์อย่าให้ลูกทำลายไปโดยมนุษย์หรือซาตานเลย อาแมน

บทภาวนาต่อพระมหาทรมานและรอยบาดแผลของพระเยซูเจ้า

บทภาวนาทรงพลังซึ่งจะได้รับตามที่วอนขอ

โอ้พระมหาทรมาน! บาดแผลอันสุดลึก! พระโลหิตที่หลั่งออกอย่างท่วมท้น! องค์ความสงบในการยอมรับ

โอ้อंकพระเจ้าผู้ยอมทน! โอ้มรณาการอันโหดร้าย ทรงเมตตาเราเทอญ และขอทรงประทานแก่ลูก

หากคำทูลขอนี้จะเป็นไปเพื่อความรอดพ้นของลูก

คำสัญญาของพระสวามีเจ้า

“เราจะประทานแก่ทุกคนที่ทูลขอจากเรา ด้วยคำทูลขอผ่านทางบาดแผลอันศักดิ์สิทธิ์ของเรา”

“พร้อมกับบาดแผลและดวงหทัยของเรา ลูกจะได้รับทุกประการ”

คำภาวนา

“พระบิดานิรันดร์ ลูกขอถวายรอยบาดแผลขององค์พระเยซู พระสวามีเจ้า

เพื่อเยียวยาดวงวิญญาณของเราด้วยเทอญ”

(พระคัมภีร์ 300 วัน เมื่อภาวนาบทนี้)

“พระเยซูเจ้าข้า โปรดอภัยและทรงเมตตา ด้วยอาศัยบุญญาบารมีแห่งรอยแผลอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์”

(พระคัมภีร์ 300 วัน เมื่อภาวนาบทนี้)

บทภาวนานี้มาจากอาราม “พระมารดาแห่งกุหลาบการ์แมล” 745 เซนต์จอห์น เฟลส, บรูคลิน, นิวยอร์ก 11216

“พลังแห่งความคิดถึง”

ห่างหายไฉ่ว่าจะห่างเหิน
ยังเดินเคียงใกล้ในความคิดถึง
แม้ไร้ถ้อยคำให้รำพึง
ยังประหนึ่งมีเสียงถามด้วยความห่วงใย

ความคิดถึงมีพลังมีอานุภาพ
เทียบหาบความรักประจักษ์ได้
รักและคิดถึงเมื่อตรึงใจ
ห่างไกลกลับใกล้ในพริบตา

คืออัจฉรย์แห่งหัวใจ
ที่ไต่ความคิดถึงคะนึ่งหา
ไล่ได้ไม่จำกัดวันเวลา
เพียงแค่ว่ามีใครให้คิดถึง

ขอให้ช่วงเวลามหาพรต เป็นมากกว่าเวลาของการคิดถึงตนเอง
หากแต่ยังคิดถึงและห่วงใย ทั้งคนที่อยู่ใกล้ และคนที่อยู่ไกล